

PONEDELJEK, 23. NOVEMBER 2009

PRESEDSTVO: GOSPOD BUZEK

predsednik

(Seja se je začela ob 17.05)

1. Nadaljevanje zasedanja

Predsednik. – Razglasjam, da se zasedanje Evropskega parlamenta, ki je bilo prekinjeno v četrtek, 12. novembra 2009, nadaljuje.

2. Izjava predsedujočega

Predsednik. – Predvsem bi rad izrazil upanje, da bo naše delo z drugimi evropskimi institucijami pri izvajanju Lizbonske pogodbe, ki bo začela veljati čez en teden, potekalo gladko. Nenehno si prizadevam za to in sem v stiku tako s predsednikom Evropske komisije kot predsednikom vlade, ki zastopa švedsko predsedstvo. Rad bi tudi ponovil, da je Evropski parlament pripravljen nadaljevati s predstavitvami kandidatov za komisarje. Pripravljeni smo na to, o tem pa sem tudi obvestil obe instituciji – Svet in Komisijo (to je predsednika Komisije).

Naslednji teden, 1. decembra, bo svetovni dan aidsa. Pomembno je, da se vedno in ne samo na ta dan, spominjamo žrtev te strašne bolezni. Spomin na žrtve in seznanjenost z boleznijo lahko prispevata k zmanjšanju števila novih primerov v prihodnosti.

Čez dva tedna, 10. decembra, bo minilo 61 let, odkar je Generalna skupščina Združenih narodov sprejela in razglasila Splošno deklaracijo o človekovih pravicah. Sprejetje te deklaracije je bilo posledica dogodkov med drugo svetovno vojno. Deklaracija je bila sprejeta soglasno in to je treba poudariti. Splošno deklaracijo o človekovih pravicah je mogoče šteti za prvi pomemben dosežek Združenih narodov na področju varstva človekovih pravic. Na ta pomemben datum vas opozarjam, ker je to področje eden glavnih interesov Evropskega parlamenta in to utemeljeno. Tega ne smemo nikoli pozabiti.

3. Sprejetje zapisnika predhodne seje: glej zapisnik

4. Poslanska imuniteta: gl. zapisnik

5. Sestava odborov in delegacij: gl. zapisnik

6. Podpis aktov, sprejetih v postopku soodločanja: glej zapisnik

7. Predložitev skupnega stališča Sveta: gl. zapisnik

8. Predložitev dokumentov: glej zapisnik

9. Vprašanja za ustni odgovor in pisne izjave (predložitev): gl. zapisnik

10. Peticije: gl. zapisnik

11. Nadaljnje obravnavanje stališč in resolucij Parlamenta: glej zapisnik

12. Prerazporeditev sredstev: glej zapisnik

13. Razpored dela: glej zapisnik

14. Enominutni govori o zadevah političnega pomena

Predsednik. – Naslednja točka so enominutni govori o zadevah političnega pomena.

Ádám Kósa (PPE). – (HU) Gospe in gospodje, rad bi vas opozoril na Listino o temeljnih pravicah v zvezi z invalidnimi osebami v okviru Lizbonske pogodbe. Svet Evrope trenutno pripravlja nov osnutek protidiskriminacijske ureditve in rad bi poudaril tri vidike. Prvič, v skladu z listino nikogar ni mogoče neposredno ali posredno diskriminirati zato, ker ima invalidnega otroka ali družinskega člana. Drugič, od zdaj zavarovatelji ne morejo zavrniti izdaje zavarovanja zaradi genske bolezni ali invalidnosti. Tretjič, pravice, ki jih spodbujajo institucije Evropske unije in krščanska demokracija, pripisujejo velik pomen spoštovanju kakovosti življenja invalidnih oseb. Kolege poslance bi rad opozoril na vse te točke, ker bi vas rad prosil, da ta teden podprete ustanovitev delovne skupine za invalidska vprašanja Disability Intergroup.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Gospod predsednik, Evropska unija, v kateri vsak sedmi državljani pripada narodni manjšini, je lahko ponosna na svoje obsežno zagotovilo spoštovanja pravic teh državljanov. Pri tem se splača poudariti pomen gesla Evropske unije – združena v raznolikosti. Vsi v tej dvorani vemo, da je pravo demokracijo mogoče prepoznati po tem, kako obravnava svoje manjšine. Lizbonska pogodba jasno nalaga obveznost spoštovanja pravic pripadnikov manjšin, Listina o temeljnih pravicah pa prepoveduje vsakršno diskriminacijo na podlagi etničnega izvora ali pripadnosti narodni manjšini.

Žal v EU še vedno obstajajo države, ki se kljub temu, da so sprejele mednarodne pravne obveznosti na tem področju, s premišljeno politiko približujejo asimilaciji in odkritemu odvzemu narodne identitete svojih manjšin. Litva, kajti o tej državi govorim, že več kot 20 let diskriminira svoje državljane na različnih področjih življenja. Ne samo da se to izvaja načrtno, temveč so se te prakse po pristopu Litve k Evropski uniji še celo okrepile. Primer tega je sodba litovskega ustavnega sodišča o pravilnem pisanju poljskih priimkov zgolj v litovskem zapisu.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Gospod predsednik, 14. oktobra je Evropska komisija objavila svojo letno strategijo širitve. V tem dokumentu Komisija predstavlja oceno napredka Zahodnega Balkana in Turčije v času svetovne gospodarske krize in najpomembnejše težave, s katerimi se bodo morale te države spoprijeti v bližnji prihodnosti.

V svojem kratkem govoru, ko govorim kot član delegacije Evropskega parlamenta pri skupnem parlamentarnem odboru EU-Turčija, bi Turčijo rad spodbudil, naj nadaljuje s svojimi prizadevanji za reformo, katerih cilj sta popolna demokratizacija države in hitra rešitev sporov s sosednjimi državami. Pristopna pogajanja so dosegla naslednjo stopnjo in od Turčije zahtevajo še več prizadevanj pri izpolnjevanju meril za članstvo. Obet pristopa k EU bi moral biti spodbuda za krepitev demokracije in spoštovanje človekovih pravic pa tudi za nadaljnjo posodobitev države in doseganje standardov Evropske unije.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, vsakih šest sekund nekje na svetu zaradi lakote umre otrok, število ljudi, ki trpijo zaradi nezadostne prehrane, pa je ravnokar doseglo prag ene milijarde.

Te zelo resne razmere so bile obsojene na vrhu G20 septembra v Pittsburghu. Na vrhu je bilo objavljeno, da bo za podporo kmetijstvu v državah v razvoju dodeljenih 20 milijard USD. Sicer pa so to povedali tudi na vrhu G8 v Aquili.

Vendar je bil položaj na svetovnem vrhu o zanesljivi preskrbi s hrano 16. novembra v Rimu pod okriljem Organizacije za prehrano in kmetijstvo povsem drugačen: vrh, ki so ga prezrli skoraj vsi voditelji držav G8, se ni končal s pred tem pričakovano ratifikacijo ukrepov. Zato niti ni presenetljivo, da v besedilu, ki obsega približno štirideset členov, ni navedena natančna številka, še celo 44 milijard USD ne, za katere FAO pravi, da so vsako leto potrebni za vzdrževanje kmetijskih sistemov najrevnejših držav.

Avtorji končne izjave so zgolj govorili o obljubi članic G8 – to je tistih v Aquili – v zvezi s tem. Zato obžalujem te dvojne standarde in dvomim, da bo skupina G20 zmožna izvajati te ukrepe. Kakor je govoril slavni francoski komik Pierre Dac: „Za večno čakanje na tisto, česar nikoli ne bo, je potrebno neskončno potrpljenje.“

Antonio Masip Hidalgo (S&D). – (ES) Gospod predsednik, razmere v Zahodni Sahari so zelo resne. Opozorila opazovalne skupine za človekove pravice v Asturiji – moji regiji – in številnih drugih organizacij si zaslužijo, da jih vzamemo resno. Sedem zapornikov čaka na vojaške sodne procese, ker so obiskali svoje družine v Tindufu, obstajajo politični zaporniki, mučenje, ljudje so izginili in sile, ki so zasedle ozemlje, so izgnale miroljubno junakinjo in kandidatko za nagrado Saharova Aminatou Haidar, saharškega Gandija. Kaj takega se v mednarodnem pravu še ni zgodilo.

Gospa Malmström, člani Evropske komisije, novi voditelji v Svetu: Evropska unija bi morala posredovati in podpreti to zelo zatirano prebivalstvo. Ob 20. obletnici padca berlinskega zida zelo blizu nas obstaja drug zid, ki deluje kot ovira za svobodo.

Prisluhnite Aminatou! Rešite njeno življenje!

Carl Haglund (ALDE). – (SV) Gospod predsednik, v zadnjih tednih smo ponovno prejeli poročila o slabem zdravstvenem stanju Baltskega morja. Zato moram danes res povedati nekaj besed tudi o tem, tudi zato, ker smo prejšnji teden imeli pravno srečanje Sveta in Parlamenta o proračunu za leto 2010. Proračun vključuje dodatnih 20 milijonov EUR, ki jih je Parlament želel dodeliti strategiji za Baltsko morje, kar je razveseljivo.

Zato bom Komisijo, ko bo zastopana tukaj, gotovo opomnil, da potrebujemo pravno podlago za strategijo za Baltsko morje, da bomo strategijo dejansko lahko uresničili in da bodo sredstva, ki so bila zdaj rezervirana, dejansko uporabljena. Kakor sem že omenil, poročila, ki smo jih prejeli v zadnjih nekaj tednih, kažejo na to, da je treba nujno ukrepati. Zgoditi se morajo različne stvari – in to hitro. Zato upam, da bomo vsi zavihali rokave in da bomo zelo kmalu dejansko kaj ukrenili. Moramo ukrepati, ne samo mi, temveč tudi Komisija, Svet in prizadete strani.

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Gospod predsednik, v četrtek sem bila v Tunisu na sojenju pesniku in pisatelju Taufiku Ben Briku, proti kateremu so v Tuniziji vložene nejasne obtožnice na podlagi običajnega prava, ki ne preslepijo nikogar. Po „volitvah“ v Tuniziji, ki so potekale 25. oktobra, sta nasilje nad zagovorniki človekovih pravic in nadlegovanje teh zagovornikov izbruhnila v takšni meri, kakršni nisem bila še nikoli priča, čeprav zelo dobro poznam to državo.

25. oktobra je predsednik Ben Ali nedvomno spoznal, kako zelo nezadovoljni so prebivalci Tunizije s svojim voditeljem; in veleposlaništva in Evropska komisija, ki žal nima političnega vizuma, da bi se udeležila tovrstnega sojenja, so pokazali splošno pomanjkanje zanimanja za zadevo, ki se odvija.

Mislim, da moramo biti danes zelo jasni. Krivi smo, ker nam ni uspelo izpolniti naše zakonske dolžnosti reševanja. Kaj veleposlaništvom in Evropski komisiji preprečuje, da bi ostro izprašali gospoda Bena Alija – v imenu naših zavezujočih sporazumov in medsebojnih zavez s Tunizijo – o njegovih ukrepih, ki so povsem v nasprotju s temi zavezami?

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Trgovinski sporazum, ki je bil 4. novembra podpisan med Evropsko unijo in Izraelom in ki naj bi liberaliziral trgovino s kmetijskimi pridelki, predelanimi kmetijskimi pridelki ter ribami in ribiškimi proizvodi, je nesprejemljiv iz različnih razlogov, ki jih bomo poudarili tukaj.

Prvič, nesprejemljiv je, ker je prilagojen neoliberalnim politikam, ki poslabšujejo sedanjo gospodarsko in socialno krizo, zlasti v kmetijstvu in ribištvi, vendar to dejstvo postane še posebej resno, ko se te politike spodbujajo s sporazumom z državo, ki krši mednarodno pravo in najosnovnejše pravice palestinskih prebivalcev; državo, ki ne spoštuje svojih obveznosti, kakor je dogovorjeno v časovnem načrtu mirovnih pogajanj, temveč še naprej oblega Gazo, gradi še več naselij, še naprej gradi zid in iz Jeruzalema izganja Palestine. To je država, ki še naprej stopnjuje kršenje človekovih pravic in mednarodnih humanitarnih zakonov.

Obsojamo podpis tega sporazuma, ki bo vključeval trgovino z izdelki iz izraelskih naselij na palestinskih ozemljih ter poudarja nesporno in nesprejemljivo sokrivdo Evropske unije pri hudih kršitvah Izraela, ki sem jih ravnokar opisal.

Želimo izraziti našo popolno solidarnost s palestinskimi prebivalci in se zavzeti za njihovo pravico, da ustanovijo svobodno, neodvisno in suvereno državo.

Gerard Batten (EFD). – Gospod predsednik, ruski izgnanec Pavel Strojlov je nedavno objavil razkritje sodelovanja britanske laburistične stranke in Sovjetske zveze med hladno vojno.

V sovjetskih arhivih je navedeno, da je v osemdesetih letih prejšnjega stoletja Neil Kinnock kot vodja opozicije prek tajnih poslanikov stopil v stik z Mihailom Gorbačovom, da bi izvedel, kako bi se Kremelj odzval, če bi laburistična vlada prenehala izvajati program jedrskih raket Trident. Če je poročilo, ki ga je dobil gospod Gorbačov, resnično, to pomeni, da je lord Kinnock stopil v stik z enim od britanskih sovražnikov, da bi dobil potrditev glede obrambne politike svoje stranke in v primeru izvolitve glede britanske obrambne politike.

Če je to poročilo resnično, potem je lord Kinnock kriv izdaje. Britanski organi morajo na čim višji stopnji preiskati dokumente, ki so zdaj na voljo, lord Kinnock pa mora dobiti priložnost za odgovor na sovjetske dokaze.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Žalostno je, da je politika, ki upravičuje kolektivni odvzem volilne pravice manjšini, še celo danes lahko ovira za naslednji val procesa združevanja. Predsedniku bi se rad zahvalil za to, kar je naredil za ponovno vzpostavitev normalnega stanja na Slovaškem. Zakon o jeziku je samo eno takšno žalostno, majhno poglavje. Drugi primer je tisti na Češkem. Češki voditelj države mora tudi brez Lizbonske pogodbe vedeti, da so bili Beneševi dekreti sprejeti prek uveljavitve načela kolektivne krivde in da zaradi sprejetja Listine o temeljnih pravicah ti dekreti ne bodo postali nezakoniti; pravzaprav so še vedno v nasprotju z več kot šestimi evropskimi dokumenti. Prepričani smo, da prihodnosti Lizbonske pogodbe in EU ne bo opredeljevala ponovna oživitev kolektivnega odvzema volilne pravice iz druge svetovne vojne, temveč jo bo opredeljevalo varstvo pravic manjšin v skladu z običajno evropsko prakso zagotavljanja avtonomnosti v kulturnem življenju.

Anna Záborská (PPE). – (SK) 20. novembra je bila 20. obletnica sprejetja Konvencije o otrokovih pravicah v Združenih narodih.

Obletnica zaznamuje tudi ustanovitev Medskupine za družino in zaščito otroštva. Za izzive, s katerimi se sooča EU – kot so demografija, usklajevanje poklicnega in zasebnega življenja, nega za osebe, ki so odvisne od pomoči, socialno vključevanje, boj proti revščini družin in otrok ter politika za medgeneracijsko solidarnost –, so potrebni strokovno znanje in izkušnje družinskih organizacij, ki se posvečajo varstvu koristi otrok.

V Konvenciji o otrokovih pravicah je navedeno, da morajo otroci za skladen razvoj osebnosti odraščati v družinskem okolju, ki temelji na sreči, ljubezni in razumevanju. Medskupina za družino in zaščito otroštva v Parlamentu deluje kot platforma za pluralistična stališča poslancev vseh političnih skupin. Vse poslance pozivam, naj v svojih političnih strankah podprejo to skupino. Omogočili bodo nadaljevanje pomembne in koristne vloge tega parlamenta.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – (RO) Položaj romunske skupnosti v Italiji je čedalje bolj zaskrbljujoč. Vsa Evropa je že seznanjena s tem, kako se je poskušala okriviti celotna skupnost zaradi dejanj nekaj storilcev. Romuni se vsak dan soočajo s čedalje večjimi težavami ter z naraščajočim ustrahovanjem in strahom.

Naj navedem samo nekaj primerov. Nedavno je tisk poročal o očitnem primeru diskriminacije. Direktor italijanskega podjetja za telefonske, kabelske in internetne storitve je svojim zaposlenim svetoval, naj ne podpisujejo pogodb z romunskimi državljani. V drugem primeru se je poškodoval otrok, ki je bil romunski državljan z romskim etničnim izvorom, vendar ga niso hoteli sprejeti v nobeni bolnišnici v Messini. Umrl je na poti v Catanio. To sta le dva značilna primera. Vendar se Romuni v Italiji soočajo s podobnim obsojanjem skoraj vsak dan.

Menim, da je treba italijanski vladi poslati jasno sporočilo na evropski ravni, naj zaustavi diskriminacijska dejanja proti romunskim priseljencem.

Derek Vaughan (S&D). – Gospod predsednik, hotel sem govoriti o pomembnosti evropskih strukturnih skladov za regije, kot je Wales, po letu 2013, vendar se moram odzvati na pripombe, ki jih je gospod Batten prej izrekel o uglednem britanskem politiku in nekdanjem komisarju v Evropski komisiji. Da je tako osebo obtožil izdajstva, je po mojem mnenju milo rečeno neparlamentarno izražanje in moral bi se sramovati samega sebe. Zahtevam, da prekliče te pripombe, in če jih ne bo, menim, da bi to od njega morali zahtevati vi, gospod predsednik.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Mi bomo tukaj imeli kmalu v Parlamentu priložnost slišati kandidatko za visoko predstavnico za zunanjo politiko.

To bo tudi za nas nekakšen test in odgovor vpliva, ki ga lahko ima Evropska unija na mirovni proces na Bližnjem vzhodu in, ali Evropska unija sploh lahko igra kakšno aktivno vlogo pri reševanju teh problemov.

Doslej nismo bili posebno uspešni in moj kolega, ki je govoril pred mano, je to nekoliko bolj podrobno ilustriral.

Te dni se začarani krog na Bližnjem vzhodu nadaljuje. Hamasovi teroristi so izstrelili rakete, Izrael je odgovoril neporocionalno, spet je težko ločiti civilne od vojnih žrtev.

Mislim, da ne smemo izpustiti niti za trenutek pozornosti, ki smo jo dolžni posvetiti bližnjevzhodnemu mirovnemu procesu.

Chris Davies (ALDE). – Gospod predsednik, vojaki iz Združenega kraljestva in mnogih drugih evropskih držav se borijo in umirajo v Afganistanu. Pravijo nam, da zaradi ohranjanja varnosti naše države s preprečitvijo vrnitve Al Kaide ali zaradi zaščite demokracije ali boja proti drogam ali podpore Pakistanu ali podpiranja pravic žensk. Vendar me nobena od teh razlag ne prepriča več. Ni jasne politične strategije in ne vem, kaj naj bi dosegli s smrtjo naših vojakov. Bojim se, da naša prisotnost precej bolj kot to, da bi nam zagotovila varnost, povečuje nevarnost, saj omogoča, da nas islamski skrajneži prikazujejo kot tuje napadalce, ki v državljanski vojni podpirajo vlado gospodarjev vojne in mamilarških baronov. Naša dejanja podpirajo krepitev skrajnih, protizahodnih islamskih prepričanj. Potrebujemo diplomatsko strategijo; pogovarjati se moramo s talibani, spodbujati moramo pomiritev in si prizadevati za razširitev sestave sedanje vlade in pripravljeni moramo biti na umik naših vojakov z afganistanskega ozemlja.

Isabelle Durant (Verts/ALE). – (FR) Gospod predsednik, kakor veste, je bil oktobra 2009 dosežen sporazum med belgijsko državo in družbo GDF Suez. Sporazum podaljšuje in utrjuje monopol družbe GDF Suez do leta 2025. To je povsem v nasprotju s politikami liberalizacije. To prav tako predstavlja odločitev, ki bo potrdila monopol jedrske energije, kar bo znatno otežilo načrte za obnovljive vire energije in z njimi povezana delovna mesta.

Ko slišimo, da bo regulator namesto, da bi bil neodvisen, na koncu prepustil nadzor trga in oblikovanje cen odboru za spremljanje, v katerem bo tudi družba GDF Suez, se zares začnem spraševati. Upam, da se bo Komisija odzvala in posegla v položaj, v katerem najdemo tako sodnika kot tistega, ki se mu sodi, tako nadzornika kot nadzorovanca.

Zato upam, da se bo Komisija odzvala, zlasti pred vrhom v Københavnu, na katerem bodo seveda bistvena energetska vprašanja – zlasti obnovljivi viri energije. Upam, da bo Komisija poskrbela, da Belgija ne bo doživela tako imenovanega *pax electrica*, katerega glavni namen je okrepiti monopol družbe Electrabel GDF Suez.

Joe Higgins (GUE/NGL). – Gospod predsednik, jutri se bo na Irskem več deset tisoč delavcev javnega sektorja udeležilo vsedržavne stavke. Slabo plačani javni uslužbenci, medicinske sestre, učitelji in zaposleni v lokalnih organih oblasti imajo dovolj tega, da so grešni kozli za krizo irskega in svetovnega kapitalizma in da morajo plačevati za to krizo, za katero niso odgovorni.

Iz Evropskega parlamenta želim poslati iskreno podporo delavcem, ki bodo jutri stavkali. Ta irska vlada nima demokratičnega mandata za svoj neusmiljeni program varčevanja. Delavce na Irskem pozivam, naj razširijo stavko, da zrušijo to nedemokratično vlado in izsilijo splošne volitve, da bodo odločili ljudje.

Tudi Svet EU in Komisija sta kriva za to, da se na Irskem zahteva neusmiljeno varčevanje. Ti instituciji imata še celo manj verodostojnosti ta teden po še enem ciničnem dogovoru med EPP in socialnimi demokrati glede predsedstva in glede tega, da se za visoko predstavnico za zunanjo politiko imenuje gospa, ki ni bila nikoli izvoljena v javno skupščino, temveč je novi položaj dobila, ker je dobila mesto v zgornjem domu fevdalnih fosilov zaradi tega, ker je bila britanska zaupnica laburistične stranke.

Očitno se morajo delavci po vsej Evropi upreti in boriti sami, ne pa da so odvisni od te neoliberalne večine v tej dvorani.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Gospod predsednik, vsak sedmi Evropejec pripada etnični manjšini. Kljub temu se varstvo avtohtonih manjšin v Evropi ne šteje za prednostno nalogo. Medtem ko se Bruselj nikoli ne utruja od odvzemanja raznovrstnih pristojnosti državam članicam, je Komisija ob navedbi, da ne želi posegati v notranje zadeve, izjavila, da so spori med manjšinami v pristojnosti zadevnih držav. V Evropi ni enotnega pristopa. Določbe mednarodnega prava se v različnih državah uporabljajo zelo različno.

Francija na primer ne priznava nobene etnične manjšine, v Sloveniji pa avnojski sklepi še vedno kršijo mednarodno pravo. Po drugi strani ima slovenska manjšina v Avstriji vse priložnosti za razvoj. Menim, da se v teh očitnih razlikah odraža potreba po evropskem pravu o etničnih skupinah. Če Evropa želi varovati

etnično raznolikost, ki jo je razvila skozi zgodovino, je nujno, da se pripravi mednarodno zavezujoče evropsko pravo o etničnih skupinah, ki zajema avtohtone manjšine. To bi bila priložnost, da EU dokaže, da varstvu narodnostne raznolikosti v Evropi namenja še kaj več kot zgolj lepe besede.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Gospod predsednik, slovesnosti, ki so 9. novembra letos potekale v Berlinu ob 20. obletnici rušenja berlinskega zida, so obeležile združitev Nemčije. Poleg tega so pokazale tudi pot srednje in vzhodne Evrope proti svobodi in demokraciji ter koncu delitve ne samo Nemčije, temveč vse Evrope.

Rušenje berlinskega zida delitve je bilo konec te poti, vendar se je proces preoblikovanja v srednji in vzhodni Evropi začel z dogodki na poljski obali in oblikovanjem Solidarnosti pod vodstvom Lecha Walese avgusta 1980. Spomnimo se tudi demonstracij za svobodo na Madžarskem leta 1956 in junijskih protestov v Poznanju, dogodkov leta 1968 na Češkoslovaškem ter padlih ladjedelniških delavcev v Gdansku leta 1970.

Veliko ljudi je bilo predanih opoziciji v različnih državah in borili so se za svobodo in čast. Nekateri so dali svoje življenje. Izkažimo jim čast in spoštovanje. Spomnimo se tudi politikov, ki so bili zelo ustvarjalni in odločni pri vzpostavljanju svobode, demokracije in tržnega gospodarstva.

Predsednik. – Kolegi, enominutne govore o zadevah političnega pomena prekinjam zaradi obvestila.

15. Dnevni red

Predsednik. – Let gospoda Davida Martina ima zamudo. Zato bi Parlament pozval, naj se strinja s tem, da se njegovo poročilo o spremembah Poslovnika, ki je za nas zelo pomembno, obravnava nocoj kot zadnja točka. To je sprememba razporeda dela in ne vsebine našega zasedanja. Bilo bi sijajno, če bi se lahko strinjali s to spremembo, ker bi poročevalec moral biti prisoten med razpravo.

Ker je to uradno sprememba dnevnega reda, sem dolžan zahtevati soglasje Parlamenta in upam, da bo do tega soglasja prišlo.

(Parlament je sprejel predlog)

16. Enominutni govori o zadevah političnega pomena (nadaljevanje)

Predsednik. – Zdaj nadaljujemo z enominutnimi govori o zadevah političnega pomena.

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Gospod predsednik, v času podnebnih sprememb in globalnega segrevanja je očitno: zmanjšati moramo emisije toplogrednih plinov in varčevati moramo z energijo. EU si že prizadeva biti vodilna na tem področju, včasih bolj, drugič manj uspešno. Prav tako se vsake toliko očitno poskuša ravnati prenagljeno, kakor v primeru tako imenovane direktive o okoljsko primerni zasnovi.

V mojem volilnem okrožju je zelo uspešno podjetje Austria Email AG, ki izdeluje električne bojlerje. To je še posebej praktično in uporabno v Avstriji, saj večina naše električne energije prihaja iz vodne energije, ki je zato zelo prijazna do okolja.

Zdaj se zdi, da bo direktiva o okolju primerni zasnovi v prihodnosti prepovedala te bojlerje, namesto tega pa ljudi prisilila v uporabo bodisi plinskih akumulacijskih grelnikov bodisi plinskih peči, kar po mojem mnenju ni smiselno, saj so te naprave precej manj prijazne do okolja kot ti bojlerji. Poleg tega je sedaj v Avstriji ogroženih 400 delovnih mest.

To ni tisto, kar si prizadevamo doseči. To je negativen razvoj. Če želimo varovati okolje, potem moramo gotovo sprejeti ukrepe, ki so smiselni, koristni in predvsem ustrezni. Vendar ne smemo ogrožati delovnih mest zaradi izdelka, ki se ne zdi ravno primeren.

Véronique De Keyser (S&D). – (FR) Gospod predsednik, *Euronews* je za nas pomembno okno v svet in je kanal, nad katerim sem zelo navdušena, vendar se pogosto sprašujem o vsebini njegovih oglasov.

Ko sem danes zjutraj vklopila televizijo, sem videla oglas za Makedonijo. In kaj sem prebrala? „Davčna oaza za podjetja, povprečna plača 370 EUR, 10-odstotni davek na prihodek“ itd.

Če Makedonija namerava tako predstaviti svojo prošnjo za pristop k Evropski uniji in če ljudi v moji regiji vprašam, ali želijo, da Makedonija pristopi k EU – zagotavljam vam, da to ne bo delovalo. Ali lahko v času,

ko razpravljamo o delokalizaciji znotraj Evrope, in med bojem proti socialnemu dumpingu še vedno dopustimo, da je tako oglaševanje okno v socialno Evropo? Po mojem ne.

Pred časom sem se spraševala tudi o oglasu za Iran; ko so tam izvajali javno kamenjanje, smo mi dopuščali oglase za to blaženo državo.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – Gospod predsednik, vsi smo slišali za poplave na Irskem konec tedna, v katerih so bili močno poškodovani številni domovi, podjetja, kmetije, ceste in sistemi oskrbe z vodo. Stroški obnove bi, čeprav je še veliko prezgodaj za ocene, lahko znašali približno 500 milijonov EUR. Vendar bi ustrezni ukrepi za obvladovanje tovrstnih poplav in za zagotovitev, da se to ne bi ponovilo, lahko stali več milijard.

Zdi se, da je Evropski solidarnostni sklad preveč restriktiven za obravnavanje teh razmer. Vendar še vedno upam, da bi se vloga lahko obravnavala, če pa ne, pa predlagam, da bi se naklonjeno obravnavala regionalna vloga, saj so prizadeti sever, zahod in jug države. Veliko ljudi v mojem evropskem volilnem okrožju, vključno z grofijami Galway, Mayo, Clare, Leitrim in Roscommon, skupaj z jugom Irske, so prizadele te strašne poplave. Komisijo pozivam, naj pragmatično in nujno pomaga.

(GA) Gospod predsednik, rad bi se zahvalil za priložnost, da sem lahko zastavil to pomembno vprašanje o poplavih, ki so se zgodile v moji državi.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) V nedavni tragediji, ki jo je povzročil orkan Ida, ki je med 6. in 8. novembrom zajel Salvador, je bilo približno 200 smrtnih žrtev, najmanj 18 ljudi je pogrešanih, 15 000 ljudi je ostalo brez domov, poškodovanih je 80 šol in uničeni so kmetijski pridelki in osnovna infrastruktura, kot so ceste, električna omrežja, oskrba z vodo, komunikacije in zdravstvene ustanove.

Ker je Salvador ena od držav, ki so jih gospodarske in socialne težave v Srednji Ameriki najbolj prizadele, je nujno, da Evropska unija ponudi obsežno pomoč za odpravljanje socialnega kaosa, ki ga je povzročila ta naravna nesreča. Salvadorska vlada ocenjuje, da bo država glede na svojo izpostavljenost takim naravnim nesrečam potrebovala več kot 1 milijardo EUR za odpravo škode in izvajanje načrta za obnovo in zmanjšanje tveganja. Zaradi tega si prizadeva za sprostitev izrednih sredstev in preusmeritev sredstev, ki jih zagotavlja Evropska unija.

To je poziv, gospod predsednik. Zahtevamo, da se ta poziv posreduje Evropski komisiji in Svetu.

James Nicholson (ECR). – Gospod predsednik, hude težave v zvezi z „lastninsko pravico“ številnim državljanom Evropske unije, ki so vlagali v lastnino v državah, kot so Španija, Bolgarija in Turčija, še naprej povzročajo stres, finančni propad in splošni glavobol. To se dogaja kljub usklajenim prizadevanjem številnih poslancev Evropskega parlamenta, ki delajo v imenu svojih volivcev, in kljub dolgotrajnim preiskavam tega vprašanja s strani Parlamenta, kar se je, kakor vemo, končalo marca 2009 z dobro sprejetim poročilom gospe Auker.

Od številnih volivcev sem prejel pritožbe glede težav, ki izhajajo iz pogodb o lastnini v vseh teh državah. Nešteto ljudi se je znašlo v položaju, ko jim je bila zaradi zapletenih zakonov o prostorski ureditvi in urbanističnih politik lastnina odvzeta brez vsakršnega nadomestila.

Zelo sem zaskrbljen, ker EU kljub širokemu soglasju, da to krši temeljne pravice državljanov Evropske unije, ni ukrepala odločneje, da bi skušala obravnavati to težavo. Zakonitost in moralnost teh praks sta v najboljšem primeru vprašljivi, v najslabšem primeru pa razkrivata korupcijski pristop k urbanemu razvoju.

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Gospod predsednik, dovolite mi, da se pridružim zaskrbljenosti mojih kolegov poslancev glede neskladnosti med poročilom o napredku Turčije pri integraciji v Evropsko unijo in nedavno objavljenim člankom v časopisu *Wall Street Journal Europe*, ki je poročal, da je predsednik vlade Turčije ob nedavnem obisku Irana potrdil – in podprl stališča Irana –, da iranski jedrski program, po njegovih besedah, služi samo mirnim in človekoljubnim namenom. Ta neskladnost je prav tako zelo očitna iz dejstva, da je celotno obnašanje Turčije – kot 8.–9. novembra v povezavi z obiskom predsednika Sudana v Carigradu – postalo resna težava. Glede na to bi bil zelo hvaležen, če bi moji kolegi poslanci upoštevali te pomisleke.

Andrew Henry William Brons (NI). – Gospod predsednik, Evropska unija bi rada bila demokratična unija 27 demokratičnih držav, vendar se moramo soočiti z resničnostjo. V Belgiji je pred samo nekaj leti država sprejela ukrepe za prepoved ene od večjih političnih strank. V Nemčiji se je ob približno istem času neuspešno poskušalo prepovedati stranko na podlagi obremenilnih izjav državnih uslužbencev. Na Madžarskem država

fizično napada opozicijske stranke, njihovim članom pa odvzema prostost in jih muči. V Združenem kraljestvu nasilna milica, ki jo sponzorirata vladajoča stranka in vodja opozicije, izvaja nasilne in v nekaterih primerih oborožene napade na nasprotnike.

V skoraj vseh državah Evropske unije obstajajo omejitve za nenasilno svobodo govora. Dejansko je Evropska unija na čelu prizadevanj, da se z zakoni odpravijo nazori – različne „fobije“, kakor bi rekli oni.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Gospod predsednik, zaradi začetka pogajanj o sporazumu med Evropsko unijo in Turčijo o vračanju nezakonitih priseljencev bi rad poudaril, da potrebujemo zavezo Turčije, da bo sodelovala pri odpravljanju nezakonitega priseljevanja. Na tem mestu bi Parlament opomnil, da je 76,5 % vseh odvzemov prostosti nezakonitim priseljencem na mejah Evropske unije na mejah Grčije. Dobro vem, da so bili ob sodelovanju tretjih držav – primera sta Italija in Libija ter Španija in Mavretanija – doseženi oprijemljivi rezultati. Zato potrebujemo napredek pri sporazumih o vračanju oseb; Turčija mora sodelovati s Frontexom, grškimi organi in organi Evropske unije.

Tunne Kelam (PPE). – Gospod predsednik, misija EU je edina mednarodna misija, ki spremlja izvajanje sporazumov med Rusijo in Gruzijo iz avgusta in septembra lani. Gospa Ashton bi morala ruski strani zdaj povsem jasno povedati, da mora misiji EU nemudoma zagotoviti dostop do separatističnih gruzijskih ozemelj.

Danes je v Sankt Peterburg priplula francoska nosilka helikopterjev vrste mistral. Načrt, da se ta sodobna vojna ladja proda Rusiji, je enakovreden nagraditvi Kremlja za njegov lanski vdor v Gruzijo. Z besedami poveljnika ruske vojne mornarice, ta vrsta ladje bi ruski vojni mornarici avgusta 2008 omogočila, da bi nalogo opravila v 40 minutah namesto v 26 urah. V tem primeru predsednik Sarkozy ne bi imel časa, da bi gospodu Putinu preprečil zasedbo glavnega mesta Gruzije.

Oskrbeti rusko vojno mornarico z najnovejšo Natovo tehnologijo pomeni prevzeti odgovornost za spodbujanje kremeljskih jastrebov k izvajanju njihovih načrtov za vojaške vaje iz lanskega septembra.

Alan Kelly (S&D). – Gospod predsednik, medtem ko zasedamo tukaj v Strasbourgu, polovica prebivalcev mesta Cork v mojem volilnem okrožju Munster v svojih domovih nima vode – pa smo v letu 2009!

Univerza v Corku je bila zaprta cel teden, mnogi študenti moje *alme mater* pa so bili dejansko brezdomni. Lastniki trgovin, lastniki hiš in kmetje se po najhujših poplavah v Corku, Tipperaryju, Limericku in zlasti Galwayu, kar jih pomnimo, soočajo z računi v višini več sto milijonov evrov.

Po uničujočih poplavah v srednji Evropi leta 2002 je EU ustanovila Solidarnostni sklad za pomoč državam članicam, ki so jih prizadele naravne nesreče ob takih poplavah. Tako pomoč so nazadnje prejeli naši kolegi na severovzhodu Romunije. Pravila določajo, da se v določenih okoliščinah ob izrednih regionalnih nesrečah lahko uporabi ta pomoč.

Zdaj pozivam predsednika Barrosa in komisarja Sameckega, naj naklonjeno obravnavata vsako vlogo z Irske za pomoč v okviru tega sklada. Zlasti pa pozivam irsko vlado, naj nujno stopi v stik s Komisijo z namenom, da predloži vlogo. Ključno je, da EU in Parlament razširita svojo podporo različnim skupnostim na Irskem, ki so utrpele strašansko škodo.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Na severu Madžarske več deset tisoč ljudi prihaja čez mejo iz Slovaške na delo, medtem ko se je več tisoč ljudi preselilo in zdaj živi na severu Madžarske v Rajki in drugih vaseh. Zaradi odlične infrastrukture in Schengenskega sporazuma delajo na Slovaškem, živijo pa na Madžarskem. To je odličen primer ugodnosti Evropske unije.

Po anketah se Slovaki, ki živijo na Madžarskem, v nanovo izbranem okolju počutijo doma in lokalne oblasti zdaj razmišljajo o tem, da bi odprle otroške vrtce in šole v slovaškem jeziku, čeprav to niso madžarski državljani, saj je dvojezičnost na Madžarskem pomembna vrednota.

Nasproten proces pa poteka na Slovaškem, kjer je madžarska etnična skupnost, ki tam živi že tisoč let, zelo diskriminirana v smislu jezikovnih pravic, saj je madžarščina postala drugorazredni jezik in je podrejena uradnemu jeziku. To je sramotno za vso Evropsko unijo!

Sonia Alfano (ALDE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, Parlament bi rada opozorila na pravila o prenosu podjetij iz Direktive 2001/23/ES.

To pravim zato, ker Eutelia S.p.A., italijanska družba, ki deluje na področju telekomunikacij in informacijske tehnologije, med svoje stranke prišteva nekaj zelo pomembnih podjetij, pa ne samo podjetij: storitve na

primer zagotavlja tudi Banki Italije, italijanski poslanski zbornici in italijanskemu senatu. Poleg tega je vključena v schengenski projekt, tako da vodi nekatere zelo zaupne podatke.

Maja 2009 je Eutelia skorajda opustila svojo panogo na področju informacijske tehnologije in jo prenesla na svojo odvisno družbo Agile, ki ima za plačevanje svojih 2 000 zaposlenih v bistvu na voljo zgolj 96 000 EUR. Nato je oktobra 2009 1 192 ljudi prejelo obvestilo o prenehanju pogodbe o zaposlitvi. Ti ljudje so kljub temu, da so prejeli obvestilo o prenehanju pogodbe o zaposlitvi, še vedno zaposleni. Poleg tega je absurdno, da pravilo, ki sem ga pravkar omenila, določa posebne zahteve podjetništva za tiste, ki pridobijo dele podjetij ...

(Predsednik je prekinil govornico)

Cornelia Ernst (GUE/NGL). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, odločno zavračam ukrepe, ki jih je Zvezna republika Nemčija sprejela za izgon Romov in drugih manjšin na Kosovo. Kmalu naj bi bilo vsako leto izgnanih približno 2 500 ljudi. Ti ukrepi bodo prizadeli zlasti 10 000 Romov, pa tudi Egipčane in Aškale.

Mnogi od njih živijo v Nemčiji že več kot deset let in so tam našli zatočišče pred razselitvijo, pregonom in nasiljem. Ljudi so začeli izganjati tudi iz Avstrije, Belgije, Madžarske in Francije. Nasprotujem tem izgonom, ker je položaj manjšin na Kosovu, zlasti Romov, neznosen. Stopnja brezposelnosti v tej skupini je skoraj 100-odstotna, na Kosovu pa ni možnosti, da bi se tem ljudem zagotovila dostojna nastanitev. Obeta se jim življenje bodisi v taboru bodisi v Mitrovici, ki je onesnažena s svincem. Za konec bi rada omenila tudi odgovornost, ki jo ima Nemčija zaradi svoje zgodovine do žrtev druge svetovne vojne, vključno z Romi in Sinti, ki so jih preganjali in sistematično pobijali. Določena stopnja odgovornosti, ki jo je treba prevzeti tudi v tem primeru ...

(Predsednik je prekinil govornico)

Nuno Melo (PPE). – (PT) Rad bi vas samo opozoril na nevarnosti, ki jih predstavlja bolezen, ki ogroža iglavce v gozdovih znotraj Evropske unije, namreč borova ogorčica, ki izvira iz Amerike. Bolezen je bila odkrita v regiji Setubal na Portugalskem in se je že razširila na druga območja Portugalske in Španije. Edina učinkovita metoda boja proti bolezni je posek ali požig dreves.

Poudariti je treba, da gozd pokriva 38 % portugalskega ozemlja in je dom 400 000 lastnikov zemljišč. Zagotavlja 14 % BDP v industriji, 9 % delovnih mest v industriji in 12 % izvoza. Konec koncev, ogroženi so gozdovi Evropske unije, zato ta poseg, ki je potreben za izdelavo načrta za izredne razmere, da se prepreči razširitev te bolezni, ki je za zdaj omejena na Iberski polotok, po vsej Evropski uniji.

Načrt za izredne razmere bi moral biti podprt tudi z zadostnimi sredstvi, da se odpravi ta težava, ki škoduje mnogim podjetjem in jih sili v zapiranje in ki škoduje mnogim delavcem, saj jih spravlja ob vir preživetja. Vsa Evropska unija je odgovorna za to, da se nekaj ukrene v zvezi s tem.

Romana Jordan Cizelj (PPE). – (SL) Najprej želim ostro protestirati to, kar je rekel pred mano kolega glede zaščite manjšin v Sloveniji. Slovenija ima visoke standarde za zaščito manjšin in le želimo si lahko, da bi imela tudi slovenska manjšina v naših sosednjih državah podobne pravice.

Sedaj pa druga stvar. V času informacijskih tehnologij poteka izmenjava informacij med ljudmi zelo hitro. Bolj kot je novica alarmantna, hitreje se njeno širjenje. Resničnost informacije je pri tem drugotnega pomena. Še posebej zanimive so novice, ki vplivajo na zdravje ljudi in njihovo prehrano.

V zadnjih nekaj tednih se je tako v Sloveniji z elektronsko pošto razširila novica o codex alimentarius, ki je popolnoma napačna. V takih primerih lahko poslanci zastavimo Evropski komisiji vprašanje in čakamo na strokovni odgovor več tednov. Ukrepati pa bi bilo treba takoj, saj je tudi škoda povzročena v zelo kratkem času.

Zato predlagam Evropski komisiji, da razmisli o vzpostavitvi spletne informacijske točke za državljane, kjer bi imeli državljani neposreden stik s Komisijo, odgovor pa bi dobili najkasneje v treh dneh.

Ioan Enciu (S&D). – (RO) Začetek veljavnosti Lizbonske pogodbe in sprejetje stockholmskega programa bosta vsekakor ugodno vplivala na državljane Evrope na novem območju svobode, varnosti in pravice.

Kar zadeva nezakonito priseljevanje in čezmejni kriminal, napovedi za naslednja leta kažejo, da se bo dotok priseljencev povečal, med drugim na vzhodni meji Evropske unije. Govorim predvsem o Republiki Moldaviji. Ta država je po političnih spremembah jasno izrazila željo po vključitvi v Evropsko unijo, vendar je trenutno

v ranljivem gospodarskem položaju. Prav tako ima okrnjeno sposobnost za obravnavanje vprašanj, kot sta priseljevanje in kriminal na njenih mejah. Evropska unija mora zaradi krepitve svojih zunanjih meja in vzpostavitve varnega območja Republiki Moldaviji odobriti znatno gospodarsko pomoč, da se poveča sposobnost te države za ukrepanje.

Evropska unija mora nujno predlagati pridružitveni sporazum, ki določa jasne časovne razporede za prihodnji pristop te države k EU. To bo zelo poenostavilo vključevanje, medtem ko bo uspeh tega sodelovanja lahko tudi vzor za druge države, ki mejijo na EU.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Gospod predsednik, zahvaljujem se vam za priložnost, da povem nekaj besed o neobičajnih poplavih konec tedna na Irskem.

Kolega sta govorila o poplavih brez primere konec tedna na Irskem. Sam sem obiskal nekatere od teh krajev v mojem volilnem okrožju – mesta, kot so Clonmel, Killarney, Bandon in seveda Cork, ki bo brez vode vsaj še en teden. Tudi Univerza v Corku je zaprta zaradi poplav brez primere – ki so morda posledica podnebnih sprememb, o katerih tako pogosto govorimo tukaj v Parlamentu.

Zgoditi se mora dvoje. Prvič, irska vlada mora zagotoviti, da bo skupaj z lokalnimi organi oblasti izvajala direktivo EU o poplavih. To je najpomembnejše in je treba narediti. Drugič, irska vlada bi morala Evropski uniji predložiti vlogo za financiranje v okviru Solidarnostnega sklada Evropske unije, tako da bo nujno pomoč mogoče dati tistim, ki jo najbolj potrebujejo, kakor je bilo v preteklosti storjeno za države, kot so Nemčija, Francija, Češka republika in Avstrija.

Zoran Thaler (S&D). – Gospod predsednik, dva azerbajdžanska mladinska aktivista in pisca spletnih dnevnikov Emin Abdulajev in Adnan Hadžizade sta bila na nepoštenem sojenju obsojena na dve leti in pol oziroma dve leti. Obtožbe proti njima so bile izmišljene, zaprta pa sta zgolj zaradi uveljavljanja svoje pravice do svobode izražanja in združevanja.

Azerbajdžanski organi oblasti morajo takoj in brezpogojno izpustiti zapornika vesti Adnana Hadžizadeja in Emina Abdulajeva. Svet, Komisija in države članice Evropske unije morajo načeti vprašanje demokracije in človekovih pravic z azerbajdžansko vlado. Vladi je treba opomniti, da je demokratizacija eden od ciljev vzhodnega partnerstva, in Azerbajdžan je del te pobude. Azerbajdžan mora izpolniti svoje obveznosti kot član Sveta Evrope in partner Evropske unije.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Gospod predsednik, imperialistična politika podpore ZDA in Nata Izraelu ter nadgradnja odnosov in na splošno vprašanje iz pridružitvenega sporazuma med EU in Izraelom krepita agresijo in nepopustljivost Izraela do palestinskega prebivalstva. Po statistiki je to najbolj krvavo leto za palestinsko prebivalstvo. Samo med vojaško operacijo izraelske vojske „Liti svinec“ je bilo umorjenih skupno 1 443 Palestincev, 9 600 Palestincev je brez sojenja nezakonito priprtih v izraelskih zaporih, zid sramote je dolg 450 kilometrov in po načrtih naj bi ga podaljšali na 750 kilometrov, na Zahodnem bregu in v vzhodnem Jeruzalemu pa poteka rušenje stavb in infrastrukture. Izražamo solidarnost s palestinskim prebivalstvom in pozivamo k takojšnji, pravični in izvedljivi rešitvi palestinskega vprašanja: ustanovitvi neodvisne palestinske države v okviru ozemelj iz leta 1967 z glavnim mestom v vzhodnem Jeruzalemu, ki bo imela suverenost nad svojim ozemljem in mejami in bo zagotovila vrnitev beguncev in vrnitev vseh arabskih ozemelj, ki jih Izrael zaseda od leta 1967.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Rada bi vas opozorila na temo, o kateri je prej govorila gospa Cornelia Ernst. Govorim o tem, da se je po pogajanjih in podpisu sporazumov o vračanju oseb začel postopek preseljevanja ljudi, ki so bili razseljeni ali prisiljeni pobegniti med jugoslovansko vojno. Ta postopek se je začel tako prostovoljno kot prisilno in vključuje zlasti manjšine, ki živijo na Kosovu, predvsem Rome, ki se zaradi tega postopka znajdejo v zelo težkem položaju.

Menim, da je izjemno pomembno, da pri izvajanju teh sporazumov o vračanju oseb upoštevamo priporočila mednarodnih organizacij. Vemo, da Kosovo nima socialne in gospodarske infrastrukture, da bi lahko skrbel za te ljudi. Tamkajšnje razmere postajajo zares klavrne. Menim, da se mora Evropski parlament izreči o tem.

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Gospod predsednik, prejšnji četrtek je bila objavljena novica o nepredstavljivo okrutnih umorih v Peruju. Po agencijskih poročilih je neka tolpa vrsto let obglavljala svoje žrtve in iz njihovih trupel jemala maščobo ter jo po ceni 10 000 EUR za liter prodajala evropskim kozmetičnim družbam. So ta poročila resnična?

Kakor koli že, to so bili nepredstavljivo okrutni umori. Po prejemu teh grozljivih poročil moramo zdaj ugotoviti, ali so ta poročila, ki krožijo, dejansko resnična. Dejstvo je, da moramo Evropejci vsekakor priti

zadevi do dna, da izločimo možnost, da so, kakor je navedeno v poročilih, evropske farmacevtske ali kozmetične družbe nekako povezane s temi nepredstavljivo okrutnimi umori.

Predsednik. – Zdaj smo končali z enominutnimi govori.

Zaradi časa, ki nam je bil na voljo, je bilo veliko več govorov kot običajno – več kot 40. Kadar bo mogoče, bomo omogočili več priložnosti za govore, kot jih je predvidenih v Poslovniku, ki dopušča največ 30 takih govorov.

17. Elektronska komunikacijska omrežja in storitve (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je poročilo gospe Trautmann v imenu delegacije Evropskega parlamenta v Spravnem odboru o skupnem besedilu Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi direktiv 2002/21/ES o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve, 2002/19/ES o dostopu do elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajočih naprav ter o njihovem medomrežnem povezovanju in 2002/20/ES o odobritvi elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev, ki ga je odobril Spravni odbor (03677/2009 – C7-0273/2009 – 2007/0247(COD)) (A7-0070/2009).

Catherine Trautmann, poročevalka. – (FR) Gospod predsednik, komisarka, gospe in gospodje, spet smo tukaj – tokrat zadnjič –, da bi razpravljali o telekomunikacijskem svežnju in natančneje mojem poročilu o „okvirni“ direktivi in direktivah o „dostopu“ in „odobritvi“, ki predstavlja zadnji mejnik.

To je priložnost, da se zahvalim kolegom, zlasti mojima soporočevalcema gospe Pilar del Castillo in gospodu Malcolm Harbourju; predsedniku Spravnega odbora gospodu Vidal-Quadrasu; predsedniku Odbora za industrijo, raziskave in energetiko gospodu Herbertu Reulu in vsem službam Evropskega parlamenta, ki so bile vključene. Prav tako se želim zahvaliti komisarki za njeno sodelovanje in podporo ves ta čas, zahvaljujem pa se tudi njenim službam. Na koncu, pozdravljam tudi prizadevanja švedskega predsedstva za zadovoljivo dokončanje. Za trenutek se spomnimo Ulrike Barklund Larsson.

Jutrišnje glasovanje bo zelo pozitivno sporočilo tistim, ki pričakujejo bolj dinamično evropsko industrijsko politiko. Ker se je dogovor v drugi obravnavi o 99 % besedila ohranil, bom samo povzela vidike, ki smo jih določili za našo prednostno nalogo. Zlasti smo želeli ohraniti učinkovito in trajno konkurenco, pa tudi doseči, da bi ta konkurenca bila koristna za gospodarski in družbeni razvoj z vključitvijo celotnega evropskega ozemlja v smislu dostopa, hitrega interneta za vse in za vse regije – vključno z boljšim upravljanjem radijskega spektra – in vseh pravic porabnikov.

To bo vključevalo vzpostavitev doslednega in delujočega okvira za uporabnika teh direktiv, to je za regulatorja – organ evropskih regulatorjev za elektronske komunikacije in Komisijo; zagotovitev pravne varnosti; spodbujanje vlaganja, ki je potrebno za oživitev našega gospodarstva in za to, da trg postane dinamičen za operaterje, njihove porabnike in delavce; in nazadnje, razvoj številnih visokokakovostnih storitev, ki so dostopne večini in po pošteni ceni.

Pomembno je, da ostanemo v okviru pogojev dogovora, na žalost pa zadnje izjave določenih držav članic vzbujajo dvom o njihovi zavezi tej zadevi. Podprla bom razlago Komisije v zvezi z rezultatom naših pogajanj o členu 19. Naj spomnim, izbrano besedilo za ta člen je tesno povezano z razpravo o mehanizmihi členov 7 in 7a. Bilo bi obžalovanja vredno, če bi Svet prek nezavezujočih izjav poslal sporočilo, da si je nekako želel odrezati svoj kos pogače in ga pojesti s tem, ko je zavrnil pravično ravnovesje pristojnosti med državami članicami, organom BEREC in Komisijo, kakor to izhaja iz končnega kompromisa.

Na koncu seveda pomembna točka, ki nas je vodila do pravnega postopka: Sprememba 138. Rada bi samo povedala, da je bil doseženi rezultat največ, kar je Parlament lahko dosegel s pravno podlago, ki smo jo imeli: uskladitev notranjega trga. Zato tega rezultata ne smemo jemati zlahka, saj vsem uporabnikom elektronskih povezav ponuja solidno varstvo njihove pravice do zasebnosti, do predpostavljane nedolžnosti in do kontradiktornega postopka, ne glede na to, s kakšnim postopkom se soočajo, in pred sprejetjem kakršnih koli kazni.

Razveselila me je tudi pripravljenost Komisije, da oceni stanje nevtralnosti omrežja v Evropi in da na podlagi rezultatov tega opazovanja Parlamentu in Svetu do konca leta zagotovi ustrezne instrumente.

Zato na koncu vse pozivam, naj razmislijo o prenosu svežnja. Vem, da bo Parlament, ki mu ta sveženj veliko pomeni, zagotovil, da se prenos opravi ob upoštevanju preteklih dogovorov. Gospod predsednik, zdaj bom pozorno poslušala govore mojih kolegov, ponovno pa se bom oglasila na koncu razprave.

PREDSEDSTVO: GOSPOD LAMBRINIDIS*podpredsednik*

Viviane Reding, članica Komisije. – Gospod predsednik, danes je vrhunec zelo dolgega in zelo pogosto napetega zakonodajnega postopka in prizadevanja vseh strani pri pogajanjih so obrodila rezultate, na katere se je splačalo počakati. Rada bi se zahvalila poročevalcem, predsednikoma odborov, predsedniku in članom Spravnega odbora ter vsem poslancem Parlamenta, ki so uveljavili svoje zaveze ter uporabili strokovno znanje in izkušnje.

S sprejetjem svežnja reform v zdajšnji obliki bo Unija imela regulativni okvir, ki se lahko spoprije z izzivi hitro razvijajočega se digitalnega gospodarstva in ki temelji na tem, da vsi lahko dobijo telefonske in internetne povezave po poštenih cenah, obenem pa pripravljajo podlago za naložbe v hitra omrežja za zagotavljanje visokokakovostnih, inovativnih storitev.

Zaradi teh pravil, teh reform bo Evropska unija postala vodilna sila na svetu pri ureditvi elektronskih komunikacij ne samo z izboljšanjem mehanizma za doseganje konkurenčnega enotnega trga, temveč tudi s tem, da bodo pravice državljanov v središču regulativne politike.

V spravnem postopku dosežen kompromis prvič v pravu EU določa temeljne pravice uporabnikov interneta, ki uporabnike ščitijo pred ukrepi, ki bi lahko omejili njihov dostop do interneta. To je zelo pomembna določba o internetni svobodi. Pojasnjuje, da bi za internet, ki je v našem vsakodnevem življenju čedalje pomembnejši, morali veljati enaki ukrepi za zaščito naših temeljnih pravic kot za druga področja dejavnosti. Predhodni, pravični postopki s predpostavljanim nedolžnosti in pravico do zasebnosti, ki jim sledi pravica do učinkovitega in pravočasnega sodnega nadzora: to so pravila, ki so vključena v novi sveženj reform.

Obenem sveženj reform vsebuje vizijo, da je cilj regulativne politike odprt in skupen internet. Pristop EU je zelo pragmatičen. Mimogrede, tudi na drugih celinah so ga že pozdravili kot pristop, ki določa smer razvoja.

Okrepilo se je tudi varstvo porabnikov pred izgubo osebnih podatkov in pred neželeno elektronsko pošto, zlasti s tem, da morajo operaterji obvestiti porabnike v primeru kršitve varnosti osebnih podatkov, in s krepitvijo načela soglasja uporabnika glede uporabe piškotkov. Med drugimi velikimi pridobitvami za porabnike je pravica, da zamenjajo fiksnega ali mobilnega operaterja v enem delovnem dnevu in pri tem ohranijo staro telefonsko številko.

Po zaslugi Parlamenta se bodo zaradi novih določb o radijskem spektru znižale cene in spodbudila uvedba novih storitev, kar bo pomagalo premostiti digitalni razkorak. Parlament bo imel odločilno vlogo pri določanju strateške usmeritve za politiko spektra na evropski ravni prek novega večletnega programa politike radijskega spektra. Reforme bodo omogočile tudi naložbe operaterjev v omrežja naslednje generacije. Z upoštevanjem naložbenih tveganj bodo okrepile spodbude za učinkovito vlaganje v novo infrastrukturo, obenem pa zagotavljale, da konkurenca ne bo omejena.

Na institucionalni ravni organ evropskih regulatorjev, znameniti organ BEREC, zagotavlja priložnost za preglednejši in učinkovitejši prispevek 27 nacionalnih regulatorjev k delovanju enotnega trga. Okrepljen nadzor Komisije, ki jo podpira organ BEREC, nad pravnimi sredstvi bo utrdil enotni trg z izboljšanjem doslednosti in kakovosti izvajanja okvira po Evropi in zagotovil enake pogoje za operaterje.

Ne pozabimo na pomembni dogovor, ki je bil dosežen o členu 19 okvirne direktive, ki Komisiji podeljuje večje pristojnosti na področju usklajevanja, ki zajemajo splošne regulativne pristope, tudi v zvezi s pravnimi sredstvi. To daje Komisiji, v sodelovanju z organom BEREC, osrednjo vlogo pri zagotavljanju, da se ureditev telekomunikacijskih storitev dosledno uporablja na enotnem trgu v interesu državljanov in podjetij.

Svoje izjave sem vam predstavila že na majskem plenarnem zasedanju, ko sem povedala, da bo Komisija gradila na reformah s tem, da se bo naslednje leto obširno posvetovala o področju prihodnje univerzalne storitve in širši uporabi načel, povezanih z obveščanjem o kršitvi varnosti podatkov. Danes ponovno potrjujem te zaveze, ki so seveda prilagojene zgolj času, ki je minil od tedaj.

Tudi Komisija bo prispevala k temu, da se zagotovi, da se nova orodja dobro izkoristijo, kadar je to potrebno. Omenila sem, da bo Komisija spremljala, kako razvoj trga in tehnološki razvoj vplivata na svoboščine na omrežju, in da bo do konca leta 2010 Evropskemu parlamentu in Svetu poročala o tem, ali so potrebna dodatna navodila. Komisija bo uporabila tudi svoje obstoječe pristojnosti na področju konkurenčnega prava, da bo obravnavala vse protikonkurenčne prakse, ki se utegnejo pojaviti.

Menim, da bosta zaupanje in pravna varnost, ki ju zagotavljajo te reforme, odločilno pomagala sektorju elektronskih komunikacij prispevati k oživitvi gospodarstva Evrope. Zato bi Parlament pohvalila za njegovo podporo svežnji in poslance pozvala, naj glasujejo za njegovo sprejetje.

(Aplavz)

Pilar del Castillo Vera, v imenu skupine PPE. – (ES) Gospod predsednik, gospe in gospodje, za začetek bi se rada zahvalila kolegom poslancem in v tem primeru predvsem poročevalki gospe Trautmann, ker je resnično opravila odlično delo. Moral si biti zraven, da veš, kako veliko je bilo doseženega v tej končni fazi, zaradi katere je bil spraven postopek uspešen.

Rekla bi, da smo trenutno v odličnem položaju za to, da začnemo obravnavati prihodnost, ki je v nekem smislu revolucionarna ali naj bi bila revolucionarna.

Končno imamo – oziroma bomo kmalu imeli – regulativni okvir, ki bo položil nekaj zelo dobrih temeljev za to, da se razvoj interneta, digitalne družbe in digitalnega gospodarstva umesti v ospredje naših ciljev. Ta okvir zagotavlja dobro varstvo porabnikov in spodbuja njihove pravice, zagotavlja pa tudi varnost vlagateljev.

Vendar menim, da je zelo pomembno, da se zdaj odločno zazremo v prihodnost. Odločno moramo zreti v obdobje po letu 2010, tako da bomo vsa naša prizadevanja lahko namenili določitvi digitalne agende za obdobje po letu 2010. Ključni cilji te digitalne agende morajo vključevati: omogočanje tega, da ima vsakdo kot porabnik in državljan vse vire, ki so potrebni za dostop do interneta in sodelovanje prek njega, ter seveda razvoj notranjega digitalnega trga, ki je odprt in konkurenčen.

To je nadvse pomemben cilj, če želimo evropsko gospodarstvo umestiti tja, kjer bi v današnjem globaliziranem svetu moralo biti.

Corinne Lepage, v imenu skupine ALDE. – (FR) Gospod predsednik, komisarka, gospe in gospodje, vesela sem bila, komisarka, ko ste rekli, da je treba prost dostop do interneta zagotoviti tako kot druge temeljne pravice.

Ravno za to smo se borili poslanci Evropskega parlamenta: da se doseže enaka stopnja jamstva, to je predhodni postopek pred nepristranskim sodnikom.

To nam ni povsem uspelo, vendar se zaradi dela naše poročevalke zdi, da je ta rešitev najboljše, kar smo lahko dosegli. Rešitev ni popolna. Ni popolna, ker bo utrla pot sporom, ki bi se jim raje izognili; in če bi stvari povedali tako jasno, kot sem jih ravnokar povedala jaz, ne bi bilo nobenih sporov. Žal nismo dosegli kompromisa o tem.

To pomeni, da se bomo morali vrniti k temam prostega dostopa do interneta, nevtralnosti omrežja in načina, kako v odprti družbi, kakršna je danes naša, zagotoviti določeno stopnjo prostega dostopa do znanja in informacij. Vse to je del istega vprašanja. Naredili smo prvi korak; imamo temeljno, bistveno prvo besedilo in zato bom jaz glasovala zanj, pa čeprav bodo drugi oklevali.

Vseeno bomo morali še veliko bolj zaščititi prosti dostop do odprte znanosti, odprtih raziskav in vseh intelektualnih del, obenem pa bomo seveda morali upoštevati, da je treba zaščititi tudi lastninske pravice na področjih književnosti, umetnosti in raziskav. Vendar bomo v prihodnjih letih skoraj zagotovo morali sklepati nadaljnje kompromise.

Philippe Lamberts, v imenu skupine Verts/ALE. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, veseli nas, da je ukrepanje Evropskega parlamenta omogočilo, da imajo uporabniki interneta zagotovljeno in zdaj izrecno zaščito. Res je, da ne bi bili tukaj, kjer smo danes, če Parlament ne bi dvakrat glasoval za znamenito spremembo 138. Jasno je, da je zdajšnja vsebina kompromisnega besedila takšna, kakršna je, zaradi tega.

Vendar, kakor je povedala gospa Lepage, kompromis, ki smo ga dosegli, zagotovo ni zadnji in najboljši kompromis, kar zadeva varstvo pravic uporabnikov interneta.

Menim, da smo glede na ustavni red, v okviru katerega danes deluje Evropski parlament, šli tako daleč, kolikor smo lahko. Kompromis zato utira pot za sprejetje tega telekomunikacijskega svežnja, ki je za nas resničen napredek v primerjavi s sistemom, ki smo ga podedovali iz časa telekomunikacijskih monopolov – obdobja, ki je k sreči že preteklost.

Vendar je jutrišnje glasovanje šele začetek. Tako tukaj kot v nacionalnih parlamentih bomo morali izjemno natančno spremljati, kako se kompromis, ki bo sprejet jutri, prenaša v nacionalno zakonodajo, ker vemo,

da so številne države članice Evropske unije, recimo temu, nekoliko okorne, kar zadeva javne svoboščine – zlasti če gre za internet –, in nisem prepričan, da se bodo izognile nevarnosti odstopanja od pravila, ki ga bomo sprejeli jutri.

Na koncu, čas je, da Evropska unija dobi pravo listino o pravicah uporabnikov interneta, ki seveda opredeljuje pravice do dostopa, pravice do zasebnosti, svobodo izražanja in nevtralnost omrežja. Za nas preprosta izjava o nevtralnosti omrežja ni dovolj.

Res je tudi, da bi morali biti posebej pozorni na pravice avtorjev in ustvarjalcev, tako da bi bilo razširjanje njihovega dela po internetu zanje spodbuda. Vendar to ne sme voditi v razlastitev tega izjemnega orodja v korist zasebnih interesov.

Malcolm Harbour, v imenu skupine ECR. – Gospod predsednik, kot eden od treh poročevalcev, ki smo zelo tesno sodelovali pri celotnem svežnju – in to nedvomno je sveženj –, želim toplo pozdraviti ta kompromisni dogovor in tudi pohvaliti gospo Catherine Trautmann, ki je zelo spretno vodila pogajanja. Obsežnost končnega besedila in ukrepi za zaščito, ki jih besedilo zagotavlja za pravice porabnikov, so priznanje njeni pogajalski sposobnosti.

Pozdravljam dejstvo, da so vse v pravem postopku zastopane politične skupine podprle besedilo in da z našim glasovanjem jutri končno lahko uvedemo prednosti tega celotnega svežnja, saj ga zdaj pripravljamo že nekaj mesecev. Svet je že 26. oktobra sprejel moje poročilo o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov, številnih točkah, ki jih je poudarila gospa Reding. Ne bom jih ponovil, naj zadostuje, če povem, da je to velik napredek za porabnike.

Rad bi dal eno ali dve pripombi o nekaterih elementih mojega poročila in zlasti poudaril naša pogajanja s Svetom – gospod predsednik, žal niste imeli priložnosti govoriti, vendar ste bili zelo vključeni v ta pogajanja –, na katerih so bili doseženi pomembni napredki na področjih kršitve varnosti podatkov in zlasti vprašanj o uporabi piškotkov in pravicah porabnikov, da zavrnejo naprave, ki lahko zbirajo informacije o njihovih računalnikih.

Komisarka, toplo pozdravljam izjavo, ki ste jo že dali o kršiti varnosti podatkov, vendar moram reči, da sem bil nekoliko presenečen, ko sem prejel izjavo 13 držav članic, za katero se mi je zdelo, da nanovo razlaga dogovor, ki so ga te države že odobrile 26. oktobra. Morda boste želeli to komentirati pozneje. Rad bi le podkrepil mnenje – in prepričan sem, da bi se strinjali, gospod predsednik –, da je tisto, o čemer smo se dogovorili, stališče. Komisija bo zdaj uresničila to stališče. Če ga je treba pojasniti, mora to narediti Komisija. Veselimo se tega, da se bo to čim prej uresničilo in da bo to opravljeno, zlasti na področju nevtralnosti omrežja, vaša izjava, ki jo toplo pozdravljam, ker je to nekaj, za kar smo se v mojem odboru zelo odločno borili. To je pomemben korak naprej za porabnike. Toplo ga pozdravljam v imenu moje skupine in, upam, vsega Parlamenta.

Eva-Britt Svensson, v imenu skupine GUE/NGL. – (SV) Gospod predsednik, jutri bomo odločali o telekomunikacijskem svežnju. Rada bi se zahvalila gospe Trautmann in vsem kolegom poslancem, ki so se borili za prosti internet. Predvsem bi se rada zahvalila vsem državljanom, ki so izkazali svojo predanost temu vprašanju. Zelo intenzivno so se vključili in to je povsem upravičeno, saj gre konec koncev za svobodo izražanja ter naše državljanske pravice in svoboščine. Po zaslugi naših predanih državljanov je zaščita uporabnikov interneta pred nadzorom in zlorabo pooblastil boljša od pričakovane, vendar po mojem mnenju in mnenju Konfederalne skupine Evropske združene levice – Zelene nordijske levice ni dovolj dobra.

Obstajajo trije razlogi, zakaj bom glasovala proti temu svežnju. Prvič, kompromis – sprememba 138 – državljanom ne zagotavlja zadostne zaščite pred pristojnostjo organov in ponudniki internetnih storitev. V spremembi je omenjen zgolj nadzor pred izključitvijo – ne sodni nadzor. To bi lahko odprlo pot samovoljnim ukrepom. Besedilo preprečuje, da bi države članice omejile pravice končnih uporabnikov, kar je dobro, vendar pa družbe lahko uvedejo omejitve, če to naredijo v pogodbi.

Drugi razlog je, da moje spremembe glede internetnih pravic, z drugimi besedami znane spremembe o pravicah državljanov, niso bile vključene v kompromis. To dejansko odpira pot omrežju, v katerem ni samoumevno, da bodo imeli vsi uporabniki dostop do celotnega omrežja, in v katerem vsa spletna mesta nimajo enake možnosti, da bi si jih ogledali. Menim, da bi morali biti zelo jasni glede tega, da se ne sme dopustiti, da bi internet zašel v tako slepo ulico. Končnemu rezultatu potem grozi, da bo bolj zbirka kanalov kablanske televizije kot prosta komunikacija za vse.

Tretji razlog je, da telekomunikacijski sveženj spada v regulativni okvir za notranji trg. To seveda pomeni, da bo v primeru spora odločalo Sodišče Evropskih skupnosti. Sodišče Evropskih skupnosti ne bi smelo odločati o svobodi izražanja. Povprečno varstvo pravic državljanov ni dovolj; potrebno je popolno varstvo.

Jaroslav Paška, v imenu skupine EFD. – (SK) Ob koncu časa glasovanja na plenarnem zasedanju 6. maja 2009 je Evropski parlament sprejel osnutek direktive, ki določa pogoje za elektronsko komunikacijo.

Vendar je bil na plenarnem zasedanju sprejet tudi predlog spremembe, za katerega je Svet menil, da ga bo težko uresničiti. Zato je do 29. septembra potekal spraven postopek, na katerem so se poskušala uskladiti stališča Sveta, Komisije in Evropskega parlamenta, da bi se zagotovil pravilen prenos zahtev iz člena 138 v sedanjo evropsko zakonodajo.

Zato bi rad pozdravil prizadevanja pogajalske skupine Evropskega parlamenta ter urejen in konstruktiven pristop predstavnikov Sveta in Komisije, zaradi katerega je bilo mogoče doseči dogovor o besedilu sporne določbe tako, da so bili cilji in zamisli iz izvirnega člena 138 na sprejemljiv način preneseni v novo direktivo o telekomunikacijah. Trdno sem prepričan, da je nova direktiva o telekomunikacijah po spravnem postopku pripravljena za uporabo v evropskem javnem življenju.

Herbert Reul (PPE). – (DE) Gospod predsednik, komisarka, gospe in gospodje, to je bilo trdo delo v dveh rundah, da tako rečem, vendar je bilo vredno truda. Parlament je lahko ponosen na rezultat.

V imenu kolegice gospe Niebler, ki danes žal ne more biti tukaj, bi se rad tudi posebej zahvalil poročevalcem gospe del Castillo Vera, gospodu Harbourju in gospe Trautmann ter vsem drugim, ki so pomagali utreti pot kompromisu. To je bila resnično težka naloga, ki je včasih zahtevala veliko prizadevanj posameznikov in političnih skupin, vendar je bilo na koncu doseženo soglasje.

Sektor telekomunikacij je odločilen za gospodarski razvoj, saj zagotavlja pomembno spodbudo za zaposlovanje. Samo leta 2007 je promet tega sektorja znašal približno 300 milijard EUR. To pomeni, da bo imel sektor nov pravni okvir, kar bo močno vplivalo tudi na gospodarski razvoj v Evropski uniji.

Evropa je pred pomembnimi izzivi: vlaganje v zelo zmogljiva širokopasovna omrežja in širitev teh omrežij. Poslovni sektor je pripravljen na akcijo in tudi mi želimo odpreti vrata. Sprejeta je bila pomembna odločitev.

Ne nazadnje, politiko radijskega spektra želimo narediti prožnejšo in uporabiti moramo digitalne dividende. Tudi pri tem je bil izpolnjen pomemben predpogoj. In končno, vložiti smo morali veliko truda, saj se na začetku mnogi nismo zavedali težav in vprašanja, kako obravnavati internetno svobodo in kako okrepiti pravice državljanov na internetu.

Zdaj smo zagotovili zaščito naših državljanov v veliko večji meri, kot smo si predstavljali na začetku procesa, saj so stvari napredovale. Ukrepi, ki se v povezavi z dostopom do storitev prek elektronskih komunikacijskih omrežij ali njihovo uporabo sprejmejo v državah članicah EU, na noben način ne smejo kršiti temeljnih pravic. Omejitve se lahko uvedejo šele po pravičnem in neodvisnem postopku. Oseba mora imeti pravico do zaslišanja in možnost, da izpodbija odločitev na sodišču. Te spremembe ni bilo mogoče predvideti na začetku. Vsi so prispevali k temu procesu in upam, da bodo zato vsi lahko glasovali za predloge. Najlepša hvala.

Christian Engström (Verts/ALE). – Gospod predsednik, v švedski Piratski stranki podpiramo kompromis, ki je bil dosežen v spravnem postopku. Kompromis ni popoln in ni vse, kar bi si želeli, vendar menimo, da je dober korak v pravo smer.

Nihče ne bi smel biti izključen iz interneta, vsaj ne brez predhodnega, pravičnega in nepristranskega postopka, ki vključuje pravico do zaslišanja in upošteva načelo, da je človek nedolžen, dokler se mu ne dokaže krivda.

Kompromis je močno sporočilo državam članicam, da stvari, kot so francoski zakon HADOPI ali Mandelsonova metoda v Združenem kraljestvu, preprosto niso sprejemljive. Zdaj morajo aktivisti v Franciji in Združenem kraljestvu zagotoviti, da bodo njihove vlade to spoštovale.

Za nas tukaj v Evropskem parlamentu pa je bil to šele začetek. Kakor je povedalo več govornikov, potrebujemo ustrezno listino temeljnih pravic na internetu, ki povsem jasno določa, da je internet pomemben del družbe, kjer je treba spoštovati naše temeljne državljanske svoboščine.

To vključuje pravico do svobode obveščanja in pravico do zasebnosti, kakor sta določeni v Evropski konvenciji o temeljnih pravicah. Potrebujemo nevtralnost omrežja in potrebujemo politiko, ki pravi „da“ čudovitim možnostim, ki jih vsem nam dajeta internet in nova informacijska tehnologija.

Evropa ima edinstveno priložnost, da prevzame vodilno vlogo in da svetu zgled za prost in odprt internet. To je priložnost, ki bi jo morali izkoristiti. Pot naprej je odprta. Ta kompromis je samo prvi korak, vendar je korak v pravo smer. Zato vse kolege spodbujam, naj glasujejo zanj.

Trevor Colman (EFD). – Gospod predsednik, možnost sprejetja tega načrtovanega ukrepa je vznejevoljila uporabnike interneta v vseh državah članicah. Ukrepi grozi s stopnjami državnega nadzora, državne intervencije in komercialnega izkoriščanja brez primere in naj bi uporabnikom interneta odvzel celo zaščito sodišč.

Svet je izjavil, da je ta skupščina z določitvijo, da se ohrani zaščita sodišč, presegla svoja pooblastila. Vendar naj je to res ali ne, v kolikšni meri bi bila ta pooblastila presežena šele z določbo, ki uradnikom omogoča preganjati uporabnike interneta in vohuniti za njimi, medtem ko so sami nad zakonom?

Ta parlament je spremembo 138 vrnil med vlade in zavladal z namenom, da bi slednje obvaroval pred grobimi sodnimi zmotami, ki so jih birokrati več kot zmožni, kadar so brez sodnega nadzora. V skladu z zanesljivim pravnim mnenjem je spravi postopek spodkopaval duha in črko spremembe 138. Vse poslance pozivam, naj presodijo, da ta parlament nikakor ne bi smel sprejeti tega ukrepa, če ne more zagotoviti ukrepov za zaščito, ki bi morali upravičeno spremljati ta ukrep.

Gunnar Hökmark (PPE). – (SV) Gospod predsednik, velik del razprave o telekomunikacijskem svežnju se je osredotočal na zaščito uporabnikov interneta. Prejšnjo pomlad so gospa Svensson in drugi zavrnili predlog o tem, da je treba pred izključitvijo neke osebe opraviti sodni nadzor. Zdaj imamo drugačno rešitev, ki uporabnike ščiti z zelo jasnim sklicevanjem na regulativni sistem, ki mora biti vzpostavljen v vseh državah članicah. Menim, da je treba povedati, da razlika tukaj ni povezana s tem, ali želimo zaščititi uporabnike, temveč s tem, ali spoštujemo pravico držav članic, da odločajo o svojih pravnih sistemih.

V zvezi s tem je zanimivo, da švedska parlamentarka, ki najbolj nasprotuje Evropski uniji in članstvu Švedske, želi, da bi rešitev bila bolj nadnacionalna, kakor običajno predlaga kdor koli drug v tej dvorani, ker želi, da Evropska unija z zakoni določi, kako naj bodo organizirani pravni sistemi držav članic. To je velik korak in velika večina v Parlamentu temu nasprotuje, ker podpiramo kompromis, ki ga imamo zdaj in ki bo zagotovil dobro zaščito uporabnikov. Ta kompromis podpiramo tudi zato, ker bo zagotovil, da bodo evropski porabniki in uporabniki interneta lahko vedno izbirali med različnimi ponudniki in različnimi operaterji. Omogočanje zamenjave operaterja, če ta zagotavlja slabo storitev, daje porabnikom in državljanom moč, ki je do zdaj nikoli niso imeli. Gospa Svensson, stvari so se spremenile od časov, ko so veliki monopoli določali pravice državljanov do ogleda informacij, odločanja o njih in njihove uporabe. To je velikanska sprememba, proti kateri bodo na žalost glasovali gospa Svensson in morda tudi drugi.

Vendar je glavna zadeva – za kar bi tudi jaz rad čestital gospe Trautmann in komisarki – to, da zdaj rešujemo tudi vprašanje spektra in zagotavljamo, da lahko v Evropi prevzamemo vodilno vlogo pri uporabi digitalne dividende. To bo evropskim državljanom zagotovilo uspeh in priložnosti ter evropski industriji omogočilo, da postane vodilna na svetu. Zato jaz in velika večina v tej dvorani podpiramo predlog, o katerem bomo glasovali jutri.

Eva Lichtenberger (Verts/ALE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, težke razprave v okviru pravnega postopka so imele en glavni, pomembni namen, namreč vzpostavitev osnovnih pravic in svoboščin na internetu, predvsem spoštovanje pravne države. Teh pravic in svoboščin ne bi smeli onemogočati posamezni interesi gospodarskih velesil na internetu, ker si te velesile na vse kriplje prizadevajo rešiti zastarel sistem avtorskih pravic, ki ni prilagojen dobi interneta.

Potrebujemo popolnoma nov sistem, ki bo varoval pravice intelektualne lastnine ustvarjalcev na internetu, sistem, ki ga moramo razviti skupaj. Vendar moramo biti pri varstvu pravic državljanov dosledni in to vključuje spremljanje izvajanja v državah članicah. Konec koncev je bil Svet tisti, ki je nasprotoval varstvu teh pravic in si je želel, da bi se te pravice opustile. Spustiti se moramo v ta boj za oblast na področju varstva pravic državljanov in zmagati. Nobeni državi članici zdaj ne sme biti dovoljeno, da bi se izvila iz teh obveznosti.

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Evropski parlament je upravičeno poudaril številna vprašanja: zagotavljanje dostopa, nevtralnost omrežja in boljši nadzor.

Celotni sveženj, kakršen je zdaj, je izjemno dobro uravnotežen. Po eni strani nam zdaj omogoča, da izkoristimo priložnosti za ustrezno konkurenco, za rast v tem sektorju, v gospodarskem smislu pa tudi priložnosti za delovna mesta in gospodarske prednosti. Po drugi strani posebno dobro določa varstvo porabnikov. Porabnike, osumljene storitve kaznivega dejanja, je mogoče odklopiti od interneta šele potem, ko sodni organi sprejmejo

odločitev, upoštevati pa je treba jasen postopek. Imamo tudi določbo o pritožbi, kar pomeni, da so zagotovljene določene človekove pravice, kakor je tudi prav.

Prejšnji teden je pod okriljem Združenih narodov potekala pomembna konferenca o upravljanju interneta, ki se je je udeležila tudi delegacija Evropskega parlamenta. Izkazalo se je, da vsi na svetu opazujejo nas, da bi videli, kako urejamo to področje. Vlade v številnih državah in v večjem delu sveta si prizadevajo določiti, katere vsebine se lahko predstavljajo na internetu in pod kakšnimi pogoji se državljane lahko odklopi od interneta oziroma se jim omogoči dostop do interneta. Pri tem dajemo zgled za dober pravni okvir in vzpostavljamo ravnovesje med trgov in zaščito državljanov. Zlasti nevladne organizacije civilne družbe z vsega sveta preučujejo, kako je to vprašanje urejeno v tem svežnju.

O tem sem se lahko sam prepričal prejšnji teden in rad bi poudaril, da pišemo košček telekomunikacijske zgodovine. Rad bi čestital poročevalki gospe Trautmann, ki je z določitvijo omejitev opravila čudovito delo. To je izjemen dosežek na področju umetnosti pogajanja. Vendar Svet na začetku ni bil pripravljen iti tako daleč.

Sandrine Bélier (Verts/ALE). – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, 4. novembra je Svet Parlamentu zagotovil, da se dostop do interneta lahko omeji le, če so izpolnjeni določeni pogoji: predhodni, pravični in nepristranski postopek; jamstvo načela o predpostavljajanju nedolžnosti in spoštovanja zasebnosti; ter spoštovanje Evropske konvencije o človekovih pravicah. Ta dogovor je prvi korak k boljši zaščiti državljanov, ki se spoprijemajo s čedalje večjimi prizadevanji določenih držav in zasebnih operaterjev, da bi se zmanjšal pomen načela prožnega odziva, shranjevanja podatkov in nadzora digitalne izmenjave na internetu.

To pa ni dovolj. Sprejemanje omejitev digitalnih svoboščin in nasprotovanje nevtralnosti omrežja nista sprejemljiva. Sta v nasprotju z lizbonsko strategijo in spodbujata temeljne pravice in vrednote Unije. Kot edina neposredno izvoljena evropska institucija ima Parlament zaradi zaščite interesov državljanov zdaj moralno in politično dolžnost, da obravnava to vprašanje ter opredeli pravice in dolžnosti uporabnikov interneta, da se zagotovita njihova digitalna svoboda in dostop do znanja.

Glasovali bomo za to besedilo, vendar bomo poskrbeli za to, da bomo jutri nadaljevali s to zadevo.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Gospod predsednik, komisarka, gospe in gospodje, najprej bi se rad iskreno zahvalil komisarki. Telekomunikacijska zakonodaja, ki je bila sprejeta v zadnjih petih letih, je pokazala, da Evropa resnično in sistematično napreduje po zaslugi predanosti ter znanja in izkušenj, ki so nam omogočili uvedbo ustrezne zakonodaje. Na tem mestu bi se rad zahvalil svojim kolegom in predvsem poročevalcem.

Videli smo, da prihajajo tehnologije nove generacije in da je tem tehnologijam nove generacije, kot je omrežje četrte generacije LTE, treba dati prostor na evropskem notranjem trgu. Da bi se to zgodilo, moramo razumno uporabiti tudi digitalne dividende in potrebujemo podatkovno gostovanje, ki ustreza potrebam notranjega trga. Še vedno menim, da je pred nami veliko dela na tem področju. O vprašanju internetne svobode je potekala ostra in poglobljena razprava. Rad bi se zahvalil vsem, ki so sodelovali v razpravi. Vendar moramo še vedno obravnavati vprašanje intelektualne lastnine, da bomo v naslednjem parlamentarnem obdobju lahko sprejeli potrebne ukrepe.

V zvezi s tem se zanašam tudi na nacionalne regulativne organe, ki so jim bile zdaj prek organa BEREC dodeljene dodatne pristojnosti. Njihova naloga je, da svojim nacionalnim industrijam in nacionalnim porabnikom pomagajo pri uveljavljanju njihovih pravic v drugih 26 državah. V zvezi s tem je zelo potrebno, da nacionalni regulatorji ukrepajo, saj je to izhodišče za nadaljnjo širitev na področju digitalne komunikacije v Evropi in zunaj nje ter za to, da Evropa prevzame vodilno vlogo na tem področju na mednarodni ravni.

Ioan Mircea Pașcu (S&D). – Gospod predsednik, naj uberem drugo metodo in vas opozorim na nekaj dejstev iz resničnega življenja. Če morate prijaviti velike incidente, kot je vdor v vaš poštni račun, lahko to naredite samo elektronsko. Nikakor ni mogoče govoriti z resnično osebo in vzpostaviti normalnega dialoga. Če imate težavo, ki jo želite prijaviti ponudniku telefonskih in internetnih storitev, se izgubite v blodnjaku posnetih glasov, ki vas pošiljajo od enega do drugega posnetka, dokler družba ni zadovoljna z denarjem, ki ga je dobila od vas, čeprav je težavo, ki jo želite prijaviti, povzročila njihova pomanjkljiva storitev.

Zato bi predlagal, da nova Komisija preuči zadevo in pripravi ureditev, ki bo ponudnike prisilila k temu, da bo na vašo prvo preusmeritev odgovorila resnična oseba. To bo porabnikom prihranilo čas, zdravje in denar, ponudniku storitve bo še vedno zagotavljalo dobiček, čeprav manjši, dodatno pa bo brezposelnim zagotovilo nekaj delovnih mest.

Za konec, komisarka, rad bi vas opozoril še na eno življenjsko dejstvo, namreč na količino osebnih podatkov, ki jih mora porabnik posredovati za brezplačni prenos programske opreme za izdelke, ki so bili kupljeni v trgovini. Kje končajo te informacije in s kakšnim namenom?

Axel Voss (PPE). – (DE) Gospod predsednik, naša življenja in zlasti življenja mladih se danes v veliki meri vrtijo okoli interneta, tako digitalna revolucija kot uporaba elektronskih komunikacijskih sredstev pa prispevata k napredku na tem področju.

Zato sta enostaven dostop do interneta in obilje informacij, ki so na voljo na spletu, za veliko ljudi nujna. Pri tem prav tako ne smemo pozabiti na ljudi, ki do zdaj niso imeli dostopa do interneta. Zato prav posebej in toplo pozdravljam ukrepe, ki so bili sprejeti do zdaj, saj smo zdaj na pravi poti do vzpostavitve večje konkurence in izboljšane dostopa do pomembnih informacij. Prepričan sem, da je vse, kar še ni narejeno, še vedno mogoče narediti v prihodnosti.

Seán Kelly (PPE). – Gospod predsednik, zelo sem zadovoljen s tem, kar sem nocoj slišal tukaj, in rad bi pohvalil poročevalko in komisarko za to, da sta svoj primer predstavili jasno in jedrnato.

Omenjene so bile pomembne točke: pravice državljanov, vlaganje, preverjanje, preglednost, utrditev enotnega trga, enaki pogoji, odgovornost, ustrezna konkurenca in varstvo porabnikov. Vse to je zelo pomembno. Gospod van Nistelrooij je rekel, da nocoj tukaj pišemo komunikacijsko zgodovino. Zdaj je treba to čim prej prenesti v nacionalno pravo in izvajati, ključne pa so tri besede: obstajal bo prost, pravičen in hiter dostop do interneta za ljudi in podjetja, ne glede na to, ali so v središču Unije ali v njenih najbolj oddaljenih regijah.

Začeli smo pisati zgodovino. Zdaj jo moramo pisati še naprej in jo izvajati v korist vseh državljanov. Dobro opravljeno!

Sophia in 't Veld (ALDE). – (NL) V tem svežnju je veliko dobrih stvari, je pa tudi nekaj stvari, o katerih imam še vedno resne pomisleke. Ena od njih je seveda določba „trije prekrški in si izključen“ in še danes ne morem razumeti, zakaj je bila sploh vključena v ta telekomunikacijski sveženj. To je popolnoma tuj element v svežnju. Prav tako ne razumem, zakaj mora Evropa državam članicam utemeljevati, zakaj uvaja takšno določbo. Same že precej dobro vedo, zakaj je bila uvedena, in ne potrebujejo Evrope, da jim to pove. Po mojem mnenju je to še en sijajen primer pranja politike.

Razočarana sem, ker Parlament ni bil bolj odločen do Sveta in Svetu ni povedal: to je tisto, o čemer smo glasovali, in pri tem bomo vztrajali. Še vedno se nisem odločila, kako bom na koncu glasovala, ker je, kakor sem rekla, veliko dobrega v tem svežnju. Obenem pa menim, da je telekomunikacijski sveženj kot celota še vedno nekakšna zmešnjava, da je pomanjkljiv in da potrebujemo jasnost glede tega, za katera področja velja in za katera ne. Zato domnevam, da je to le prvi korak, vendar želim več zagotovil in več zavez, da se ne bomo zanašali na to, da bo ta telekomunikacijski sveženj rešil težavo, ki naj bi jo rešila politika „trije prekrški in si izključen“, in da bomo namesto tega poskrbeli, da nas bodo vodili boljši predpisi, ki bodo nagrajevali in ščitili intelektualna, ustvarjalna in finančna prizadevanja.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – Gospod predsednik, razprava o členu 138 in kompromis, ki smo ga dosegli, kažeta na to, da se poslanci Evropskega parlamenta odzivajo na javno mnenje in interese ljudi in da ta parlament zagovarja svobodo v povezavi z odzivi ljudi.

To je čudovit primer, ko so uporabniki interneta spremljali, pisali poslancem Evropskega parlamenta in sprejeli stališče, ki zagovarja njihove pravice in želje. To bi morali vzeti kot pomembno študijo primera v delu Parlamenta.

Viviane Reding, članica Komisije. – Gospod predsednik, menim, da se lahko pridružim vsem, ki so rekli, da je to lep primer sodelovanja pri prizadevanjih za lep primer zakonodaje. Nobena zakonodaja ni popolna; tudi ta ni popolna in veste, koliko časa potrebujemo, da pripravimo novo zakonodajo – tako da do takrat, ko dosežemo dogovor, svet že toliko napreduje, da bi morali spet začeti od začetka. Ravno zaradi tega smo rekli, da je varstvo individualnih pravic glede nevtralnosti omrežja prvi korak; naslednji potrebn korak je način prilagoditve avtorskih pravic spletnemu svetu. Ker ne moremo čakati na izvajanje vseh teh pravil v nacionalnem pravu, sem v imenu Komisije rekla, da bo Komisija spremljala, kako razvoj trga in tehnološki razvoj vplivata na svobosčine na omrežju, in da bo Evropskemu parlamentu in Svetu poročala do konca leta 2010. Potem bomo morali skupaj presoditi, ali moramo sprejeti druge, dodatne ukrepe, ali pa moramo z ukrepanjem na ravni držav članic pritisniti, da se bodo izvajali obstoječi ukrepi, o katerih bomo glasovali jutri.

Dva konkretna odgovora na dve konkretni vprašanji: prvič, izjava o členu 19 v zvezi s postopki usklajevanja. Tako kot Parlament tudi jaz obžalujem izjavo 16 držav članic, ki postavlja pod vprašaj področje pristojnosti Komisije, ki je bilo dogovorjeno med Parlamentom in Svetom v spremenjenem členu 19, zlasti pristojnost Komisije v povezavi z regulativnimi obveznostmi, ki jih lahko določijo nacionalni regulativni organi. Tako je zaradi teh 16 izjav tudi Komisija podala izjavo, v kateri je poudarila, da v skladu s členom sicer ne sme sprejeti odločitev, ki se nanašajo na posebna obvestila nacionalnih regulativnih organov v skladu s členom 7a, da pa lahko sprejme odločitve v povezavi s splošnimi regulativnimi pristopi glede naložitve, ohranitve, spremembe ali preklica takih obveznosti. Parlament ima prav, dosežen je bil dogovor in k takšnemu dogovoru se ne bi smeli vrniti skozi zadnja vrata.

Drugič, vprašanje piškotkov. Torej, Komisija je bila tako kot gospod Harbour presenečena, ker se je zdelo, da določene države članice postavljajo pod vprašaj dogovorjeno besedilo o piškotkih. Naj bom zelo jasna: dogovorili smo se s Parlamentom in menimo, da je končno besedilo jasno. Prvič, uporabnikom morajo biti na voljo jasne in razumljive informacije, na podlagi katerih morajo drugi uporabniki dati svoje soglasje. To je to in to je zdaj treba uporabiti v državah članicah. Ne cenim tega, da nekateri potem, ko je vse dogovorjeno, radi manevrirajo, da se jim ne bi bilo treba 100-odstotno držati dogovorov *pacta sunt servanda* v politiki. To je moj pogled na stvari. Zato sem zelo ponosna na evropske institucije. Menim, da jim je uspelo pripraviti dobro zakonodajo. Prav tako jim je uspelo ohraniti to ravnovesje med interesi operaterjev, gospodarskim delom pravil, in interesi uporabnikov, pravicami državljanov, in menim, da je to ravnovesje tisto, za kar gre pri Evropi: pri Evropi gre za gospodarstvo in družbo. Tu v tem besedilu nam je uspelo združiti oboje. Čestitke vsem, ki so s svojimi prizadevanji to omogočili.

Catherine Trautmann, poročevalka. – (FR) Gospod predsednik, naj se toplo zahvalim kolegom, ki so sodelovali v tej razpravi, in povem, da so vsekakor pojasnili, kako tvegano in težko delo smo imeli, da smo končali ta telekomunikacijski sveženj. Na koncu je sveženj zaustavila sprememba, o kateri smo v tem parlamentu večkrat odmevno glasovali, ki pa je Svet ni sprejel.

Tako kot drugi menim, da je to izhodišče in ne konec. Pri tej točki nam ni uspelo, tako kot nam je pri drugih. Tudi komisarka je v svojem odgovoru poudarila isto o členu 19. Upala sem, da bomo šli veliko dlje pri izvajanju postopka gospodarske arbitraže v zvezi z evropskimi regulatorji, seveda pa nismo mogli doseči vsega naenkrat.

Poskušali smo biti učinkoviti, pravični in uravnoteženi; želeli smo pokazati, da internet in digitalno družbo poganjata uporaba in mobilnost, vendar pa da se državljskih pravic nikoli ne sme zasmehovati, zaničevati ali prezirati.

To je prvič, da tovrstno besedilo vključuje takšen sklic v svojem prvem členu in ga določa za osnovno načelo ter internet povezuje z izvajanjem pravic in temeljnih svoboščin; menimo, da je naše delo zaradi tega precej posebno, ko sprejemamo zakone s Svetom in pripravljamo osnutke besedil s Komisijo.

Pravzaprav menimo, da bi morala informacijska družba spoštovati pravice državljanov in biti pozitivna tako z gospodarskega kot socialnega vidika ter da bi morala odpirati novo področje kulture. Zato pričakujemo, da bo trg omogočil, da se bo to uresničilo, da bodo pravice državljanov navedene in zagotovljene, pa tudi da bomo lahko imeli ta razširjen dostop in povezljivost za vse. Vendar pa moramo zaradi tega zdaj opraviti tudi veliko dela na področjih avtorskih pravic, nevtralnosti omrežja in radijskega spektra. Evropski parlament bo zagotovil svojo podporo.

Rada bi povedala, da mi je bilo v veselje delati z mojimi kolegi in da sem vesela, ker ta kompromis spoštuje glas, ki smo ga tako odločno izrazili skupaj.

Predsednik. – Kolegi, lahko si predstavljate moje razočaranje, ker nisem mogel sodelovati v tej razpravi, zato bom na koncu razprave preprosto uporabil svojo institucionalno vlogo za to, da iskreno čestitam Catherine Trautmann, Pilar del Castillo Vera in Malcolmju Harbourju za njihovo delo; da se zahvalim Komisiji in zlasti komisarki Reding za njuno odlično sodelovanje skozi celoten zelo težek postopek; in da povem, da bi bilo razveseljivo, če bi pri tej pomembni razpravi lahko pozdravili Svet, ker bi Svet morda lahko bolje od nas razložil ta presenetljiva pisma, ki so bila omenjena v zvezi z nekaterimi pravnimi vidiki te razprave.

Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo v torek, 24. novembra 2009, ob 12.00.

Pisne izjave (člen 149)

Ivo Belet (PPE), v pisni obliki. – (NL) Gospod predsednik, rad bi se dotaknil spornega vprašanja kompromisa o internetu (znanega tudi kot „sprememba 138“). Regulativni sveženj, ki smo ga izdelali, zagotavlja največja zagotovila za vse uporabnike interneta: zagotovili smo, da se spoštuje zasebnost uporabnikov, da velja Evropska konvencija o človekovih pravicah in predvsem da se nikoli nikomur ne bo preprečil dostop do interneta, ne da bi neodvisni organ pred tem preučil njegov primer in odločil o njem. To konkretno pomeni, da je posredovanje dovoljeno le v primerih hude zlorabe. Ta predpis velja tako za organe oblasti kot za same ponudnike internetnih storitev. Vseeno to evropsko pravo zagotavlja prost dostop do interneta in *de facto* potrjuje, da je internet storitev, ki je v splošnem interesu in ki je nobenemu uporabniku ni mogoče izključiti brez utemeljenega razloga (tako kot nobenemu uporabniku ni mogoče preprečiti dostopa do plina, vode ali elektrike). Dejstvo, da so ta kompromis soglasno odobrile vse parlamentarne delegacije, dokazuje, da je to sijajen dogovor, ki je pravice uporabnika umestil v samo jedro novega telekomunikacijskega svežnja.

Tiziano Motti (PPE), v pisni obliki. – (IT) Imamo razlog za to, da smo zelo zadovoljni z rezultatom, ki je bil danes dosežen pri telekomunikacijskem svežnju, saj sveženj krepi pravice uporabnikov interneta in spodbuja konkurenco med telefonskimi družbami. Nova pravila bodo zagotovila večje pravice za uporabnike, brezpogojni prosti dostop do interneta in varstvo osebnih podatkov. To je odličen primer tega, kako kot zakonodajalci s svojim delom vplivamo na vsakodnevno življenje državljanov. Dejansko se bosta pravica in temeljna svobščina prvič na svetu začeli izvajati na internetu. Kot tak bo internet dopolnil druge temeljne svoboščine, ki že obstajajo in jih zagotavlja Pogodba, ter se preoblikoval glede nanje in v skladu z njimi: enakost spolov, spoštovanje spolne usmerjenosti in verskega prepričanja, varstvo otrokovih pravic in svoboda izražanja, ki je v skladu z varstvom človekovega dostojanstva. Vsak ukrep, ki omejuje dostop do interneta, se zdaj lahko naloži samo, če v demokratični družbi velja za „primerne, sorazmerne in potrebne“. Danes smo se izrekli za popolno svobodo interneta, spodbujanje elektronske civilne družbe, spodbujanje temeljnih svoboščin in najboljših praks ter identifikacijo in osamitev vseh posameznikov, ki skušajo zlorabiti to popolno svobodo, zlasti pedofilov in storilcev kaznivih dejanj zoper spolno nedotakljivost.

Siiri Oviir (ALDE), v pisni obliki. – (ET) Osnovni namen sprememb okvirne direktive za elektronska komunikacijska omrežja in storitve je okrepiti pravice uporabnikov telefona in interneta ter tudi povečati konkurenco med ponudniki telekomunikacijskih storitev. Zdaj elektronske komunikacije urejajo pravila, ki so bila sprejeta pred sedmimi leti. Od takrat je področje zelo napredovalo. Kot odvetnica menim, da je Parlament presegel pristojnost, ki mu jo podeljuje Pogodba, ko je v zadnjem trenutku dodal predlog sprememb, v skladu s katerim morajo javne regulativne institucije spodbujati interese državljanov Evropske unije s tem, da določijo, da se brez predhodne odločitve Sodišča ne sme naložiti ukrepov omejitve osnovnih pravic in svoboščin končnega uporabnika. Zadovoljna sem, da se je zaradi razprav Spravnega odbora našla boljša pot za to, da se zagotovi pravna pravilnost v besedilu, pa tudi da se zagotovi varstvo vseh uporabnikov in pokaže spoštovanje pristojnosti držav članic. Odločitev nam končno omogoča, da sprejmemo spremembe okvirne direktive za elektronska komunikacijska omrežja in storitve.

Bernadette Vergnaud (S&D), v pisni obliki. – (FR) Vesela sem, da se je to dolgotrajno, izjemno polemično delo končalo; to delo kaže na to, kako pomemben je telekomunikacijski sektor ne samo kot gospodarski akter, temveč tudi kot ključni element v današnji družbi. Naši državljani vsak dan komunicirajo prek meja in naš cilj je bil zagotoviti tako kakovost storitev kot spoštovanje temeljnih pravic uporabnikov.

Rada bi čestitala gospe Trautmann in pogajalski skupini za doseženi kompromis, da se vse sankcije uporabnikov obravnavajo v predhodnem kontradiktornem postopku. Poleg tega je bila Komisija zavezana zagotavljanju nevtralnosti omrežja ter boju proti protikonkurenčnim in diskriminatornim praksam operaterjev.

Ta dogovor pomeni, da bodo uporabniki imeli koristi od številnih napredkov, ki so bili včasih doseženi na trdih pogajanjih. Še posebej želim poudariti zagotovljen dostop in lociranje klicev na številko za klic v sili (112); izboljšan dostop za invalidne osebe; več informacij o pogodbah in zaračunavanju; opozorila v primerih nenavadno visoke porabe; uvedbo najdaljšega roka za prenos telefonske številke uporabnika; in informacije v primerih kršitve varnosti osebnih podatkov.

18. Evropska mreža za preprečevanje kriminala (EUCPN) - Pravila o varovanju tajnosti informacij Europol - Izvedbena pravila, ki urejajo odnose Europol s partnerji, vključno z izmenjavo osebnih podatkov in tajnih informacij - Seznam tretjih držav in organizacij, s katerimi Europol sklene sporazume - Izvedbena pravila

za analitične delovne datoteke Europol - Akreditacija dejavnosti forenzičnih laboratorijev (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je skupna razprava o poročilih:

– A7-0065/2009 gospoda Kirkhopa v imenu Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve o osnutku Sklepa Sveta o sprejetju pravil o varovanju tajnosti informacij Europol [11943/2009 – C7-0105/2009 – 2009/0807(CNS)];

– A7-0064/2009 gospe in 't Veld v imenu Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve o predlogu Sklepa Sveta o sprejetju izvedbenih pravil, ki urejajo odnose Europol s partnerji, vključno z izmenjavo osebnih podatkov in tajnih informacij [11944/2009 – C7-0106/2009 – 2009/0808(CNS)];

– A7-0069/2009 gospoda Albrechta v imenu Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve o predlogu Sklepa Sveta o določitvi seznama tretjih držav in organizacij, s katerimi Europol sklene sporazume [11946/2009 – C7-0107/2009 – 2009/0809(CNS)];

– A7-0068/2009 gospoda Díaza de Mere Garcíe Consuegre v imenu Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve o osnutku Sklepa Sveta o sprejetju izvedbenih pravil za analitične delovne datoteke Europol [11947/2009 – C7-0108/2009 – 2009/0810(CNS)];

– A7-0072/2009 gospe Alfano v imenu Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve o pobudi Kraljevine Belgije, Republike Češke, Zvezne republike Nemčije, Kraljevine Španije, Francoske republike, Republike Madžarske, Kraljevine Nizozemske, Republike Slovaške, Republike Finske, Kraljevine Švedske in Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska za sprejetje sklepa Sveta o ustanovitvi Evropske mreže za preprečevanje kriminala (EUCPN) in razveljavitvi sklepa 2001/427/PNZ [11421/2009 – C7-0109/2009 – 2009/0812(CNS)] in

– A7-0071/2009 gospoda Kirkhopa v imenu Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve o pobudi Kraljevine Švedske in Kraljevine Španije za sprejetje okvirnega sklepa Sveta o akreditaciji dejavnosti forenzičnih laboratorijev [11419/2009 – C7-0100/2009 – 2009/0806(CNS)].

James Nicholson, namestnik poročevalca. – Gospod predsednik, enkrat v mojem življenju je to dobra časovna usklajenost! Naj izkoristim to priložnost za to, da se najprej opravičim v imenu mojega kolega Timothyja Kirkhopa, ki ne more biti prisoten. V nadaljevanju bom prebral modro bistvo vseh njegovih besed, ki se jih je domislil in jih zapisal. Prebral vam bom stališča, ki jih ima kot poročevalec. Je poročevalec za dve poročili Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve.

Najprej bi se rad osredotočil na Timothyjevo poročilo o osnutku Sklepa Sveta o sprejetju pravil o varovanju tajnosti informacij Europol. Pravila, ki naj bi se sprejela, določajo uporabo varnostnih ukrepov za vse informacije, ki jih obdeluje Europol ali se obdelujejo prek njega: z drugimi besedami, skupni standard za varovanje informacij, ki se posredujejo po komunikacijskih kanalih med Europolom in nacionalnimi enotami držav članic.

Skupaj s kolegi poročevalci za sveženj o Europolu so prestali naporno obdobje pogajanj o časovnem razporedu in zakonitosti osnutkov sklepov Sveta. Po podpisu predsednika Klause in začetku veljavnosti Lizbonske pogodbe so pogajanja s Svetom in Komisijo postala zastarela. To poročilo in poročila njegovih kolegov pozivajo k zavrnitvi besedila Sveta.

Želi pojasniti, da podpira namen sklepa Sveta, saj podpiramo boljšo izmenjavo informacij in priznavamo koristi Europol za države članice v zvezi s kazenskim pregonom in bojem proti kriminalu.

Želimo, da bi pristojnost in področje dejavnosti Europol ostala majhna in posebna, zaradi česar bi bila agencija nadvse smotrna in učinkovita. Prav tako moramo priznati, da morajo suverene države opravljati svojo funkcijo nadziranja nacionalnih policij in varnostnih služb. Vendar poročevalec in njegovi kolegi poročevalci v Odboru LIBE menijo, da ne bi smelo biti sprememb ukrepov, s katerimi se izvaja sklep o Europolu, dokler tovrstnih ukrepov ni mogoče sprejeti v skladu z novim pravnim okvirom, ki ga določa Lizbonska pogodba, pri čemer to ne vpliva na splošno podporo Evropskemu policijskemu uradu, upošteva pa se uveljavitev Lizbonske pogodbe in njen vpliv na policijsko sodelovanje.

Zato pozivamo Svet, naj umakne svoj predlog, in, kakor je navedeno v poročilu, pozivamo Komisijo ali Svet, naj za plenarno zasedanje pripravi izjavo o predlogu novega sklepa o Europolu, ki se predloži šest mesecev po uveljavitvi Lizbonske pogodbe.

Zdaj bi se rad posvetil drugemu poročilu o pobudi Kraljevine Švedske in Kraljevine Španije za sprejetje okvirnega sklepa Sveta o akreditaciji dejavnosti forenzičnih laboratorijev. To je pobuda Švedske in Španije o zagotavljanju, da dejavnosti laboratorijev akreditira akreditacijski organ, da bi boj proti kriminalu potekal prek tesnejšega sodelovanja organov kazenskega pregona v državah članicah. V zadnjih nekaj letih je izmenjava informacij na področju pravosodnega sodelovanja in sodelovanja pri kazenskem pregonu postala pomembna prednostna naloga Evropske unije in njenih držav članic pri zmožnosti za preprečevanje kriminala in boj proti njemu.

Namen tega osnutka okvirnega sklepa je zagotoviti, da se rezultati dejavnosti laboratorijev v eni državi članici priznajo kot enakovredni rezultatom dejavnosti laboratorijev v drugih državah članicah, s čimer se zagotovita pravna varnost osumljencev in izboljšano pravosodno sodelovanje, kjer se dokaz ene države članice uporabi v postopkih v drugi državi članici.

Ta namen se doseže tako, da dejavnosti laboratorijev akreditira akreditacijski organ, da se zagotovi upoštevanje mednarodnih standardov. Okvirni sklep bi se uporabljal za dejavnosti laboratorijev v zvezi z DNK in prstnimi odtisi, in vsaka država članica zagotavlja, da se rezultati akreditiranih dejavnosti laboratorijev, opravljenih v drugih državah članicah, priznajo kot enakovredni rezultatom akreditiranih dejavnosti domačih laboratorijev. Seveda pa bo vsak posamezni pravosodni organ vedno odgovoren za to, da oceni vsak dokaz, forenzični ali ne, v skladu s svojim nacionalnim pravom.

Ponovno bi rad poudaril, da podpiramo namene okvirnega sklepa Sveta. Vendar spet obstajajo težave glede pravne podlage te pobude ob začetku veljavnosti Lizbonske pogodbe. Poročilo zato poziva k zavrnitvi pobude Kraljevine Švedske in Kraljevine Španije. Pravna jasnost v zvezi s poročili Odbora LIBE ob ratifikaciji Lizbonske pogodbe ni jasna. To poročilo bo predloženo pozneje v skladu s pravno podlago, ki je jasna. Menimo, da bi to omogočilo natančnejšo preučitev te pomembne teme, saj je bil določeni časovni okvir spet zelo kratek in Parlament ni imel toliko časa, kot bi si ga želel za tako pomembno temo.

PRESEDSTVO: GOSPOD SCHMITT

podpredsednik

Sophia in 't Veld, poročevalka. – Gospod predsednik, zelo kratka bom, da nadoknadim za gospoda Nicholsona in zagotovim, da ne bomo zamujali.

Lizbonska pogodba bo začela veljati – če prav računam – čez sedem dni in pet ur. Reči moram, da je hitenje Sveta pri sprejemanju cele vrste sklepov ob upoštevanju tega nekoliko sramotno. Menim, da je sramotno tudi to, da je tukaj prazen sedež, na katerem sem si želela videti Svet, da bi si dejansko lahko izmenjali stališča.

V bistvu podpiram predloge prejšnjega govornika. Seveda podpiramo razvoj Europol. Želimo si močan Europol. Želimo si Europol, ki je zmožen delovati in se boriti proti kriminalu, vendar si želimo tudi Europol, ki je pod demokratičnim nadzorom. Zato podpiram predlog prejšnjega govornika, da se Svet pozove, naj umakne predloge o Europolu in predloži nov predlog najpozneje čez šest mesecev – po možnosti prej – v skladu z Lizbonsko pogodbo.

Končno, kar zadeva posebno temo, za katero sem poročevalka – to je Europol in posredovanje osebnih podatkov in zaupnih dokumentov tretjim osebam – bi od Sveta – ki ni prisoten – rada slišala, kaj meni o analizi pravne službe Evropskega parlamenta, ki pravi, da je pravna podlaga, izbrana za ta predlog, napačna. Ne vem kdo bo odgovoril v imenu Sveta, vendar bi se Svet morda lahko vrnil k temu in poslal koga, ki nam bo odgovoril.

Jan Philipp Albrecht, poročevalec. – (DE) Gospod predsednik, s prejšnjima govornikoma se strinjam, ker menim, da bi bilo edino smiselno, da Svet Evropskemu parlamentu ponovno predloži svoje predloge o Europolu na podlagi Lizbonske pogodbe.

Pravilno in potrebno je, da Parlament razpravlja in soodloča o pravosodnem in policijskem sodelovanju v Evropi. Samo tako bo delo Europol lahko imelo zadostno legitimnost. To, da je Evropski parlament skupno in odločno zavrnil določbe o delu Europol, ki jih je predlagal Svet, je jasno sporočilo, da je zdaj treba uporabiti spremembe pravne podlage.

Poleg tega je to povsem upravičeno. Veliko predolgo je bilo izvajanje evropske notranje in varnostne politike naloge, ki je bila omejena izključno na izvršilno oblast in se je opravljala za zaprtimi vrati. Že samo v okviru protiterorističnih ukrepov po napadih 11. septembra 2001 so bili sprejeti številni svežnji varnostne zakonodaje, katerih nujnosti, učinkovitosti in ustreznosti se v veliko primerih ni temeljito preučilo ali se o

njih ni niti razpravljalo. Politična oddaljenost tretjega stebra Evropske unije je omogočila, da so vlade sprejemale izjemno sporne omejitve temeljnih pravic državljanov.

Zaradi tega je zlasti na enem področju nastala zelo nevarna neuravnoteženost. Varnostni organi po vsem svetu zdaj sicer tesneje sodelujejo, ni pa mednarodnega soglasja o minimalnih standardih glede temeljnih pravic in pravnega varstva. Ta prepad med vladnimi pristojnostmi in državljanskimi pravicami je čedalje očitnejši, zlasti v zvezi z izmenjavo osebnih podatkov med EU in tretjimi državami. Evropske varnostne agencije, kot so Europol, Eurojust in Frontex, in informacijski sistemi, kot so schengenski informacijski sistem, sistem Eurodac ali carinska in vizumska podatkovna zbirka, se uporabljajo za shranjevanje čedalje večjih količin osebnih podatkov, povezovanje in analiziranje teh podatkov v različne namene pa hitro napreduje. Celotno znotraj Evrope je čedalje manj jasno, kdo sme zbirati, imeti, analizirati ali posredovati katere podatke in pod kakšnimi pogoji. Tako je vprašanje pravnega varstva ob načelih, ki urejajo sedanji sistem, pogosto postransko.

Vendar, kaj bi se zgodilo, če bi se vsi ti podatki posredovali samo tretjim državam? Ne govorimo samo o državah, kot so Norveška ali Švica, temveč tudi o Združenih državah Amerike, Rusiji in celo Maroku ali Kitajski. Sprašujem se, kdo bi zagotovil, da te države varujejo te podatke pred zlorabo in samovoljnim ukrepanjem v enaki meri kot doslej. Pravzaprav ima ta parlament pravico in dolžnost, da novo pravno podlago, ki jo določa Pogodba, uporabi za začetek postopka, pri čemer bo treba brez vsakršnih omejitev spoštovati temeljne pravice evropskih državljanov, tudi v okviru mednarodnega sodelovanja v boju proti kriminalu in terorizmu. Preden kot Evropska unija podpisemo kakršen koli nadaljnji sporazum o izmenjavi podatkov s tretjimi državami, je treba vzpostaviti skupne minimalne standarde, še posebej glede varstva osebnih podatkov.

To velja tako za informacije, ki jih pridobi Europol, kot za bančne podatke SWIFT in podatke o letalskih potnikih, ki se izmenjujejo z organi ZDA. Jasni standardi varstva podatkov, celovita presoja sorazmernosti in učinkovito pravno varstvo za državljane so ključni predpogoji za vse nadaljnje ukrepe.

Zadovoljen sem, da nam je uspelo doseči to raven soglasja glede zakonodaje o Europolu po vsem političnem spektru, in menim, da je to dober znak za bližnjo razpravo o celovitem varstvu temeljnih pravic v Evropi. Državljeni EU od nas zdaj pričakujejo prav to.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra, poročevalec. – (ES) Gospod predsednik, gospod podpredsednik Komisije, sveženj o Europolu sestavljajo štirje osnutki sklepov, katerih namen je izvajanje Sklepa Sveta z dne 6. aprila 2009.

Prvič, gospod predsednik, želim se pridružiti svojim kolegom poslancem pri pozivu, naj se predlog Sveta umakne. Želimo si Parlament, ki je veliko bolj viden, in Lizbonsko pogodbo, ki odloča glede svežnja o Europolu. Želimo si, da bi bila Parlament in Svet v enakovrednem položaju in med seboj uravnotežena.

Da bi bili razlogi za mojo zavrnitev predloga bolje razumljeni, bom povedal nekaj besed o temi mojega poročila. Ena od glavnih nalog Evropskega policijskega urada je zbirati, shranjevati, obdelovati, analizirati in izmenjevati informacije in podatke. Da Europol lahko opravlja to pomembno nalogo, mu morajo pristojni organi v državah članicah pošiljati celovite, najnovejše in točne informacije. Le tako bo Europol lahko v celoti izkoristil svoje zmogljivosti za analizo.

Področje uporabe osnutka sklepa Sveta je, kakor je opredeljeno v členu 2, omejeno na obdelavo podatkov za namen analize v skladu z mandatom, ki je določen v členu 14(1) Sklepa. V ta namen ima Europol trenutno 19 vrst analitičnih delovnih datotek. Vsaka delovna datoteka je ločena podatkovna zbirka, povezana s posebno obliko kriminalne dejavnosti. Vsaka podatkovna zbirka je zato tesno povezana s posebno vrsto operativne podpore, ki jo Europol lahko zagotovi v skladu s svojimi pristojnostmi.

Trenutno so delovne datoteke edino pravno sredstvo na evropski ravni za shranjevanje, obdelavo in analizo informacij, bodisi informacij s terena bodisi obveščevalnih informacij, vključno z osebnimi podatki.

Predlog vsebuje tudi pravila in splošna načela v zvezi s tehničnimi ukrepi in pravili za njihovo uporabo. Potreba po zbiranju in obdelavi informacij pomeni, da je treba pripraviti pravni instrument, ki zagotavlja popolno spoštovanje temeljnih pravic. Rad bi poudaril, da to pomeni popolno spoštovanje temeljnih pravic evropskih državljanov. Obenem mora tak instrument zagotoviti, da lahko Europol v celoti opravlja funkcije, ki so mu dodeljene. V zvezi s tem se tako kot gospa in t Veld sprašujem, ali je pravna podlaga, ki naj bi jo uporabljal Europol, pravilna.

Na tem področju, gospod predsednik, se vlogi Evropskega parlamenta kot parlamenta, ki zastopa državljane, ni mogoče odpovedati. Ni se mogoče odpovedati obveznemu nadzoru s strani Evropskega parlamenta. Zaradi tega je nujno, da ob upoštevanju bližnje uveljavitve Lizbonske pogodbe Parlament sodeluje v zakonodajnem postopku v enakovrednem položaju kot Svet. Noben nujni razlog ne more biti pomembnejši od obrambe državljskih svoboščin in varnosti Evropejcev.

Zato spoštovane kolege poslance pozivam, naj se pridružijo zavrnitvi predlaganih instrumentov, ne da bi zmanjšali našo podporo Evropskemu policijskemu uradu – ki ga vsekakor podpiramo –, dokler Svet Parlamentu ne bo dovolil sodelovati v postopku odločanja. Predlagam tudi, da Komisijo in Svet pozovemo, naj umakneta predlog in predložita novega, ki spoštuje pristojnosti, določene v Lizbonski pogodbi.

Gospod predsednik, ko bom naslednjič govoril, bom prepričljivejši in jasneje razložil svoje stališče. To je za zdaj vse.

Sonia Alfano, poročevalka. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, rada bi govorila o Evropski mreži za preprečevanje kriminala.

Ta mreža je bila ustanovljena leta 2001 s Sklepom Sveta 2001/427/PNZ. Njeni cilji so bili pospeševati sodelovanje in izmenjavo informacij in izkušenj na nacionalni in evropski ravni; zbirati in ocenjevati ustrezne informacije zlasti z namenom izmenjave dobrih praks; organizirati konference, seminarje, srečanja in pobude, katerih cilj je pospeševati izmenjavo izkušenj in dobrih praks; in zagotavljati strokovno znanje Svetu in Komisiji v zvezi s preprečevanjem kriminala.

Sklep je predvidel, da naj bi struktura temeljila na kontaktnih točkah, ki jih določijo Komisija in države članice; te kontaktne točke naj bi vključevale vsaj enega predstavnika nacionalnih organov, za druge kontaktne točke pa bi bilo mogoče določiti raziskovalce ali akademiki, ki se specializirajo na tem področju. Države članice bi v vsakem primeru morale vključiti raziskovalce, akademike, nevladne organizacije in civilno družbo. V delo sta bila kot strokovni telesi vključena celo Europol in Evropski center za spremljanje drog in zasvojenosti z drogami.

Leta 2005 je bila prvič prenovljena notranja struktura mreže. Zaradi tega sta bili ustanovljeni dveh stalnih komisij – ene za delovni program in druge za raziskave –, medtem ko je bilo upravljanje spletnega mesta preneseno z Evropske komisije na Združeno kraljestvo, ki ga še vedno posodablja.

Leta 2007 je bila opravljena še ena revizija, ki je potrdila, da je treba okrepiti sekretariat, in izpostavila, da je treba rešiti težavo s sredstvi za stalni komisiji in nacionalne predstavnike.

Marca 2009 je bila objavljena zunanja ocena delovanja mreže. Ocena se je osredotočila na pomen ciljev, zaradi katerih je bila ustanovljena mreža, vendar je obenem na žalost izpostavila neuspešno organizacijo, ki je ovirala doseganje pomembnih ciljev, o katerih smo govorili prej.

Med tako izpostavljene težave, zaradi katerih je mreža skoraj razpadla, so spadali pomanjkanje ustreznih sredstev, neučinkovit sekretariat, premajhna zavzetost pri nacionalnih predstavnikih in zelo skromen delovni program.

Ocena je obravnavala tudi možnost opustitve mreže. Zato je mreža določila delovno skupino za preučitev priporočil iz marca 2009 in sklenila, da so potrebne nekatere spremembe akta, s katerim je bila ustanovljena mreža. Predvsem se je predlagala ustanovitev zunanjega sekretariata, financiranega s sredstvi iz programov Skupnosti.

Čeprav so nekatere države članice oživile zamisel o opustitvi mreže, so druge države članice predlagale prenovitev mreže. Švedsko predsedstvo Evropskega sveta se je strinjalo s tem predlogom do te mere, da ga je uvrstilo med prednostne naloge svojega šestmesečnega predsedovanja. Na tem mestu moram poudariti, da me je sram, ko vidim te prazne sedeže, saj je te predloge predložilo švedsko predsedstvo.

Predlog predvideva, da naj bi mrežo sestavljali sekretariat, kontaktne točke, ki jih določijo posamezne države članice, in uprava. To upravo naj bi sestavljali nacionalni predstavniki, ki jih imenujejo države članice, predsedoval pa naj bi ji predsednik, ki vodi izvršni odbor.

Menim, da je v tem smislu tudi nekaj zmede o tem, kaj so kontaktne točke in kaj nacionalni predstavniki. Civilna družba, akademski svet, svet izkušenj in zato strokovnjakov, so povsem izločeni iz mreže. To je zelo resna zadeva. Strukturne povezave med mrežo in drugimi institucijami in organi Skupnosti, ki se ukvarjajo s kriminalom in preprečevanjem kriminala, so bile povsem prekinjene.

Sklep ne predvideva nobene oblike sodelovanja z Evropskim parlamentom, zahteva po znanju tujih jezikov pa je bila izpuščena kljub temu, da se je to v preteklosti zahtevalo.

Kot poročevalka menim, da je ta predlog povsem neučinkovit in da preprečevanja kriminala ni sposoben obravnavati iz več razlogov. Prvič, mreža ni bila sposobna izpolniti ciljev, zaradi katerih je bila ustanovljena; drugič, med Komisijo, Svetom in državami članicami ni bilo nobenega sodelovanja, in menim, da je to treba šteti za nekakšno sabotažo same mreže.

Preprečevanja kriminala ne more biti omejeno na izmenjavo najboljših praks. Žal smo bili priča skoraj neke vrste turizmu različnih uradnikov, ki so obiskovali različne države in se pogosto med seboj sploh niso mogli sporazumevati, ker ni bilo tolmačev. Ta mreža je zaradi ne vključevanja civilne družbe in nevladnih organizacij ali opustitve pripravljanja gradiva o preprečevanju, kot so knjige za šole, popolnoma neučinkovita. Menim, da bi morali za to, da bi mreža delovala, okrepiti njene pristojnosti ter vključiti tudi boj proti kriminalu in preprečevanje organiziranega kriminala.

Zato predlagam, da zavrnemo ta predlog, ki bi lahko bil sprejet samo, če bi Svet predložil resnično ambiciozen predlog. Žal se to ni zgodilo.

Jacques Barrot, *podpredsednik Komisije*. – (FR) Gospod predsednik, z velikim zanimanjem sem poslušal govore gospoda Nicholsona, gospe in 't Veld, gospoda Albrehta in gospe Alfano. To je razprava, v kateri so bile omenjene tako postopkovne kot vsebinske težave.

Kar zadeva postopkovne zadeve, popolnoma razumem stališče Parlamenta. Lizbonska pogodba bo ravnokar začela veljati. Zato popolnoma razumem vprašanja, ki jih nekateri sklepi Sveta lahko sprožijo v Parlamentu. Prav tako drži, da Komisija nekoliko obžaluje ta položaj. Vseeno bi zdaj Parlamentu rad nekoliko razjasnil te tri dokumente.

Kakor vsi veste, bo – s sklepom Sveta, ki bo nadomestil medvladno konvencijo – za Europol veljal nov pravni okvir, Europol pa bo 1. januarja 2010 postal evropska agencija. Svet je ta sklep sprejel po dolgotrajnih pogajanjih, priprave za izvajanje tega sklepa pa potekajo.

Razumem pomisleke Parlamenta in tudi sam se veselim vzpostavitve naslednjega institucionalnega okvira, saj bo utrl pot večjem demokratičnemu nadzoru nad Evropskim policijskim uradom. Učiti bi se morali iz začetnega izvajanja obstoječega sklepa Sveta, tako da bomo lahko imeli trdno podlago za pripravo prihodnje zakonodaje. Zato je koristno, da se Parlament in druge zainteresirane strani vključijo v pripravo prihodnje ureditve Europa, zlasti v zvezi z načini, na katere bodo ta parlament in nacionalni parlamenti nadzirali dejavnosti Europa.

Vseeno, gospod predsednik, obžalujem, da je Parlament zavrnil osnutke sklepov Sveta. To so izvedbene določbe, ki urejajo pomembne vidike dela Europa, brez katerih Europol ne more delovati.

Zdaj bom prešel k vprašanju forenzičnih laboratorijev. Ponovno, razumem, da si Parlament želi drugačno podlago za ta okvirni sklep o akreditaciji dejavnosti forenzičnih laboratorijev. Komisija podpira uporabo akreditacije, ker akreditacija spodbuja večjo kakovost dela teh laboratorijev, zlasti kar zadeva občutljive tehnike, povezane s prstnimi odtisi in vzorci DNK. Zaradi doslednejše akreditacije teh laboratorijev se bo povečalo zaupanje javnosti.

Ponovno, zavedam se težav s pravno podlago. Komisija tako kot Parlament meni, da bi morala biti pravna podlaga okvirnega sklepa, če se ta nanaša na storitve iz člena 50 ustanovitvene pogodbe Evropske skupnosti, člen 50. V Komisiji smo podali izjavo, ki je v zapisniku seje Sveta PNZ z dne 23. oktobra 2009. V tej izjavi si Komisija pridržuje pravico, da v prihodnosti sprejme ukrepe, ki jih šteje za ustrezne.

Naj dodam, da je Komisija v skladu z določbami o finančni ureditvi pripravljena zagotoviti finančno podporo za dejavnosti držav članic, ki dopuščajo akreditacijo forenzičnih laboratorijev. Za konec, Komisija je pripravljena oceniti izvajanje in uporabo tega instrumenta do 1. julija 2018, kakor je določeno v členu 7(4) (novem).

Kar zadeva to akreditacijo, čeprav razumem stališče Parlamenta, menim, da akreditacija v glavnem vodi v pravo smer in da upošteva vsa mnenja, ki so bila izražena v tem parlamentu.

Zdaj bom nadaljeval z mrežo Evropske unije za preprečevanje kriminala. Seveda menimo, da je treba kriminal preprečiti. Prisilni ukrepi niso dovolj za omejitev kriminala in organiziranega kriminala. Preprečevanje je nujno, bodisi na lokalni bodisi na čezmejni ravni. Poleg tega sem v nedavno predloženih predlogih o trgovanju z ljudmi in otroški pornografiji predvidel preprečitvene ukrepe.

Gospa Alfano, pravkar ste poudarili slabosti mreže. Vem, da se sklep nedavne ocene glasi, da obstaja zelo resnična potreba po evropskem sodelovanju v boju proti organiziranemu kriminalu, in prav tako vem, da si javni organi, organizacije in zasebni sektor želijo večdisciplinarni pristop, namenjen izmenjavi izkušenj, metod in instrumentov znotraj Evrope.

Res je mreža Evropske unije za preprečevanje kriminala naletela na strateške, politične in organizacijske težave. Komisija se tega zaveda. Kratkoročno smo povečali finančno podporo sekretariatu mreže.

V stockholmskem programu smo dali prednost policijskemu sodelovanju in potrebi po tem, da bi bilo to sodelovanje mogoče voditi na ravni Skupnosti v skladu z Lizbonsko pogodbo. Res je, da ta mreža lahko izpolnjuje številne naloge, ki ste jih omenili, in da lahko opravlja naloge, za katere ste predlagali nekaj zanimivih primerov.

Pričakujemo lahko tudi skupne projekte socialnih in izobraževalnih ustanov, ki bodo vključevali šole, nadaljnje usposabljanje in univerzitetne programe. Očitno smo na začetku pomembne nove politike preprečevanja kriminala.

Nedvomno je treba okrepiti vlogo civilne družbe in Parlamenta. Poleg tega bo policijsko sodelovanje zdaj spadalo na področje soddločanja. Zato menim, da lahko v okviru nove pravne podlage sodelujemo nadvse tesno. To bi bilo v interesu vseh državljanov, ki se v vsakodnevnem življenju spopadajo z varnostnimi vprašanji.

Seveda nekoliko obžalujem to razpravo, ki se je osredotočila tako na postopek, ki se upošteva, kot na vsebino. Vendar menim, da bomo odslej, po začetku veljavnosti Lizbonske pogodbe in ob upoštevanju stockholmskega programa lahko delali dosti bolje. Parlament bo lahko v celoti opravljal svojo funkcijo pri tej novi strategiji proti organiziranemu kriminalu in pravzaprav vsem oblikam kriminala.

Wim van de Camp, v imenu skupine PPE. – (NL) Rad bi se zahvalil gospodu Barrotu, podpredsedniku Komisije, za odgovore, ki nam jih je dal, in za mnenja, ki jih je prispeval k različnim temam.

Pravosodno sodelovanje v Evropski uniji je zelo pomembno. Ko govorimo o Evropi državljanov, govorimo zlasti o pravosodnem sodelovanju. V tem smislu je boj proti kriminalu naša prva prednostna naloga, predvsem ker kriminal čedalje pogosteje prehaja meje. Široko razpredeni čezmejni kriminal je pogosto v ospredju, v primerjavi z njim pa se nacionalni kriminal zdi le malo več kot nepomembno huliganstvo.

Glede tega Skupina Evropske ljudske stranke odločno podpira okrepitev položaja ne samo Europol, temveč tudi sistema Eurodac. Tukaj mislim na naš okvir za forenzične laboratorije.

Pomemben element boja proti organiziranemu kriminalu je demokratični nadzor tistih, ki se borijo proti kriminalu. Seveda nikakor ne želim zmanjševati pomena tega, vendar bi prosil, da upoštevate položaj žrtve in da ga upoštevate tudi, ko bomo v naslednjih mesecih razpravljali o predlogih. Boj proti kriminalu pogosto vključuje spoštovanje pravic osumljencev, kar je edino prav, ker sta zasebnost osumljenca in njegov položaj v kazenskih postopkih zelo pomembna. Vendar bi rad, da bi v naslednjih petih letih posvetili več pozornosti položaju žrtve. Gospod predsednik, temeljne pravice niso absolutne; vedno jih je treba izvajati v kontekstu. Ali kakor je zapisano v nizozemski ustavi: so predmet celovitega upoštevanja zakona. To velja tako za osumljence kot za žrtve.

Dobro razumem in se strinjam s tem, da Parlament v zvezi s temi štirimi dokumenti za zdaj pravi: „Počakajte trenutke!“ Počakajmo do 1. decembra, ko bomo imeli nove predloge, in potem se bomo morali soočiti z resničnostjo: resničnostjo, ki zahteva dejansko vključenost Evropskega parlamenta.

Ramón Jáuregui Atondo, v imenu skupine S&D. – (ES) Gospod predsednik, imamo težavo, ker celotni Parlament poziva Komisijo k reviziji zakonodajnega svežnja o teh zadevah, in gospod Barrot nam je kot vedno zelo očarljivo povedal, da to sega daleč nazaj, da se je o tem veliko razpravljalo in da bo to 1. januarja začelo delovati. To je resničnost: imamo težavo.

Zdaj vam lahko povem, gospod Barrot, ker ugotavljam, da nam na to zadevo ne morete odgovoriti, da bi svoji naslednici morali povedati, da jo bomo, ko bo prišla na predstavitev v Parlamentu, vprašali, ali namerava pripraviti sveženj zakonodaje o tej zadevi, ker ga zahteva celotni Parlament in ker ne gre samo za preveč vneto prizadevanje za zakonodajo.

Ne gre za to, da Parlament pravi, da si želi biti vključen; mora biti vključen. Vključen mora biti, ker bo čez nekaj dni imel to zakonodajno vlogo in ker zdaj ne gre za parlamentarni nadzor, temveč za to, da želimo

predložiti nadaljnje predloge. Na primer, v veliko direktivah in sklepih, ki prihajajo sem, opažam številne vrzeli, številne pomanjkljivosti in veliko pravne negotovosti. Te določbe bi radi spremenili tukaj.

Menim, da je dobro, da Europol sodeluje z njimi. Vem, da Europol že sodeluje z njimi, in želim si, da bi sodeloval še naprej, ker si želim, da bi Europol napredoval. Prav tako si želim, da bi spoštovali pravico tega parlamenta, da pove, kaj meni o teh določbah, ker je to njegova zakonodajna funkcija in mi jo želimo opravljati.

Zato vam zdaj pravim, da bomo naslednjo komisarko, ko bo nastopila pred nami, vprašali, ali se zavzema za pripravo zakonodajnih predlogov o tej zadevi, da jih Parlament sprejme. To je vse, nič drugega.

Nathalie Griesbeck, v imenu skupine ALDE. – (FR) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, moja pripomba bo kratka. Prvič zadeva vsebino in drugič postopek in ponovila bom nekaj tega, kar so zelo dobro povedale že vse politične skupine.

Medtem ko je vzpostavljanje območja varnosti, pravice in svobode znotraj Evropske unije pomembno za vse nas in je nedvomno primer evropskega demokratičnega modela, ki ga gradimo, in medtem ko mnogi menimo, da je Europol instrument, ki ga je mogoče prilagoditi, vsi vseeno pripisujemo velik pomen temu, da je treba združevanje sredstev – zlasti človeških virov pa tudi tehničnih sredstev za boj proti organiziranemu kriminalu in vsem oblikam trgovanja – strogo nadzirati z največjim jamstvom pravne varnosti, saj posegamo v samo jedro naše moči: pravice in svoboščine evropskih državljanov.

Kar zadeva postopek, čeprav ste to morda že slišali, bi v imenu Skupine zaveznitva liberalcev in demokratov za Evropo komisarju rada zagotovila, da vse opravljeno delo ni bilo zaman. Vendar bi naši državljani popolnoma napačno razumeli in si napačno razlagali, če po tako dolgem čakanju na začetek delovanja institucij v zvezi z Lizbonsko pogodbo ne bi imeli potrpljenja za to, da bi še nekaj ur ali celo dni počakali na izvrševanje sozakonodajne pristojnosti, ki jo tako cenimo.

Za spremembo je v Evropi enkrat nujno, da počakamo nekaj tednov, dokler ne bomo imeli besedila, ki spoštuje naš postopkovni okvir, in tako kot gospa in t Veld obžalujem, da Svet ni tukaj z nami, ker je to predvsem zadeva Sveta. Zato v imenu mojega odbora menim, da potrebujemo nov zakonodajni predlog.

Raül Romeva i Rueda, v imenu skupine Verts/ALE. – (FR) Gospod predsednik, če nadaljujem v isti smeri, bi rad spregovoril kot koordinator Skupine Zelenih/Evropske svobodne zveze za zadeve v zvezi s svobodo, kar je ravno tisto, kar želim poudariti.

Nepredstavljivo bi bilo, če ob možnosti, da to sozakonodajno delo opravimo z Evropskim parlamentom, tega ne bi storili. Zato se glede tega vsi strinjamo. Kakor koli že, morali bomo počakati, da bomo videli, kako se bo to razvilo, vendar bi bilo vsekakor problematično, če ne bi mogli sodelovati, kakor upravičeno zahtevamo.

Na kratko želim omeniti tudi nekaj v zvezi s poročilom o forenzičnih laboratorijih – saj sem to zadevo spremljal – in čim jasneje povedati, da moramo med razpravo o potrebi po koordinaciji zelo pozorno preučiti tudi vprašanje decentralizacije. Ne pozabimo, da v določenih državah članicah glede na razporeditev ozemelj ter obstoječih policijskih in pravnih sistemov ni samo en center za forenzične raziskave, ampak jih je več. Tako je v Španiji. Pomembno je, da se tega zavedamo, ker moramo, če želimo uspešno koordinirati, upoštevati, da ne gre samo za koordinacijo med državami članicami, temveč tudi med regijami s posebnimi okoliščinami, ki morda ne veljajo na nacionalni ravni.

Marie-Christine Vergiat, v imenu skupine GUE/NGL. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, ponovila bom tisto, kar so povedali že številni kolegi poslanci.

Pred začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe je bil Evropski parlament zaprosen, da v okviru nujnega postopka preuči štiri besedila o Europolu in vprašanje varovanja tajnosti podatkov, ki jih posreduje Europol, med drugim tretjim državam. V tem parlamentu soglasno obsojamo način, na katerega smo bili zaproseni, da preučimo ta besedila, saj ta besedila zadevajo vprašanja, ki bodo po začetku veljavnosti Lizbonske pogodbe zagotovo spadala na področje soodločanja.

Mnogi menimo, da imajo naši državljani pravico do varnosti in da je boj proti terorizmu prednostna naloga. Narediti je treba vse, da naši državljani ne bodo živeli v stalnem strahu pred tem, da bi postali žrtve terorističnih napadov. Zato je pomembno, da naredimo vse, kar je v naši moči, da okrepimo policijsko sodelovanje, vendar tega ni mogoče narediti za vsako ceno in še zlasti ne na škodo temeljne pravice javnosti do zasebnosti, prostega pretoka in svobodnega izražanja.

Naj dodam, da preprečevanje kriminala ne bi smelo pomeniti več – in samo več – prisilnih ukrepov. Našim demokracijam je v čast, da stalno varujejo našo svobodo in je ne spodkopavajo, če ni nujno potrebno. Zato bi policijsko sodelovanje moralo potekati znotraj posebnega pravnega okvira, ki zagotavlja varovanje tajnosti posredovanih informacij ter pravilno uravnoteženost informacij in omenjenih varnostnih ciljev.

Zato skupina GUE/NGL skupaj z drugimi skupinami poziva Svet in Komisijo, naj umakneta te predloge. Poleg tega tudi jaz obžalujem, da Svet danes ni tukaj.

Gerard Batten, v imenu skupine EFD. – Gospod predsednik, ta poročila določajo pravila za Europol pri zbiranju in izmenjavi najbolj osebnih informacij o državljanih EU med državami članicami EU – in seveda tretjimi državami.

Pomenljivo je, da omenjajo nepooblaščen razkrivanje takih informacij, ki ne ovira, ne vpliva negativno ali ne škoduje bistvenim interesom Europa. Ne omenjajo pa zaščite interesov nesrečnih, nedolžnih državljanov, ki se lahko znajdejo v nočni mori Europolove preiskave.

Zbirati je dovoljeno najbolj osebne podatke, vključno s spolno usmerjenostjo in podatki o bančnih računih. Dovoljena je celo izmenjava teh informacij s tretjimi državami, tudi tistimi z izjemnimi demokratičnimi priporočili, kot so Albanija, Peru in Ruska federacija.

Europol je popolnoma nepotreben z vseh objektivnih vidikov, subjektivni vidik EU pa je, da nujno potrebuje še eno od lastnosti politične države: svojo lastno policijo.

Koliko nenaklonjenih državljanov EU ve, da imajo uradniki Europa imuniteto pred pregonom zaradi česar koli, kar naredijo ali izjavijo med opravljanjem svojih dolžnosti? Za tiste tukaj, ki ste šele pravkar prišli iz policijskih držav, to morda ni zelo pomembno, vendar je taka imuniteta za uradnike organa kazenskega pregona zamisel, ki je angleškemu pravu tuja.

Ker EU vzpostavlja svoj lasten pravosodni sistem z instrumenti, kot so evropski nalog za prijetje in predajo ter sojenja v nenavzočnosti, in zdaj s svojo lastno policijo, v Britaniji menimo, da gre za uničevanje naših najosnovnejših in najbolj cenjenih svoboščin, ki so nas prej varovale.

Prav vsi poročevalci so imeli vsaj toliko dostojanstva, da so povedali, da bi bilo treba te predloge zavrniti do začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe. Če bi EU premogla kaj dostojanstva, bi imeli referendum o Lizbonski pogodbi in nič od tega nikoli ne bi začelo veljati.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Gospod predsednik, hvalevredno je, če so akcije Europa nedavno ponovno uspešno razbile mrežo trgovcev z ljudmi, ki tihotapijo nezakonite priseljence. Prav tako hvalevredno bi bilo, če bi Europol v prihodnosti sodeloval pri odpravljanju vseh oblik resnega, mednarodnega kriminala. Seveda je sodelovanje različnih organov v boju proti kriminalu načeloma dobra stvar.

Vendar ob načrtovanju, da se vsem organom odobri neomejen dostop do podatkov, vprašanje varstva podatkov ostaja nerešeno. Odpravili so nas z obljubami o nadzorniku za varstvo podatkov, medtem ko ni jasno niti to, kakšna nadzorna pooblastila ta nadzornik dejansko ima. Že nacionalni uradniki za varstvo podatkov hitro odkrivajo meje svojih področij delovanja, imajo komaj kaj pooblastil za posredovanje in malo resničnega vpliva. Tako bo verjetno tudi na ravni EU.

V preteklem desetletju so se državljanske svoboščine in svoboščine čedalje bolj omejevale v imenu boja proti terorizmu. Če želijo ministri za pravosodje in notranje zadeve še posebej zdaj, preden bo Lizbonska pogodba Evropskemu parlamentu dodelila te pravice do soodločanja, na hitro uveljaviti sporazum o finančnih transakcijah, to želijo samo zato, ker vedo, da so s tem sporazumom povezana pomembna vprašanja varstva podatkov in da je pri sporazumu o SWIFT ne bi poceni odnesli. Glede na to, da niti nacionalne agencije kazenskega pregona v skladu s svojimi zadevnimi ustavami nimajo te pravice, zakaj bi potem takšne neomejene pravice bile dodeljene Europolu in skozi zadnja vrata EU zlasti Združenim državam Amerike? Menim, da moramo zaustaviti ta napad na varstvo podatkov.

Simon Busuttil (PPE). – (FR) Gospod predsednik, naj najprej čestitam in se zahvalim podpredsedniku Komisije za vse, kar je naredil kot komisar za to področje.

Upam, da bosta komisarja, ki vas bosta nasledila – ne en komisar, temveč dva –, črpala navdih iz vaše politične vizije, vaše predanosti in vašega dela. Hvala, gospod podpredsednik.

(MT) Prosim, dovolite mi, da zdaj preidem na to, da sem pred kratkim imel odlično priložnost, da obiščem urad v moji državi, ki je odgovoren za Europol, odnose z Europolom in schengensko območje. V tem uradu

so številni policisti, ki odlično opravljajo delo na tem področju v sodelovanju s policisti v drugih državah članicah EU. Pozdravljam njihova prizadevanja in rad bi dodal, da je bil ta obisk priložnost, da se prepričam o izjemni pomembnosti agencije Europol. Imel sem priložnost, da sem se o tem prepričal od blizu; o njegovi pomembnosti pri boju proti kriminalu, zlasti ker zdaj živimo na območju svobode, prostega pretoka znotraj Evropske unije in številnih držav Evropske unije.

Očitno proti tem predlogom ne bomo glasovali zato, ker bi Europolu kaj očitali, temveč zato, ker kot Evropski parlament želimo prispevati h krepitvi tega urada, ki bo naslednje leto postal agencija, tako da bo svojo nalogo boja proti kriminalu lahko resnično opravljal na resnično učinkovit način.

Rosario Crocetta (S&D). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, kar zadeva zahtevo Sveta, da odobrimo predlog za izmenjavo informacij med Europolom in partnerji, tudi tretjimi državami, je razvidno, kam bi to vodilo: zaradi predloga, če bi bil sprejet, bi nastal absurden položaj, ko bi bila med drugim urejena izmenjava informacij med Europolom in tretjimi državami, ne da bi Parlament pred tem sprejel kakršen koli seznam takih držav.

Zdi se, da ta predlog s svojim opisom ravnanja z osebnimi podatki utira pot za izdelavo resnično neomejene podatkovne zbirke, ki bi lahko bila na voljo celo tretjim stranem, ki jih Parlament še ni določil.

V členu 15(2) predloga Sveta je navedeno, da se v skrajno nujnih primerih, tudi kadar ni domneve o tem, da je bilo storjeno kaznivo dejanje, lahko posredujejo podatki, ki razkrivajo raso, etnični izvor, politično mnenje, verska in filozofska prepričanja, članstvo v sindikatu in tako naprej, ne da bi bilo opredeljeno, kaj pomeni „skrajno nujnih“, in še huje, s potrditvijo zamisli, da obstaja nekaj takega, kot so rasne skupine.

Zanimivo bi bilo slišati pojasnilo Sveta, kaj je rasna skupina in katere rasne skupine obstajajo. Kar zadeva mene, jaz menim, da obstaja samo ena rasa – človeška rasa.

Zaradi tega in tudi zaradi ohranitve neodvisnosti Parlamenta, ki mora delovati znotraj potrebnih časovnih omejitev, menim, da je treba predlog Sveta v sedanjih obliki zavrniti do zahtevanega roka 30. novembra.

Alexander Alvaro (ALDE). – (DE) Gospod predsednik, rad bi se pridružil gospodu Busuttilu pri zahvali podpredsedniku Komisije komisarju Barrotu za delo, ki ga je opravil. Zagotovo se ni lotil lahkega zakonodajnega dokumenta in se je pogosto boril proti vetru in dežju, vendar verjemite mi, gospod podpredsednik, Skupina zavezništva liberalcev in demokratov za Evropo bi bila odličen dežnik, ki bi ga lahko uporabili v tovrstnih razmerah. Vseeno, veliko je bilo povedanega o Europolu, zato menim, da mi ni treba ponavljati tistega, kar so povedali že kolegi poslanci Evropskega parlamenta, namreč, da se zdi presenetljivo, da se od nas še vedno pričakuje, da bomo to sprejeli v Parlamentu pred 30. novembrom, to se pravi pred začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe. V tem smislu je samoumevno, da se Parlament odzove z zavrnitvijo teh predlogov.

Prav tako je škoda, da nas Svet danes ne more počastiti s svojo prisotnostjo, tako da bi lahko te pripombe tudi upošteval. Prepričan sem, da se bodo upoštevale. Predvsem sem želel komentirati poročilo gospoda Kirkhopa o forenzičnih laboratorijih in standardih ter povedati, da moramo pogosto razmisliti, ali naj začnemo s podrobnostmi zadeve, namreč, kateri podatki se bodo posredovali in kako ter ali so ti podatki dejansko primerljivi, zlasti v primeru forenzičnih laboratorijev. Če se podatki o DNK pridobivajo na različne načine in potem posredujejo, primerjanje pa ni mogoče, potem se zadevni osebi bolj škoduje kot pomaga. Morda bi bilo dobro to upoštevati.

Ernst Strasser (PPE). – (DE) Gospod predsednik, podpredsednik Barrot, hvala, ker razumete jasno stališče Parlamenta glede postopkovnih vprašanj. Ne zavračamo predlogov Sveta in Komisije. Nasprotno, želimo si sodelovati v postopku odločanja. To je tisto, kar odloča o našem glasovanju.

Povsem jasno je, da je Europol ena o zgodb Evropske unije o uspehu. Europol ima zlasti v boju proti kriminalu, povezanemu z drogami, trgovanju z ljudmi, financiranju terorizma in tiskanju ponarejenega denarja ključno vlogo pri izmenjavi informacij in je središče za obstoječe mreže policijskega sodelovanja. Izjemno pomembno je, da se njegove funkcije razširijo. Zato bi morali pozdraviti tudi dejstvo, da bo imela agencija novo podlago. Tu bomo potrebovali izmenjavo podatkov in notranje povezave med policijami v Evropski uniji. To potrebujemo za uspešen boj proti terorizmu in kriminalu. To potrebujemo tudi za – in to je treba prav tako pojasniti – ohranitev pravic evropskih državljanov.

Tukaj so evropski odnos in jasne evropske vrednote, ki jih je v sklepu o kodah SWIFT sredi septembra prav tako podprla velika večina tukaj v Parlamentu. Od Sveta in Komisije moramo zahtevati: to temeljno načelo

in te smernice je zdaj treba izvajati tudi v pogajanjih z Združenimi državami Amerike. To moramo narediti, da zagotovimo varnost evropskih državljanov.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Tudi jaz sem vesela, da se je Svet zavezal nadaljnjemu razvoju in prenovi Evropske mreže za preprečevanje kriminala. Glede na to, je res škoda – kot je omenilo že več ljudi –, da predstavniki Sveta niso več prisotni na tej razpravi.

Tudi jaz bi rada ločila svoje pripombe o postopku od dejanske vsebine. Odločitev, da je ta mreža potrebna, je bila sprejeta pred 10 leti. Sedanja ocena je pokazala, da mreža ni najbolje izkoristila priložnosti, ki jih je morda imela. Vendar je bilo tudi pojasnjeno, da potrebujemo tako mrežo, in moramo jo razvijati naprej, vključiti civiliste in raziskovalce ter sodelovati z agencijami kazenskega pregona. Tudi jaz bi rada povedala, da Skupina naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu meni, da sta delo mreže in njen nadaljnji razvoj pomembna. Evropski parlament zdaj zavrača to pobudo ravno zato, da bo ta ukrep imel še večjo legitimnost v skladu z Lizbonsko pogodbo in da lahko dejavneje sodelujemo pri tem.

Cecilia Wikström (ALDE). – (SV) Gospod predsednik, največji neuspeh Evrope danes je to, da nam še vedno ni uspelo zaustaviti trgovanja z ljudmi, ki se dogaja tik pred našimi očmi. Ženske in otroci se prodajajo kot blago prek prodajnega pulta v vseh naših državah članicah. Europol ocenjuje, da bo leta 2009 v Evropi kupljenih in prodanih najmanj pol milijona žensk. O tem moramo govoriti odprto in izdelati moramo strategije, da se to odpravi.

Znotraj EU obstajajo institucije, katerih cilj je boj proti trgovanju z ljudmi in organiziranemu kriminalu, vendar imajo te institucije glede na sedanje stanje veliko pomanjkljivosti. Sodelovanje držav članic, Komisije, Sveta in Parlamenta se mora zelo izboljšati, da bomo sploh imeli kakšno možnost enkrat za vselej odpraviti težje oblike kriminala. Te vključujejo organizirani kriminal, dejavnosti mafije in tudi trgovanje z ljudmi.

Lizbonska pogodba bo začela v celoti veljati že čez nekaj dni. Mislim, da bomo potem lahko nekoliko lažje zadihali, ker bomo končno lahko upali na globlje sodelovanje, da se zagotovi varnost naših državljanov v vseh državah članicah. Kmalu bomo priča okrepljenemu Europolu, sodelovanje Eurola in Eurojusta pa bo učinkovito. Potem se bomo končno lahko lotili boja proti organiziranemu kriminalu v Evropi, tudi proti trgovanju z ljudmi in mafiji podobnim kriminalnim združbam. V letu 2009 enkrat za vselej povejmo, da trgovanje z ljudmi ni vredno današnje Evrope.

Birgit Sippel (S&D). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, o današnji razpravi in zlasti sklepih razprave bi morali razpravljati bolj s političnega vidika kot s formalnega.

Za sodelovanje policije in sodstva, ki temelji na zaupanju, so seveda pomembni tudi enotni standardi za delo laboratorijev. Vendar obstaja veliko vidikov te zadeve, o katerih nimamo časa razpravljati. Načeloma pa je glavno vprašanje povsem drugačno, namreč, kako resno politični akterji jemljejo Lizbonsko pogodbo, pravice Parlamenta in državljanov ter zaupanja vredno sodelovanje Sveta in Parlamenta.

Rada bi navedla tri primere: v Lizbonski pogodbi je visoka predstavnica opisana kot odločen glas za Evropo, in zelo škoda je, da so države članice v tem primeru očitno uporabile tudi drugačna merila. Evropski parlament bi sporazum o kodah SWIFT, ki je sporen z veliko vidikov, lahko ponovno pozorno pregledal naslednji ponedeljek. Namesto tega se bo ta sporazum nekaj ur pred tem na hitro odkljukal in podpisal z Združenimi državami Amerike.

Enakemu položaju smo priča pri temah, ki jih obravnavamo tukaj. Malo pred začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe naj bi na hitro sprejeli sklepe, ki vključujejo določbe za prihodnost, ki bodo omejile naše področje pristojnosti za sprejemanje odločitev ali ga vsaj znatno zmanjšale. Vprašati se moramo, zakaj je tako, saj je bilo vsekakor mogoče predložiti nove predloge o drugih vprašanjih.

Svet in Komisija sta s svojim ravnanjem zapravila priložnost, da bi prebivalcem Evrope poslala jasno sporočilo, sporočilo o predanosti izvajanju Pogodbe, sporočilo o demokratični Evropi državljanov. Kot Evropski parlament imamo samo eno možnost: zavrniti moramo te predloge, ker želimo široko javno razpravo in želimo uporabiti naše okrepljene pravice v podporo državljanom zdaj, ne pa v bližnji ali bolj oddaljeni prihodnosti.

Luigi de Magistris (ALDE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, nocojšnja zelo zanimiva razprava nam je pomagala razumeti nekaj zelo pomembnih točk, zlasti v zvezi z Evropsko mrežo za preprečevanje kriminala.

Prvič, zdaj, ko imamo Lizbonsko pogodbo, je treba vlogo Parlamenta v okviru postopka soodločanja čedalje bolj krepiti, in sicer na dva načina. Najprej, kultura: organizirani kriminal in mafijske organizacije je mogoče odpraviti predvsem z obveščanjem in ozaveščanjem. Veliki italijanski sodnik Giovanni Falcone, ki ga je umorila mafija, je govoril, da je mafija pojav, ki ima začetek in konec. Konec mora biti velika mobilizacija v kulturnem smislu in se mora začeti v Evropi in v Parlamentu.

Druga točka je, da se je treba proti organiziranemu kriminalu boriti učinkoviteje, predvsem z ustanovitvijo evropskega javnega tožilstva, in menim, da tudi z vključitvijo določenih zelo težkih oblik kriminala, ki so predvidene samo v nekaterih državah članicah. V mislih imam na primer mafijske zločine.

Razumeti moramo, da kriza zaradi mafije zadeva vso Evropo, saj so mafijske organizacije zmožne prodreti tudi globoko v institucije. Mafijske organizacije so zelo tesno povezane s korupcijo, kakor so poudarila tudi nedavna poročila, in goljufijami v Evropski uniji, kakor nam je nedavno povedalo tudi Evropsko računsko sodišče.

Debora Serracchiani (S&D). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, kot poročevalka v senci za enega od dokumentov o Europolu, lahko samo ponovno potrdim to, kar so povedali že poslanci, ki so govorili pred mano.

Europol zaradi svoje vloge pri zbiranju, analizi in izmenjavi informacij olajšuje preiskave v državah članicah in je zato postal pomembno orodje v boju proti kriminalu.

Pri obravnavanju kriminala moramo biti bolj učinkoviti, obenem pa moramo odločno uveljaviti pristojnost tega parlamenta.

Svet se je odločil, da bo 30. novembra v vsakem primeru sprejel besedila svežnja o Europolu, ne da bi počakal, da Parlament z začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe 1. decembra dobi pristojnost soodločanja o tej zadevi.

Namen zavrnitve predlogov ni ovirati Europol pri prevzemanju nove vloge evropskega organa, temveč razširiti pristojnosti tega parlamenta, Evropskega parlamenta, zlasti glede pomembnih zadev, povezanih s svobodo, varnostjo in pravico.

Za konec, menim, da je prav, da Parlament dobi večje pristojnosti za nadzor nad dejavnostmi Euopola, da bo lahko preverjal, da ravnanje s podatki, ki jih ima Europol, ne spodkopava pravic evropskih državljanov.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Področje sodne medicine je v zadnjih letih pridobilo ugled predvsem zaradi svoje čedalje večje pomembnosti v boju proti kriminalu in kriminaliteti.

Pri tem lahko tesno sodelovanje med državami prispeva k večji učinkovitosti v boju proti kriminalu. Praktične izkušnje jasno kažejo, da tako sodelovanje samo po sebi ni dovolj in da je treba izdelati skupni pravni okvir, ki določa standarde za dejavnosti forenzičnih laboratorijev ter mrežo takih visoko usposobljenih laboratorijev po vsej Evropski uniji.

Dejstvo, da ni sporazumov, prek katerih bi se za analizo znanstvenih dokazov lahko uporabljali skupni standardi akreditacije, je resna pomanjkljivost, ki jo je treba odpraviti. Zaradi tega upam, da se bo Svet čim prej lotil pobud in čim prej pripravil nov dokument, v kar bo znatno vključen tudi Evropski parlament.

Kljub temu, da sem želela o forenzičnih laboratorijih povedati več, gospod predsednik, bi za konec rada povedala, da nikakor ne želim povečevati pomena Evropskega parlamenta, vendar menim, da je vsekakor nezaslišano, da si noben predstavnik Sveta ni utegnil vzeti časa, da bi prišel sem in prisluhnil našim mnenjem.

Artur Zasada (PPE). – (PL) Gospod predsednik, kot diplomant prava in nekdanji policist bi rad poudaril pomen okvirnega sklepa Sveta, katerega cilj je zahtevati, da vsi forenzični laboratoriji, ki zagotavljajo rezultate genskih preskusov in preskusov prstnih odtisov, upoštevajo mednarodni standard ISO 17025. Namen tega izjemno pomembnega sklepa je okrepiti verodostojnost in zanesljivost dokaznega postopka in s tem povečati zaupanje družbe v agencije kazenskega pregona in pravosodni sistem.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Gospod predsednik, k tej temi se bomo verjetno vrnili čez šest mesecev, ko se bomo spoprijemali z istimi težavami. Po eni strani bo za nas pomembno, da policija in Europol delata čim bolj učinkovito. Po drugi strani moramo imeti stalno v mislih, da tukaj obravnavamo tudi področje človekovih pravic in zelo pogosto področje občutljivih podatkov.

Čakalo nas bo isto delo in tako bi v zvezi s tem rad opozoril zlasti na člen 15 Sklepa Sveta o sprejetju izvedbenih pravil, ki urejajo odnose Europol s partnerji, vključno z izmenjavo osebnih podatkov in tajnih informacij. Rad bi namreč opozoril na dejstvo, da tukaj govorimo o zelo občutljivih podatkih in da pravimo, da posredovanje takih podatkov ne sme biti dovoljeno, razen če ni nujno potrebno. Razmisliti moramo, kdo bo odločal o tem, kaj je nujno potrebno, ker je to izjemno pomembno vprašanje.

Jacques Barrot, *podpredsednik Komisije*. – (FR) Gospod predsednik, moje delo zaradi odsotnosti Sveta ni lahko. Kljub temu bi rad omenil nekatere razloge, zaradi katerih se je vaša Komisija strinjala, da se ta besedila vseeno predložijo.

Najprej, kar zadeva Europol, bi bilo težko preprečiti, da bi Europol postal agencija. Prišla bodo druga besedila o Europolu in Parlament bo seveda sozakonodajalec. Zelo težko bi bilo prekiniti delo Europol. Naj pojasnim tudi, da Europol zdaj vodi zelo sposoben Britanec. Škoda bi bilo nekako prekiniti delo Europol.

Kar zadeva drugi dve besedili, je treba razumeti, da sta besedili rezultat pobude Sveta in držav članic. Kljub temu je to, da so sprejele zamisel o akreditaciji laboratorijev zato, da bi imele zanesljive podatke, za države članice korak naprej. To je pozitiven rezultat in korak naprej.

Kar zadeva mrežo za preprečevanje – in tukaj so pripombe Parlamenta najbolj upravičene –, bo v prihodnosti mrežo gotovo treba okrepiti in ji dodeliti druge naloge. Popolnoma vas razumem in se gospodu Busuttlu in gospodu Strasserju – in prej je bil tukaj tudi predsednik Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve – zahvaljujem, ker razumeta, da sem tudi jaz prepričan, da bi moral biti Parlament zelo vključen. Vse, kar sem naredil v preteklih petih letih, sem naredil zaradi podpore Parlamenta. Zato sem, kakor veste, resnično navdušen nad vključenostjo Parlamenta.

Poleg tega bi rad dodal, da Komisija meni, da potrebujemo poglobljeno analizo vsakega posameznega primera, da bomo ugotovili, ali naj spremenimo pravni red tretjega stebra ali ne. Treba je razumeti, da smo v obdobju prehoda z medvladnega pristopa na pristop Skupnosti, in vesel sem za pravosodje in notranje zadeve.

Vem tudi, da si vsi želite biti vključeni v obliko policijskega sodelovanja, ki spoštuje človekove pravice in upošteva vrednote Evropske unije. Seveda! Menim, da bo vloga Parlamenta pozitivno vplivala na vsa prihodnja besedila, ki nam bodo omogočila nadaljevati razvoj policijskega sodelovanja, ponovno v skladu z vrednotami in pravicami državljanov.

Vseeno je to prehodno obdobje in popolnoma razumem vašo željo, da bi bili vključeni v pripravo teh besedil. Ponavljam pa, da Komisija meni, da bi morali besedila pravnega reda tretjega stebra pregledati v celoviti analizi vsakega posameznega primera. Če bodo obstoječi instrumenti postali zastareli ali če jih bo treba dopolniti ali posodobiti, bomo lahko podali predloge. Moja naslednika bosta podala predloge, ki bodo Parlamentu omogočili izboljšati besedila, saj bo Parlament končno sozakonodajalec.

Glede tega, gospod predsednik, naj ponovno poudarim, da bom ob koncu svojega mandata posebno pozornost namenil vsem predlogom, ki mi jih bo podal Evropski parlament. Vendar naj poudarim, da dobro vemo, da bodo številna besedila, potrebna za policijsko in pravosodno sodelovanje, potrebovala novo podlago, kar bo Parlamentu omogočilo, da opravi svojo funkcijo sozakonodajalca.

Medtem upam, da boste razumeli, zakaj sem poskušal razložiti naše razloge za to, da želimo, da Europol 1. januarja postane agencija in nadaljuje svoje delo, in seznanili smo se z napredkom, ki so ga države članice rade volje dosegle v zvezi z akreditacijo laboratorijev in mrežo za preprečevanje kriminala.

Ponovno, razumem stališče Parlamenta in bodite prepričani, da bom v naslednjih tednih po svojih močeh zagovarjal to čudovito območje svobode in varnosti, ki ga bodo države članice odslej razvijale z dejavno podporo Parlamenta.

James Nicholson, *namestnik poročevalca*. – Gospod predsednik, nocoj smo imeli zelo dobro razpravo. Menim, da je predsedstvo tisto, ki je nocoj obtoženo zaradi svoje odsotnosti. Ni jih bilo tukaj in menim, da se morajo tega sramovati.

Rad bi samo poudaril nekaj stvari. Popolnoma se strinjam s Sophio in 't Veld. Seveda si želimo dolgoročno močan Europol in celo boljši Europol, ki bi bolj sodeloval, kjer je to potrebno. Pomisliti moramo samo na številne težave, s katerimi se danes spopadamo na naših mejah – droge, trgovanje z ljudmi, mednarodni kriminal in terorizem, če omenim le nekatere –, pa bomo razumeli potrebo po tem.

Mislim, da je govornik skupine PPE omenil zadevo, ki mi je zelo blizu, ko je govoril o pravicah žrtve v primerjavi s pravicami storilca. Mislim, da moramo o tem zelo resno razmisliti.

Zelo žalostno je, da tako pogosto vidimo, da storilci kaznivega dejanja vzbudijo več sočutja in dobijo več podpore kot žrtev, ki jo je skupila pri tem, kar se je zgodilo. Obstaja veliko področij, za katera je mogoče dokazati, da je tako. To nikakor ne more veljati za sprejemljivo. Menim, da moramo žrtvam dati več podpore, in mislim, da to potem jasno opredeljuje, kdo je bila žrtev. Nikakor se storilci kaznivega dejanja ne morejo obravnavati enako kot žrtve.

Kdor meni, da v današnji družbi lahko preživimo brez sodelovanja, živi v oblakih. To je resničnost, kakor jo dojemam jaz. Na Severnem Irskem, od koder prihajam, smo v zadnjih nekaj tednih imeli zelo preprost primer, ko je sodelovanje policije Severne Irske in irske policije Garde Síocháine na jugu omogočilo, da so bili zaseženi in vrnjeni milijoni cigaret ter da je bilo preprečeno dajanje teh cigaret na trg. Ali res mislite, da bi se to lahko zgodilo brez sodelovanja – ne samo sodelovanja obeh policij, temveč sodelovanja vse do Daljnega vzhoda?

Da, moji prijatelji, imeti moramo močan Europol, da, prizadevati si moramo za to in da, poskrbeti moramo za sodelovanje tam, kjer je v največjem interesu vseh.

Sophia in 't Veld, poročevalka. – Gospod predsednik, pred svojim nastopom bi se rada tudi jaz zahvalila komisarju Barrotu. Rečem lahko le, da je postavil zelo visoke standarde za svojega naslednika.

Ne bom se spuščala v vsebino, ker menim, da bi o tem morali razpravljati pozneje, ampak se bom na kratko vrnila k postopku, ker bi rada nekaj pojasnila.

Po ovinkih sem izvedela, kakor da bi prišlo iz praznega sedeža tamle, da obstaja zelo dober razlog za to, da se Svetu mudi, namreč ker nočemo prekiniti dela Europa. Europol mora 1. januarja postati agencija.

Vendar če bi Svet iskreno zanimala stališča Evropskega parlamenta, bi bil tukaj. Postopek bi lahko začel veliko prej kot konec julija. Lahko bi celo sprejel ponudbo Evropskega parlamenta, da bo Parlament delal zelo hitro, ker Parlament vedno prevzame svoje odgovornosti in delamo zelo hitro, če moramo.

Svetu smo to ponudili s postopkom, ki bi bil najmanj v duhu Lizbone. Prosili smo za enomesečno podaljšanje, vendar nam Svet preprosto ni bil pripravljen dati tega podaljšanja; in dejstvo, da Svet danes ni prisoten in da ga ne zanima pogovor z Evropskim parlamentom, samo kaže na to, da preprosto nočejo vključiti Evropskega parlamenta; to kaže na njihovo neiskrenost.

To obžalujem, ker je zdaj le še sedem dni, tri ure in štirideset minut do dejstva: morali bomo sodelovati. Na tem mestu bi rada samo poudarila, da, kakor je zelo dobro povedal eden od naših kolegov, ne gre za naš ego. Ne gre za to, da je Evropski parlament odrinjen na rob. Ne gre niti za to, da so nacionalni parlamenti odrinjeni na rob. Gre za odgovornost do državljana, ker to zadeva zelo pomembne odločitve.

Govorimo o posredovanju osebnih podatkov in zaupnih dokumentov tretjim osebam, o podatkih in zaupnih informacijah naših državljanov, ljudi, ki jih zastopamo. Ti so tisti, ki jim je Svet odgovoren bolj kot nam.

Na koncu, slišala sem, kaj je povedal komisar, vendar bi rada izjavo Evropskega sveta, da obljublajo – glede na to, da so hiteli skozi ves ta sveženj –, da bodo čim prej, najpozneje čez šest mesecev umaknili ali pregledali sklep in potem povsem vključili Evropski parlament v popoln postopek soodločanja in da bodo odgovorni državljanom.

Jan Philipp Albrecht, poročevalec. – (DE) Gospod predsednik, najprej bi se rad zahvalil Komisiji za njeno delo v zvezi z Europolom in rad bi še enkrat povedal, da ne gre za oviranje postopka preoblikovanja Europa v agencijo EU.

Vendar je vprašanje, katere pristojnosti se podelijo v razmerju med državo in državljani, seveda načelno in občutljivo in bi o njem morali razpravljati tukaj v Parlamentu. V demokratičnem sistemu je to odločitev, ki jo mora sprejeti parlament in o kateri je treba poglobljeno razpravljati, da ima končni rezultat zadostno legitimnost.

Zdi se mi zelo zaskrbljujoče, da, kakor je povedala že gospa in 't Veld, Svet ni prisoten niti, da bi slišal to kritiko, za katero menim, da je temeljni del vsake demokracije. Upam, da bo vlada končno upoštevala kritiko Parlamenta glede dela, ki je bilo do zdaj opravljeno na področju varnostne politike.

Na parlamentarni ravni sta po vsej Evropi potrebni tako razprava o pravicah državljanov kot razprava o učinkovitosti naše varnostne politike. Evropski parlament in nacionalni parlamenti morajo imeti pomembnejšo vlogo v obeh razpravah.

Poročevalcem bi se rad zahvalil za skupno sporočilo, ki smo ga dali tukaj, in upam, da je bilo povsem jasno in da se bo nanj odzval tudi Svet.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra, poročevalec. – (ES) Gospod predsednik, rad bi izrazil svoje globoko spoštovanje do Evropskega policijskega urada, ki ga vsekakor podpiram. Upam, da bo imel čim prej na voljo vsa pravna sredstva, človeške vire in materialna sredstva, ki jih potrebuje za doseganje svojih ciljev in popolno uresničitev svojih zmogljivosti v skladu z Lizbonsko pogodbo.

Če na kratko povzamemo, kaj je Evropski policijski urad, novi urad?

Ni več medvladni organ, zdaj je organ Skupnosti s poračunom Skupnosti in pod nadzorom Evropskega parlamenta. Vendar bi morali razmisliti, kaj je najmanj opredeljeno. Vprašati bi se morali, kaj je najbolj negotovo.

Tisto, kar je v sklepu najbolj negotovo, je nadzor Evropskega parlamenta. Zato ne moremo razumeti ali sprejeti, gospod predsednik, naglice, ki je nihče ne zna zanesljivo upravičiti, in ki, povedano na kratko, omejuje nadzorno vlogo Parlamenta. To je „A“ v tej abecedi, gospod predsednik. Prav tako ne moremo sprejeti tega, da Svet ne sprejme odgovornosti za to. Jutri, ko bomo glasovali, bomo od Sveta zahtevali izjavo v skladu s tem, kar je že bilo povedano. V izjavi bi moralo biti navedeno, da se Svet zavezuje, da bo v šestih mesecih predložil nov sveženj zakonodaje v skladu z Lizbonsko pogodbo.

Na koncu, gospod predsednik, ni niti smiselno niti sprejemljivo, da bi pomagali spodbujati prav to, kar kritiziramo. Na primer: razprave o šestih poročilih o tako pomembnih zadevah ni mogoče končati v malo več kot uri in pol, v enem samem popoldnevu. Prvič, govorimo o mreži za preprečevanje kriminala, drugič, o forenzičnih laboratorijih in govorimo tudi o štirih poročilih o Europolu. To je nesmiselno.

Videli smo, kako pomembna je ta razprava, vendar se nismo mogli poglobiti, ker so nam to onemogočili Parlament in njegove službe, saj moramo hkrati obravnavati nič manj kot šest poročil.

Zato upam, gospod predsednik, da bo razpravam, ki nas tako zelo zadevajo in zaposlujejo, v prihodnje namenjene več razumnosti. Vprašanja bomo Svetu zastavili jutri.

Sonia Alfano, poročevalka. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, rada bi se zahvalila poslancem, ki so sodelovali v tej razpravi. Predvsem bi se rada zahvalila tudi gospodu Barrotu, ker je upošteval naše pomisleke.

Zavrnitve, ki smo jih predlagali, niso neupravičene: niso mišljene kot preprost „ne“ Svetu. Nasprotno, glede na to, da bo Lizbonska pogodba začela veljati čez nekaj dni, bi bili radi vključeni, in menim, da je vloga Parlamenta kot sozakonodajalca izjemno pomembna.

Osebnost sem pozvala Svet, naj uradno predloži veliko ambicioznejši predlog o Evropski mreži za preprečevanje kriminala in naj to stori takoj po začetku veljavnosti Lizbonske pogodbe. Ta predlog ni bil predložen. Zato se je zavrnitev predloga izkazala za resnično nujno in menim, da ima Parlament pravico do delovanja na podlagi popolnega soodločanja, zlasti v zvezi s tako pomembnimi zadevami, kot je to.

Zahvaljujem se gospodu Nicholsonu za to, kar je povedal glede vlog žrtev in storilcev, vlog, ki so prepogosto zamenjane. V nekaj mesecih, odkar sem v Parlamentu, sem ugotovila, da Parlament in Evropska unija pripisujeta izjemno velik pomen boju proti terorizmu, medtem ko na žalost primanjkuje pripravljenosti za obravnavanje ne samo boja proti kriminalu, temveč tudi organiziranega kriminala, ki je izvor kriminala.

Boja proti kriminalu ali preprečevanja kriminala si ni mogoče predstavljati, ne da bi se preučila možnost za celovitejše delovanje za zaustavitev in preprečevanje organiziranega kriminala in mafije – kakor je rekel gospod de Magistris, ko je navedel znamenite besede sodnika Falconeja, ki ga je umorila mafija.

Zdaj, ko sem povedala to, bi rada spregovorila še kot nekdo, ki ima žal izkušnje s temi zadevami iz prve roke. Vse prepogosto se zamenjuje žrtve in storilce, pa tudi vlade – in žal se italijanska vlada ni veliko posvečala temu – postavljajo žrtve enake vrste kaznivega dejanja v neenakovreden položaj. Žrtve terorizma se obravnavajo na en način, žrtve mafije pa na drug.

Menim, da te razlike in oblike diskriminacije ne bi smele več obstajati, ker za take razlike nikakor ni prostora v Evropi, ki namerava svojo politiko opreti na inovacije.

Predsednik. – Prosim, dovolite mi, da se tudi jaz pridružim tistim, ki so čestitali Jacquesu Barrotu za njegovo odgovorno in odlično delo. Poročevalcem bi se rad zahvalil za njihovo delo.

Skupna razprava je zaključena. Glasovanje bo potekalo v torek, 24. novembra 2009.

Pisne izjave (člen 149)

Raffaele Baldassarre (PPE), *v pisni obliki.* – (IT) Lizbonska pogodba z uvedbo, čeprav z bistvenimi izjemami, rednega zakonodajnega postopka za območje svobode, varnosti in pravice bistveno spreminja institucionalna ravnovesja, ki jih je v zvezi s policijskim in pravosodnim sodelovanjem v kazenskih zadevah prvotno določila Maastrichtska pogodba.

Zato je treba vsako spremembo ukrepov za izvajanje sklepa o Europolu sprejeti v skladu z novim zakonodajnim okvirom, ki ga določa Lizbonska pogodba. Europa ni mogoče okrepiti, če se Parlament ne more ustrezno izraziti o predpisih v zvezi z ukrepi, ki niso samo tehnični, temveč tudi politični, kot je posredovanje osebnih podatkov.

Naj dodam misel glede pogleda Evropske unije, ki se čedalje bolj usmerja navzven, in okrepljene sinergije med notranjo varnostjo in obrambo. Čeprav Pogodba ne bo takoj vplivala na razvoj trgov varnosti in obrambe, bo omogočila razvoj bolj celostnega in doslednejšega trga varnosti, ki zahteva usklajene in zato medinstitucionalne zakonodajne ukrepe. Zato bi bilo še toliko bolj nedosledno, če ne dejansko škodljivo, da bi sprejeli „politične“ spremembe ukrepov za izvajanje sklepa o Europolu, ki niso v skladu z zakonodajnim postopkom, ki ga določa Lizbonska pogodba.

19. Uporaba informacijske tehnologije za carinske namene (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je poročilo gospoda Alexandra Alvara v imenu Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve o pobudi Francoske republike za sprejetje sklepa Sveta o uporabi informacijske tehnologije za carinske namene (17483/2008 – C6-0037/2009 – 2009/0803(CNS)) (A7-0052/2009).

Alexander Alvaro, *poročevalec.* – (DE) Gospod predsednik, rad bi pozdravil komisarja Kallasa in kolege poslance. Načeloma vprašanje, o katerem bomo zdaj razpravljali, sploh ni sporna tema. Obravnavali bomo prilagoditev informacijske tehnologije za carinske namene. Za veliko ljudi je to skrajno tehnična tema. Vendar je ta tema zelo pomemben vidik carinskega sodelovanja in izmenjave informacij v zvezi z bojem proti goljufijam in drugim oblikam kriminala.

S švedskim predsedstvom Sveta smo lahko uspešno sodelovali in zato bi se rad zahvalil tistim, ki so nas podpirali in spremljali skozi celoten postopek, saj ta dokument ni ravno nov. Naše sodelovanje smo pokazali s tem, da je Parlament obravnaval bistvene spremembe, ki jih je Svet predložil že med svojim delom, in o njih glasoval v Odboru. Zato tudi predvidevam, da bo rezultat glasovanja o tej zadevi, ki bo potekalo ta teden, pozitiven.

Edini ukrep, s katerim se Parlament ne strinja, je razširitev pristojnosti Europa na tem področju. Gotovo tako ne menijo v vseh političnih skupinah v tem parlamentu. Se pa to mnenje odraža v končnem rezultatu glasovanja o poročilu o informacijski tehnologiji za carinske namene. To je do določene mere povezano z razpravo, ki je pred tem potekala tukaj, ko je bil naš namen drugačen, namreč, da bi poslali sporočilo, da se po tem, ko je bil pred kratkim opredeljen mandat Europa, v skladu s katerim naj bi Europol postal agencija, njegove pristojnosti na številnih majhnih in posebnih področjih razširjajo.

V veliki meri je glede na pomen in vlogo Europa tudi primerno, da se njegova pristojnost opredeli v mandatu, kakršnega smo določili. Mandat prav tako spodbuja preglednost, tako da mi in predvsem državljani, za katere pripravljamo politike, vemo, kaj Europol sme in česa ne sme. Preglednost je temeljni del vsake strukture, ki vključuje organe kazenskega pregona in policije v državah članicah, to pa mora veljati tudi na evropski ravni.

Sicer ni veliko za povedati in čeprav radi prekoračimo svoj čas za govor, lahko jaz svojega v tem primeru skrajšam. Rad bi se zahvalil predsedstvu Sveta in kolegom poslancem za njihovo odlično sodelovanje in prepričan sem, da bomo ta teden lahko uspešno glasovali o poročilu.

Siim Kallas, *podpredsednik Komisije*. – Gospod predsednik, Komisija načeloma podpira besedilo osnutka sklepa Sveta, ker je treba zagotoviti, da se določbe o medsebojni pomoči in upravnem sodelovanju razvijajo čim bolj vzporedno, in ker je treba določiti določbe glede tega, da bo splošni proračun Evropskih skupnosti kril stroške za uporabo carinskega informacijskega sistema s strani držav članic.

Ta pravni popravek ne bo pomenil nobenega povečanja proračuna, treba pa je zagotoviti večje dopolnjevanje z ukrepi v okviru sodelovanja z Europolom in Eurojustom tako, da se tema agencijama omogoči enaka raven dostopa do podatkov iz carinskega informacijskega sistema, vključno z njegovo identifikacijsko podatkovno bazo carinskih datotek. Ker je to tako, Komisija ne more podpreti spremembe Parlamenta, katere namen je Europolu in Eurojustu omogočiti različno raven dostopa do podatkov iz carinskega informacijskega sistema in identifikacijske podatkovne baze carinskih datotek.

Komisija na splošno pozdravlja večino sprememb, ki jih je vložil Parlament. V zvezi s tem bi rad pripomnil naslednje.

Komisija se strinja z mnenjem poročevalca gospoda Alvara, da je obžalovanja vredno, da morajo države članice o tem predlogu odločiti v taki naglici pred začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe. Pravzaprav Lizbonska pogodba zagotavlja novo pravno podlago, pri čemer bi sedanjo Konvencijo CIS lahko nadomestila nova uredba, uredba, ki bi imela neposreden učinek v državah članicah in je ne bi bilo treba prenesti v nacionalno pravo, da bi začela veljati, kakor je zdaj pri Uredbi (ES) št. 766/2008 o upravnem delu carinskega informacijskega sistema.

Komisija se strinja tudi z mnenjem Evropskega parlamenta, da je v zvezi z nadzorom nad varstvom podatkov aplikacije IT najustreznejša rešitev, da se skupni nadzorni organ nadomesti z evropskim nadzornikom za varstvo podatkov. Skupni nadzor skupnega nadzornega organa in evropskega nadzornika za varstvo podatkov bi predstavljal nekaj tveganja za morebitno podvajanje in prekrivanje dela. V vsakem primeru bi bilo treba vzpostaviti mehanizem za usklajevanje, tudi za izdajo zadevnih priporočil.

PRESEDSTVO: GOSPA KOCH-MEHRIN

podpredsednica

Petru Constantin Luhan, *v imenu skupine PPE*. – Gospa predsednica, čestitam in se zahvaljujem kolegu Alexandru Alvaru za njegovo delo in za naše dobro sodelovanje med pripravo tega poročila. To je poročilo, pri katerem sem se strinjal s poročevalcem o glavnih točkah, namreč da se dostop do podatkov, vnesenih v carinski informacijski sistem, zagotovi le posebej imenovanim organom in uslužbencem, kot so države članice, Europol in Eurojust.

Druga točka, ki sem jo načel v eni od svojih sprememb in jo je poročevalec podprl, se nanaša na dejstvo, da države članice, Europol in Eurojust nimajo možnosti, da bi sporočali podatke državam nečlanicam in tretjim državam, zaradi pomanjkanja zadostnega varstva podatkov v teh državah. Menim, da je pregled carinskega informacijskega sistema, kakor se odraža v poročilu, nujen za to, da se sistem bolje prilagodi zahtevam nadzornih služb in da se omogoči, da omejeno število uporabnikov opravi analize informacij v sistemu.

Pregled bo prav tako povečal učinkovitost postopkov sodelovanja in nadzora carinske uprave zaradi skupnega, avtomatiziranega informacijskega sistema, ki bo pomagal pri preprečevanju, preiskovanju in pregonu resnih kršitev nacionalnih zakonov.

Marie-Christine Vergiat, *v imenu skupine GUE/NGL*. – (FR) Gospa predsednica, najprej bi rada popravila informacijo, ki je na oglasni deski. Nisem se pridružila Skupini Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov); še vedno sem pri Konfederalni skupini Evropske združene levice – Zelene nordijske levice.

Na zahtevo francoske vlade nam je bilo predloženo besedilo, ki predvideva sodelovanje carinskih uprav z Europolom in Eurojustom.

Ponovno, to je področje, ki bo po začetku veljavnosti Lizbonske pogodbe zagotovo spadalo na področje soodločanja. Zato obžalujemo, da je naglica tako kot pri Europolu prevladala nad željo, da se zaščitijo temeljne svoboščine.

V vseh teh besedilih obžalujemo dejstvo, da je ključno ravnoesje med varnostjo in spoštovanjem temeljnih pravic čedalje bolj ogroženo na škodo svoboščin, ter skupne rezultate, ki naših državljanov včasih ne prepričajo.

Prav tako nam je žal, da je, kar zadeva namen tega besedila, da se vzpostavijo povezave med datotekami carine, policije in Eurojusta, stališče, ki naj bi ga na predlog Evropskega parlamenta sprejeli, bolj neodločno od našega stališča o Europolu, saj so nevarnosti enake, ukrepi za zaščito, določeni v besedilu, ki nam je predloženo, pa še šibkejši. Na primer, nezaslišano je, da roki hranjenja podatkov niso jasno omejeni.

Obžalujemo, da Evropski parlament v času, ko varnostne politike v vseh naših državah čedalje bolj spodkopavajo naše temeljne svoboščine, svoje funkcije pri varstvu temeljnih pravic in svoboščin ne izpolnjuje ustrezno.

Na tem področju, zlasti v zvezi z Europolom, so bile sprejete določene izboljšave, ki sem jih predlagala. S tem sem zelo zadovoljna in zahvaljujem se kolegom poslancem, vendar te izboljšave niso dovolj, zlasti ne v povezavi z načeli sorazmernosti in nujnosti, ki morata vedno prevladati, kadar gre za pravice in svoboščine.

Zaradi tega, če ne bodo sprejete druge spremembe, ki našim državljanom zagotavljajo večjo zaščito, se bo skupina GUE/NGL vzdržala glasovanja o tem besedilu.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Gospa predsednica, namen te iniciative je vzpostaviti skupni, avtomatizirani sistem za informacije, povezane s carino, za carinske uprave v državah članicah. Tak sistem bi pomagal preprečevati, preiskovati in odpravljati kršitve tako zakonov Skupnosti kot nacionalnih zakonov.

Pozdravljam željo, da se olajša izmenjava informacij, da se izboljša in utrdi sodelovanje carinskih uprav, in vzpostavitev postopkov za skupno ukrepanje. Prepričan sem, da se bo s hitro in učinkovito izmenjavo informacij vzpostavila storitev, ki je bistvena za boj proti nezakonitemu trgovanju.

Vendar ko govorimo o informacijskih sistemih, ne smemo pozabiti, da ti sistemi vsebujejo osebne podatke in da so vprašanja v zvezi z varstvom takih podatkov in človekove zasebnosti nadvse pomembna.

Strinjam se s poročevalcem gospodom Alvarom, da moramo biti še naprej pozorni, tako da se bomo izognili vsem morebitnim kršitvam osnovnih pravic, zlasti pravice do zasebnosti, v skladu s katero morajo biti osebne informacije, vnesene v sistem, omejene na tisto, kar je nujno potrebno, brez poseganja v človekovo zasebnost. Zagotoviti moramo, da se ti podatki lahko uporabljajo samo v namene, ki so jasno opredeljeni in omejeni znotraj okvira veljavne zakonodaje. Poleg tega se smejo ti podatki hraniti samo tako dolgo, kot je potrebno za doseg cilja, zaradi katerega so bili zabeleženi.

Enako pomembno je, da se zagotovi, da je dostop do tega informacijskega sistema pregleden in skladen s pravili, ki veljajo za podobne informacijske sisteme, kot na primer za schengenski informacijski sistem II ali vizumski informacijski sistem. Zaradi tega ne podpiram sprememb, ki jih je vložila Konfederalna skupina Evropske združene leveice – Zelene nordijske leveice.

Kar zadeva nadzor varstva podatkov, namesto, da se poskušajo pripraviti začasne rešitve, bi bilo bolje in priporočljivo, da se ohrani in izvaja enak sistem nadzora, kot je sistem, izbran za druge, podobne sisteme, ne samo zaradi doslednosti, temveč tudi zato, da se zagotovi, da na področju varstva podatkov ni razlik.

Za konec, gospa predsednica, strinjam se s stališči komisarja Kallasa in poročevalca gospoda Alvara, ki obžalujeta naglico, s katero poskuša Svet zapreti ta dokument pred začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe.

Alexander Alvaro, poročevalec. – (DE) Gospa predsednica, iz množice ljudi, ki prosijo za besedo, je razvidno, da je to razburljiv zakonodajni dokument. Vseeno bi rad na kratko izkoristil to priložnost, da odgovorim na tisto, o čemer je govoril komisar Kallas, namreč, da Komisija zavrača predlagane spremembe v zvezi z Europolom. Zelo dobro razumem tako razloge kot željo Komisije, da se ohrani doslednost.

Ravnokar je gospod Coelho omenil vprašanje, vprašanje, ki so ga omenili tudi drugi, vključno z gospo Vergiat, ki nam daje veliko misliti. Ko smo pred nalogo, da moramo doseči čim višje standarde v zvezi s podatki o naših državljanih, potem ni ravno v pomoč – in morda bi morala Komisija v prihodnosti razmisliti o tem, kljub temu, da zavračajo predloge –, da imamo določbe o pristojnosti Europolu, namreč kateri podatki se obdelujejo, kdo je za to pooblaščen ali komu se podatki posredujejo, raztresene v številnih zakonodajnih dokumentih. Na nekem mestu potem ni več jasno, katere podatke sme uporabljati Europol, na kakšen način jih sme uporabljati in katerih podatkov ne sme uporabljati. Kar zadeva mandat Europolu, bi bilo bolj smiselno, če bi se vse to določilo na splošno, namesto da se zakonodaja vedno pripravlja za vsak primer posebej. Tako bi bila zakonodaja preglednejša za državljane in bi bila gotovo bolj v pomoč tudi delu Europolu.

Sicer pa nimam več kaj dodati. Morda bi lahko dodal samo kratko pripombo glede tistega, kar je bilo omenjeno prej, namreč različnih pravic Eurojusta in Europolu do dostopa. V tem primeru je seveda treba upoštevati,

da organ kazenskega pregona deluje drugače kot preiskovalni organ in bi zato moral imeti drugačne pristojnosti. Vendar če bomo v prihodnosti imeli komisarja za pravosodje, bomo to vprašanje lahko obravnavali tudi na evropski ravni.

Predsednica. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo jutri ob 12.00.

20. Makrofinančna pomoč Gruziji - Makrofinančna pomoč Armeniji - Makrofinančna pomoč Srbiji - Makrofinančna pomoč Bosni in Hercegovini (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je skupna razprava o:

– poročilu (A7-0060/2009) gospoda Moreire v imenu Odbora za mednarodno trgovino o zagotavljanju makrofinančne pomoči Gruziji [COM(2009)0523 – C7-0269/2009 – 2009/0147(CNS)]

– poročilu (A7-0059/2009) gospoda Moreire v imenu Odbora za mednarodno trgovino o zagotavljanju makrofinančne pomoči Armeniji [COM(2009)0531 – C7-0268/2009 – 2009/0150(CNS)]

– poročilu (A7-0061/2009) gospoda Ransdorfa v imenu Odbora za mednarodno trgovino o zagotavljanju makrofinančne pomoči Srbiji [COM(2009)0513 – C7-0270/2009 – 2009/0145(CNS)]

in

– poročilu (A7-0067/2009) gospoda Winklerja v imenu Odbora za mednarodno trgovino o zagotavljanju makrofinančne pomoči Bosni in Hercegovini [COM(2009)0596 – C7-0278/2009 – 2009/0166(CNS)]

Vital Moreira, poročevalec. – (PT) Gospa predsednica, komisar, gospe in gospodje, ker prvič govorim na plenarnem zasedanju Evropskega parlamenta, mi dovolite, da vas pozdravim in izrazim zadovoljstvo, navdušenost in predanost sodelovanju v tej skupščini, ki zastopa vse evropske državljane.

Kar zadeva nalogo, zaradi katere sem tukaj, danes vam bom predstavil dve poročili o dodelitvi makrofinančne pomoči Gruziji in Armeniji, ki naj bi zmanjšala proračunske težave in zunanje račune teh dveh kavkaških držav. Obe državi sta naši partnerici v okviru evropske sosedске politike in svetovna gospodarska in finančna kriza zadnjih dveh let ju je močno prizadela.

V primeru Gruzije so vpliv krize poslabšale neposredne in posredne posledice lanskega vojaškega spopada z Rusijo, vključno z velikim številom prebivalcev, ki so bili razseljeni po državi.

Gospodarstvo sosednje Armenije je prav tako prizadela kombinacija gospodarske recesije in zlasti hitrega poslabšanja ruskega gospodarstva, ker je armensko gospodarstvo zelo odvisno od trgovine s svojo veliko sosedo na severu. To je ti dve državi pahnilo v zelo težek gospodarski, finančni in socialni položaj.

Predloga za izjemno finančno pomoč, o katerih danes razpravljamo, bosta zmanjšala proračunski primanjkljaj ter imela takojšen pozitiven vpliv na javne finance in plačilno bilanco Gruzije in Armenije pod pogojem, da se začneta takoj izvajati. Zaradi tega naši poročili v celoti podpirata potrebo po zagotavljanju te finančne pomoči Gruziji in Armeniji.

Poleg tega sem kot predsednik Odbora za mednarodno trgovino kolegom v Odboru predlagal, naj ta dva predloga sprejmejo brez sprememb po poenostavljenem postopku, in predlog je bil soglasno sprejet.

Vendar smo v poročilih, ki smo jih predstavili na plenarnem zasedanju, navedli pritožbo glede zamude in malo časa, ki nam ga je Komisija dodelila za razpravo o teh sporazumih. V prihodnje bomo take zamude šteli za nesprejemljive, čeprav priznavamo, da je treba tovrstne zadeve zaradi njihove izjemnosti nujno obravnavati hitreje.

Naše stališče glede tega ne pomeni, da moji kolegi ali jaz nimamo pridržkov in pomislov glede samih predlaganih sporazumov. Poleg tega bi verjetno nekateri izmed nas, če bi lahko izbirali, izkoristili priložnost, da bi vložili spremembe, v katerih bi poudarili na primer pomen določenih pogojev in meril, povezanih s pomočjo, da bi se izboljšala preglednost njene vsebine in njenega izvajanja.

Vendar bi to pomenilo – končujem, gospa predsednica –, da nam ne bi uspelo odobriti teh sporazumov o teh dveh državah.

Zato ob upoštevanju dejanskih okoliščin in strateškega pomena teh dveh držav v okviru evropske sosedске politike pozivam vse prisotne, naj sprejmejo ta dva predloga za makrofinančno pomoč brez sprememb, kakor je predlagala Komisija.

Miloslav Ransdorf, poročevalec. – (CS) Odbor je razpravljal o tem poročilu in predlagan je bil poenostavljen postopek, saj je to izjemno nujna tema. Moja tema je makrofinančna pomoč Srbiji, ki jo štejem za osrednje gospodarstvo Balkana. Menim, da je veliko razlogov, zakaj bi morali tej državi zagotoviti znatno podporo, saj si prizadeva za članstvo v EU v težkem obdobju, ki ga zaznamuje velika finančna nestabilnost. Tu je upad državnih prihodkov, tu so inflacijski pritiski in država se seveda spopada s celo vrsto posledic preteklih dejanj, na primer veliko težavo z okoljsko škodo, ki je nastala v času Natovih letalskih napadov. Tu je tudi humanitarna težava, saj je v državi 750 000 beguncev iz drugih delov nekdanje Jugoslavije, sedanja finančna kriza pa je seveda razkrila vse strukturne pomanjkljivosti srbskega gospodarstva. Poleg tega so vojna leta 1999 in letalski napadi zmanjšali delež končne proizvodnje v skupnem proizvodu Srbije in to je poslabšalo tudi zunanjetrgovinsko bilanco. Povrhu vsega je bila lani slaba letina, ki je še dodatno oslabilala srbske državne prihodke. Razmere so zdaj zelo težke.

Menim, da je nujno, da pospešimo to pomoč, tako da se bo lahko začela izvajati na začetku naslednjega leta, in zato sem prek predsednika našega Odbora predlagal poenostavljen postopek. Rad bi poudaril, da je to tudi vprašanje, ki je v interesu sosednjih držav Srbije, vključno z nekaterimi državami, ki še niso članice EU, kot sta Bosna in Hercegovina ter Hrvaška, ki pa so zaprosile za članstvo. Vendar so tu tudi države, ki so že članice EU in ki bi jih nestabilnost v Srbiji utegnila ogroziti, to so Madžarska, Romunija in Bolgarija. Zaradi stabilnosti tega krila EU in zaradi notranje stabilnosti Srbije s poudarkom na krepitvi ozemeljske celovitosti države predlagam, da dejansko pospešimo izvajanje makrofinančne pomoči.

Csaba Sógor, namestnik poročevalca. – Gospa predsednica, imam čast, da Parlamentu predstavim poročilo Odbora za mednarodno trgovino o makrofinančni pomoči Bosni in Hercegovini.

Gospodarstvo Bosne in Hercegovine je tako kot druge države, za katere je Komisija predlagala zagotavljanje makrofinančne pomoči, močno prizadela sedanja gospodarska in finančna kriza. Njeno gospodarstvo je v težkem položaju in jasno je, da je treba najti pot iz te krize. Zato je Bosna in Hercegovina zaprosila za pomoč EU in Komisija je predlagala, da se pomoč zagotovi v obliki posojila v višini do 100 milijonov EUR, ki bo predvidoma na voljo v dveh obrokih v letu 2010.

Zdaj se moramo odločiti, ali podpiramo to zahtevo ali ne. V skladu s sedanjimi pravili iz Pogodbe imamo samo posvetovalno vlogo. Zato bi po eni strani lahko rekli: zakaj ne počakamo na začetek veljavnosti Lizbonske pogodbe in ne obravnavamo spremenjenega predloga že po rednem zakonodajnem postopku? Po drugi strani kljub večjemu pomenu našega dela po začetku veljavnosti Lizbonske pogodbe menim, da moramo kot Parlament namesto, da bi na dolgo razpravljali o pomoči in bi pomoč lahko zagotovili šele enkrat v prihodnosti, pokazati odgovornost in politično zavezo ter opraviti svoje pri tem, da se tej balkanski državi že na začetku naslednjega leta zagotovi pomoč, ki jo potrebuje zdaj.

Zaradi omenjenih razlogov Odbor za mednarodno trgovino predlaga, da se predlog o makrofinančni pomoči Bosni in Hercegovini sprejme pred začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe brez sprememb in po poenostavljenem postopku.

Moji kolegi v Odboru so soglasno podprli ta predlog in zdaj prosim tudi za podporo celega Parlamenta.

Siim Kallas, podpredsednik Komisije. – Gospa predsednica, najprej bi rad pripomnil, da Komisija toplo pozdravlja pozitivni in konstruktivni odnos Parlamenta pri postopku sprejemanja predlogov Komisije o makrofinančni pomoči za štiri partnerske države: Armenijo, Gruzijo, Srbijo ter Bosno in Hercegovino.

Komisija ceni, da se je Evropski parlament odločil za postopek, ki omogoča, da se bo o poročilih za te štiri države glasovalo – že jutri – brez sprememb k predlogom Komisije. Hitro in odločno ukrepanje Parlamenta bo omogočilo, da bo Svet sprejel sklepe o štirih ukrepih v naslednjih nekaj dnevih, Komisija pa bo potem lahko začela izvajati programe.

Makrofinančna pomoč je že po svoji naravi kratkoročen instrument za odzivanje na krizo in za predloge o makrofinančni pomoči je običajno potrebno hitro ukrepanje. To očitno velja za države, ki jih preučujemo danes. Armenija, Gruzija, Srbija in Bosna spadajo med države, ki so jih posledice krize najbolj prizadele, ne glede na njihove različne gospodarske strukture in stopnje razvitosti. Spadajo tudi med države, ki so s podporo Mednarodnega denarnega sklada izvajale programe močnega prilagajanja, in države, ki so zaprosile za

finančno podporo EU. In Komisija vsekakor meni, da so pogoji za razširitev makrofinančne pomoči na te države v celoti izpolnjeni.

Naj se zdaj posvetim instrumentu makrofinančne pomoči in njegovi prihodnosti v okviru Lizbonske pogodbe. Sprememba, ki jo uvaja Lizbonska pogodba, predvideva redni zakonodajni postopek za makrofinančno pomoč z enakovredno vključenostjo Evropskega parlamenta in Sveta.

Obenem menim, da se vsi strinjamo, da dolgotrajen zakonodajni postopek, ki vključuje dolg, ponavljajoč se proces med različnimi institucijami, ni prilagojen instrumentu makrofinančne pomoči ali pravzaprav kriznim razmeram.

Zato Komisija meni, da je treba nujno preučiti, kako se bo makrofinančna pomoč obravnavala v prihodnosti, zlasti v okviru Lizbonske pogodbe. To bi radi naredili v tesnem sodelovanju z Evropskim parlamentom, da se zagotovi, da se bodo predlogi o makrofinančni pomoči v prihodnosti obravnavali na način, ki je po eni strani hiter in dopušča učinkovit odziv na krizo, po drugi strani pa izpolnjuje zahteve Lizbonske pogodbe za natančen nadzor s strani zakonodajalcev v okviru skupnega postopka odločanja.

Komisija je že v preteklosti podpirala okvirno uredbo, ki ureja instrument makrofinančne pomoči. Službe Komisije so začele na tehnični ravni preučevati obliko take okvirne uredbe v skladu z Lizbonsko pogodbo.

Taka okvirna uredba bi potencialno lahko imela znatne prednosti. Do sprejetja take okvirne uredbe bosta o posameznih predlogih Komisije o programih makrofinančne pomoči za vsak primer posebej soodločala Evropski parlament in Svet. Predlogi – začeni s nedavno sprejetim predlogom Komisije za Ukrajino – bodo dober preskus medinstitucionalnega sodelovanja. Upam, da bosta Parlament in Svet lahko hitro dosegla dogovor.

Za konec bi rad pripomnil, da se Komisija z veseljem strinja s predlogi Parlamenta o izboljšanju pretoka informacij o programih makrofinančne pomoči. Komisija je pripravljena narediti vse, kar je v njeni moči, da Parlamentu zagotovi večji dotok informacij o programih makrofinančne pomoči.

George Sabin Cutaş, v imenu skupine S&D. – (RO) Najprej bi rad čestital poročevalcem za odlično opravljeno delo. Prav tako želim izraziti priznanje tem pobudam, ki sta jih predlagala Evropska komisija in Svet in katerih namen je zagotoviti makrofinančno pomoč Bosni in Hercegovini ter Srbiji. Ta finančna podpora Evropske unije se ponuja v izjemno težkem času za obe državi.

Po grozljivem trpljenju, ki ga je ta del Balkana doživljal v devetdesetih letih prejšnjega stoletja, ko je bilo prelito toliko krvi, je regija vstopila v obdobje obnove, ki pa jo je onemogočila sedanja gospodarska kriza. Obe državi je recesija prizadela s polno močjo, proračunski primanjkljaj in stopnja brezposelnosti pa sta bila že tako ali tako visoka. Kriza je prisilila tuje vlagatelje, da so umaknili svoje naložbe v številne vzhodnoevropske države, pri čemer je Srbija ena od držav, ki jih je primanjkljaj, ki ga je sprožil velik odtok tujega kapitala, najbolj prizadel. Upad gospodarske rasti je v povezavi s tem, da morajo države hitreje izpolnjevati svoje obveznosti glede odplačevanja kratkoročnih dolgov, povečal potrebo po zunanjih finančnih sredstvih.

Zato se ta podpora Evropske unije zagotavlja v času, ko se občuti poln učinek primanjkljaja zunanjih sredstev, da ne omenjam, da so gospodarski in socialni obeti slabi. Po ocenah bo največja stopnja brezposelnosti zabeležena samo v naslednjih dveh do treh četrtletjih.

Dobro vemo, da socialno nezadovoljstvo lahko škodljivo vpliva na stabilnost države, zlasti kadar se pridruži že obstoječim napetostim in izvira iz tako občutljivega vprašanja, kot je etnični izvor. Zato pozdravljam te predloge za makrofinančno pomoč. Poudariti moram tudi, da so zelo potrebni, predvsem kot dejavnik pri ohranjanju in utrjevanju stabilnosti v regiji, ki je močno prizadeta in je v občutljivem ravnesju. Prav tako moramo nujno upoštevati tudi obete za širitev Evropske unije na Balkan, kar je še en razlog, zakaj moramo podpreti te države, ki si želijo evropskega združevanja.

Preden končam, bi rad poudaril nujnost te finančne podpore, glede na gospodarski položaj v Srbiji ter Bosni in Hercegovini, ki se čedalje hitreje poslabšuje. Nujnost te pomoči bi po mojem mnenju morala imeti prednost pred postopkovnimi pomisleki, ki jih narekuje začetek veljavnosti Lizbonske pogodbe. Zato podpiram predlog, ki sta ga predložila poročevalca, da se sredstva Skupnosti prenesejo pravočasno in da se preprečijo zamude zaradi potrebe po tem, da Evropska komisija spremeni pravno podlago določb.

Paweł Robert Kowal, v imenu skupine ECR. – (PL) Gospa predsednica, kot države članice Evropske unije smo odgovorni za položaj v Gruziji. Dobro je, da so nas predlagatelji resolucije opomnili, da je bil gospodarski

položaj v Gruziji pred spopadom zelo dober. Spopad v Gruziji leta 2008 je močno poslabšal gospodarski položaj v državi. Opraviti imamo z državo, ki si želi tesno sodelovati z Evropsko unijo in v prihodnosti imeti tudi možnost za razvoj te evropske perspektive.

Rad bi vas opozoril na to, da ruske sankcije, splošne razmere na Kavkazu in posledice lanskega spopada Gruziji onemogočajo, da bi se normalno razvijala ali vzpostavila normalno gospodarstvo. To je dodaten in poseben razlog za to, in to moramo poudariti, da se Gruziji zagotovi makrofinančna pomoč in da se okrepi proračun Gruzije – tako da bo Gruzija imela možnost za gospodarski razvoj v skladu s svojimi željami. To pomoč Gruziji je treba, kolikor je mogoče in če obstaja potreba po tem, še povečati in to želim jasno poudariti. Najpomembnejše je, da se finančna pomoč dodeli v letu 2009. Z našega vidika se nikakor ne sme dopustiti, da bi postopkovna vprašanja in različne postopkovne podrobnosti preprečile, da bi Gruzija prejela pomoč letos.

Gruzija si zasluži prejeti našo pomoč. To je obveznost nas kot Evropske unije, zlasti v položaju, ko se Sarkozyjev načrt za Gruzijo ne izvaja in ko kot arbiter, kot Evropska unija ne moremo zagotoviti, da se odnosi med Gruzijo in Rusijo urejajo v skladu z mednarodnim pravom.

Tomasz Piotr Poręba, v imenu skupine ECR. – (PL) Gospa predsednica, makrofinančna pomoč, ki jo Komisija predlaga za Gruzijo, Armenijo, Bosno in Hercegovino ter Srbijo, je gotovo korak v pravo smer. Vendar obseg te pomoči še zdaleč ne dosega tega, kar je potrebno. Mislim predvsem na Gruzijo, ki naj bi prejela 46 milijonov EUR. Glede na dejanske težave, s katerimi se mora spopadati država, gospodarsko krizo in tudi težave zaradi vojne z Rusijo, ki je precej oslabilila zagon za gospodarski razvoj v Gruziji, ta pomoč gotovo ni prav velika.

Kajti zavedati se moramo, da države, kot so Gruzija, Armenija, Azerbajdžan in Kazahstan, za Evropsko unijo niso pomembne samo s političnega vidika, temveč so tudi strateško pomembne v smislu zanesljive oskrbe z energijo. Kajti te države bodo odločale in tudi že odločajo o tem, kakšna bo v prihodnosti raznolikost oskrbe z viri energije v Evropski uniji.

Če jih danes ne bomo finančno in politično podprli, če jim ne damo možnosti za razvoj, bo to hitro naredila Rusija, ker imajo te države izjemno velik in strateški pomen za Rusijo. Zato ocenjujem, da je predlog Komisije konstruktiven in dober. Vendar je raven finančne podpore bistveno prenizka.

Siim Kallas, podpredsednik Komisije. – Gospa predsednica, naša sosedska politika lahko v veliki meri zagotovi finančno pomoč državam v našem sosedstvu, ki so v težavah, zato sem zelo vesel, da so poslanci Parlamenta soglasno podprli ta predlog Komisije. Delamo vse, kar je v naši moči, da podpiramo naše sosednje države.

Eden od poslancev je omenil, da nas postopkovne podrobnosti ne smejo ovirati, vendar pa morajo postopki dejansko zagotoviti, da se denar ustrezno porabi. Vedno je treba najti ravnovesje med doseganjem ciljev in upoštevanjem postopkov. Pomembno je, da se pri zagotavljanju te pomoči upoštevajo jasna pravila.

Kakor sem rekel, v zelo bližnji prihodnosti bomo imeli možnost razviti okvirni sporazum, ki bo vzpostavil določen okvir za tovrstno pomoč, in znotraj tega okvira za pomoč bomo lahko zagotovili hitro pomoč. To je danes velika težava: zdaj se odločamo za vsak primer posebej in to zahteva ogromno časa, tako kot pri toliko drugih postopkih v naši veliki Evropski uniji.

To bo ključno vprašanje. Obstajal bo okvirni sporazum in obstajal bo mehanizem za hitro odločanje o obsegu pomoči. Vedno obstajajo omejitve, ki jih postavljajo države članice, in vedno bo tako. Obseg za pomoč državam ni nikoli neomejen, saj je treba obenem zagotavljati denar za naše projekte.

Vital Moreira, poročevalec. – (PT) Gospa predsednica, to priložnost bi rad izkoristil za tri končne pripombe.

Prvič, makrofinančna pomoč sosednjim državam EU je upravičena iz dveh razlogov: prvič, sama po sebi ima politično vrednost kot način, da si Unija pridobi ugled s pomočjo državam v težavah v okviru politike dobrih sosedskih odnosov.

Drugič, upravičuje jo interes EU, da prispeva k finančni, socialni in politični stabilnosti naših sosednjih držav, ki je pogoj za njihov razvoj in utrditev demokracije, saj je to tudi predpogoj za našo politično stabilnost.

Moja druga pripomba je, da mora biti makrofinančna pomoč vseeno skrbno povezana z dvema pogojevma: pomoč mora biti namenjena odzivu na izredne inčasne finančne težave v teh državah in ne za druge namene. Poleg tega te države sredstev, ki jim jih dodelimo, ne smejo preusmeriti za namene, ki niso združljivi z razlogom za pomoč EU, zlasti ne za povečanje vojaških izdatkov.

V moji tretji in zadnji pripombi bi rad poudaril pomen in potrebo po splošnem regulativnem okviru za dodeljevanje makrofinančne pomoči in izvajanje ustreznih sporazumov z zadevnimi državami in priznavam in pozdravljam zavezo komisarja Kallasa temu vprašanju.

Upam tudi, da bo naslednja Komisija pripravljena spoštovati to zavezo in da bomo kmalu imeli splošno ureditev makrofinančne pomoči.

Miloslav Ransdorf, poročevalec. – (CS) Velik pisatelj je nekoč dejal, da so si balkanske države vedno naložile več zgodovinske odgovornosti na pleča, kot so je bile sposobne nesti. Podobno bi lahko rekli za narode na Kavkazu, da so si naložili več zgodovine na pleča, kot so je bili sposobni nesti. Zato menim, da bi EU morala sneti nekaj tega zgodovinskega bremena z njihovih pleč. To bi koristilo tako njim kot nam, ker je EU brez Balkana nepopolna in ker so se Srbi nedavno šalili, da so njihovi edini prijatelji bog in Grki, menim, da bi jim morali pokazati, da imajo prijatelje tudi v Evropskem parlamentu.

Csaba Sógor, namestnik poročevalca. – Gospa predsednica, vse štiri države, za katere je Komisija danes predlagala zagotavljanje makrofinančne pomoči, je močno prizadela sedanja gospodarska in finančna kriza. Njihova gospodarstva so v težkem položaju in jasno je, da je treba najti pot iz te krize.

V primeru Gruzije je predlagana makrofinančna pomoč v višini 46 milijonov EUR v obliki donacij v več obrokih namenjena podpori obnove Gruzije potem, ko je ta država zapadla v hudo gospodarsko recesijo po izbruhu vojaškega spopada z Rusijo in svetovni finančni krizi.

100 milijonov EUR za Armenijo bo po napovedih nemudoma vplivalo na armenske plačilne bilance in tako zmanjšalo finančne omejitve pri izvajanju vladnega gospodarskega programa ter olajšalo financiranje proračunskega primanjkljaja.

Srbija, ne glede na to, kako močno jo je prizadela finančna in gospodarska kriza, hitro spet postaja politično stabilna. Kot balkanska država je morebitna država kandidatka za članstvo v EU in je podpisala stabilizacijsko-pridružitveni sporazum. Zaradi tega bi bilo treba tudi tej državi pomagati.

Na politični ravni je Bosna in Hercegovina morebitna država kandidatka, ki je prav tako podpisala stabilizacijsko-pridružitveni sporazum, in v interesu Evropske unije je, da ji pomaga.

Za konec, ponavljam svoje mnenje, da mora Evropski parlament namesto, da bi na dolgo razpravljal o tej pomoči po rednem zakonodajnem postopku, pokazati odgovornost in politično zavezo s tem, da tem državam zagotovi makrofinančno pomoč, ki jo potrebujejo zdaj. Zaradi omenjenih razlogov v imenu skupine PPE predlagam, da predlog o makrofinančni pomoči tem državam sprejmemo zdaj. Kolege pozivam, naj ga soglasno podprejo.

Predsednica. Skupna razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo jutri ob 12.00.

Pisne izjave (člen 149)

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), v pisni obliki. – (RO) Najprej bi rad povedal, da se strinjam z načelom zagotavljanja makrofinančne pomoči Armeniji. Menim, da je ta pobuda del evropske sosedске politike. Armenija, ki je zaradi finančne krize v posebej težkem gospodarskem položaju, nujno potrebuje ta sredstva, ki bi ji lahko omogočila, da bi izpolnila obveznosti, ki jih je sprejela v okviru aranžmaja „stand-by“ z Mednarodnim denarnim skladom. Pozdravljam dejstvo, da je poročevalec prepoznal nujnost te potrebe in za rešitev izbral mnenje brez sprememb. Vendar se strinjam tudi s pridržki, ki jih je mogoče izraziti na postopkovni ravni. Člen 308 Pogodbe o delovanju Evropske unije je namenjen ukrepom, ki so sprejeti kot del notranjega trga in ki niso neposredno predvideni v nobeni pogodbi in niso nujno podobni ukrepom, ki jih je treba sprejeti, da se zagotovi makrofinančna pomoč tretjim državam. Menim, da je treba medinstitucionalne postopke pojasniti, da se sprejmejo ukrepi za makrofinančno pomoč, ki so prilagojeni vsem časovnim omejitvam, tako da v prihodnosti nikoli več ne bomo v položaju, ko mora Parlament odstopati od običajnega postopka. Poleg tega bi bilo zame normalno, da bi tudi Svet EU ukrepal hitreje in v takih postopkih ne bi ignoriral vloge Parlamenta.

Indrek Tarand (Verts/ALE), v pisni obliki. – Želim izraziti naše nezadovoljstvo s tako imenovanim poenostavljenim postopkom za dokumenta o makrofinančni pomoči za Gruzijo in Armenijo. Medtem ko je bil Parlament v preteklosti hiter pri obravnavanju dokumentov o makrofinančni pomoči, sta Komisija in Svet počasna. Poenostavljeni postopek skorajda izključuje Parlament. Ali nam, prosim, lahko razložite, zakaj

Komisija – ki je vedela, da prvo plačilo zapade že pred letom 2009 – zamuja? Skupina Zelenih zagovarja, da moramo zagotoviti, da se makrofinančna pomoč ne bo uporabila za vojaške namene, in tudi jaz si to želim. Obenem pa francoska letalonosilka vpluje v pristanišče Sankt Peterburg z namenom, da se sklene največji dogovor o prodaji orožja kakšne države članice EU Rusiji. Več kot očitno je, da je Rusija največ prispevala k vzroku za to, da Gruzija nujno potrebuje finančno pomoč. In to, da se od ene strani v sporu zahteva, da zmanjša količino svojega orožja, z drugo roko pa se drugi strani prodaja ultramoderna tehnologija, ne bo samo destabiliziralo strateškega položaja v črnomorski regiji, temveč bo imelo tudi resne posledice v baltski regiji.

(Seja je bila prekinjena ob 21.10 in se je nadaljevala ob 21.20)

PRESEDSTVO: GOSPOD BUZEK

predsednik

21. Prilagoditev Poslovnika Evropskega parlamenta Lizbonski pogodbi (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je poročilo gospoda Martina v imenu Odbora za ustavne zadeve o prilagoditvi Poslovnika Evropskega parlamenta Lizbonski pogodbi (2009/2062(REG)) (A7-0043/2009).

David Martin, poročevalec. – Gospod predsednik, najprej se vam zahvaljujem za vašo potrpežljivost in vašo prisotnost.

Ko sem leta 1984 prvič kandidiral za Evropski parlament, sem enemu od mojih takratnih kolegov Kenu Collinsu, škotskemu poslancu, pripomnil, da se sprašujem, ali delam napako, ker se je zdelo, da Parlament pri zakonodajnih zadevah ne more ravno pokazati zob. Ken mi je odgovoril, da Parlament res ne more ravno pokazati zob, a da bi, če bi vprašal katero koli mati malega dojenčka, vedel, da je mogoče narediti velik vtis tudi z dlesnimi.

Ta parlament je naredil velik vtis s svojimi dlesnimi, ker je uporabil svojo pravico do posvetovalne vloge pri zakonodaji. Od takrat smo imeli Enotni evropski akt, ki je Evropski parlament popeljal od dojenčka v otroštvo, Maastrichtsko pogodbo, ki nas je popeljala skozi puberteto, Pogodbo iz Nice in Amsterdamsko pogodbo, ki sta nas popeljali v odraslost, in zdaj Lizbonsko pogodbo, ki bo po mojem mnenju ta Parlament popeljala do vseh pravic odraslega Parlamenta, ki je primerljiv s katero koli drugo demokratično institucijo v Evropski uniji.

Počaščen sem, ker lahko predstavim poročilo, ki prilagaja naš Poslovnik tako, da se upoštevajo nove pristojnosti, ki jih imamo zaradi Lizbonske pogodbe.

Počaščen sem, a če sem iskren, sem tudi rahlo razočaran, ker bi se to poročilo pravzaprav moralo imenovati poročilo gospoda Corbetta. Moj kolega Richard Corbett je pred volitvami opravil vse težko delo pri tem poročilu. Zelo mi je olajšal delo v zvezi z lizbonskimi vidiki poročila. Čeprav je potekala polemika o vidikih poročila, ki niso povezani z Lizbonsko pogodbo, je Richard Corbett opravil odlično delo v zvezi z lizbonskimi vidiki in dejansko sem samo prevzel štafeto palico.

Poročilo nas pripravlja na nove pristojnosti, ki jih bomo dobili na področju trgovinske politike, na katerem bomo zdaj skupaj s Svetom imeli popoln postopek privolitve o vseh trgovinskih zadevah, in na naše nove pristojnosti na področju kmetijstva in ribištva, na katerem bomo zdaj imeli postopek soodločanja. Poročilo prav tako izboljšuje našo vlogo pri imenovanju Evropske komisije, določa nov odnos med Evropskim parlamentom in nacionalnimi parlamenti ter utira pot novim poslancem tega parlamenta.

Večina teh vprašanj je bila obravnavana, kakor sem rekel, brez polemike. Naj le na kratko omenim, kje je nekaj nestrinjanja med skupinami, čeprav moram mimogrede povedati, da so politične skupine odlično sodelovale pri tej zadevi. Vsi glavni poročevalci v senci in koordinatorji so bili v veliko podporo, vendar obstajata eno ali dve vprašanji, ki nam ju ni uspelo rešiti.

Prvič, kdo naj vodi našo delegacijo pri COSAC? Naj bo to predsednik Odbora za ustavne zadeve ali podpredsednik Parlamenta, tako kot je zdaj? Jaz menim, da bi to moral biti podpredsednik; Odbor je odločil, da bi to moral biti predsednik. Končna odločitev bo sprejeta na plenarnem zasedanju, vendar naj pripomnim, da gre pri COSAC za več kot samo za medinstitucionalne odnose. COSAC obravnava tudi politične zadeve in zato je delegacijo v preteklosti vodil podpredsednik.

Kar zadeva naš odnos z nacionalnimi parlamenti, je bilo v Odboru nekaj nestrinjanja glede tega, kako daleč v podrobnosti naj se spuščamo in do kakšne mere naj pravila predpisujejo ta odnos. Z gospodom Brokom, ki je bil zelo prilagodljiv pri tej zadevi, mi je uspelo doseči kompromis, ki določa nekatere podrobnosti, vendar še vedno pušča dovolj prostora za to, da se predsednik Parlamenta s svojimi sogovorniki v nacionalnih parlamentih na pogajanjih dogovori o natančnih načinih, na katere bomo sodelovali z nacionalnimi parlamenti.

Tretje nekoliko polemično vprašanje je, kako obravnavati načelo subsidiarnosti. Zlahka smo določili vlogo, ki jo bodo pri tem imeli odbori, in o tem je bilo doseženo soglasje. Edina točka, pri kateri se zatika, je to, kaj se zgodi, če odbor reče: „Ne, kršitve subsidiarnosti ni in zakonodaja naj gre naprej.“ Ali bi moral obstajati varnostni ventil, da bi poslanci Evropskega parlamenta obravnavali zadevo v Parlamentu? Pripravil sem spremembo in drugi so pripravili podobne spremembe, v skladu s katerimi naj bi se, če ena desetina poslancev Evropskega parlamenta meni, da je spoštovanje subsidiarnosti vprašljivo, o tem razpravljalo v Parlamentu. Menim, da je to razumen varnostni ventil.

Zadnje vprašanje, ki ga želim omeniti, je vprašanje opazovalcev in tega, ali naj imamo opazovalce, preden 18 novih poslancev zasede svoje sedeže. Moje mnenje je, da bi jih vsekakor morali imeti. Vendar je ključno vprašanje to – in ponovno, v Odboru je bilo doseženo soglasje o tem –, ali naj bodo ti opazovalci ljudje, ki bi sicer bili izvoljeni v Parlament. To je ključno za našo verodostojnost. Če državam članicam dovolimo, da za vlogo opazovalca preprosto imenujejo kogar koli – in govori se, da nekatere države članice želijo imenovati nacionalne poslance –, bi bilo to po mojem mnenju povsem nesprejemljivo.

Za konec naj povem, da sem zadovoljen, da bo ta parlament s svojim glasovanjem ta teden imel 1. decembra, od trenutka, ko bo začela veljati Lizbonska pogodba, zbirko pravil, ki nam bodo omogočala, da bomo takoj začeli uveljavljati naše nove pristojnosti. To je zasluga ljudi, ki so delali v Odboru za ustavne zadeve pred poletjem, in ponovno se zahvaljujem Richardu Corbettu za vsa njegova prizadevanja pri tem.

(Aplavz)

József Szájer, v imenu skupine PPE. – (HU) Gospod predsednik, gospe in gospodje, na veliko veselje mnogih od nas bo Lizbonska pogodba kmalu začela veljati. Proces je trajal dolgo, to, da je bila ratifikacija Pogodbe tako dolgotrajna, pa ni bilo odvisno samo od tega parlamenta. Ravno zato tudi takojšnje izvajanje našega prilagojenega Poslovnika ni odvisno od Parlamenta.

Rad bi začel s pripombo, s katero je pravkar končal poročevalec, namreč, da je nadvse pomembno, da lahko čim prej začnemo dejansko uveljavljati te pravice. Pravzaprav je Parlament res pridobil veliko število pravic. Lizbonska pogodba znatno povečuje moč Parlamenta in zato demokracijo, obenem pa spodbuja tudi položaj demokracije v Evropi. Naše delo v tem primeru je, da tukaj, med to razpravo in na podlagi te zakonodaje zagotovimo, da je te pravice dejansko mogoče uveljaviti.

Tako poročevalcu gospodu Martinu kot gospodu Corbettu bi se rad zahvalil za delo, ki sta ga opravila v zvezi s tem. V poročilu so vse ključne točke, kot so vzdrževanje stikov z nacionalnimi parlamenti, strožja in precej jasneje opredeljena uporaba načela subsidiarnosti kot do zdaj ter postopki komitologije in nove pravice parlamentov do soodločanja, v poročilu, ki ga vsekakor podpiramo, pa so tudi vprašanja v zvezi s proračunskimi postopki.

Obenem moramo zagotoviti, in rad bi, da ste na to pozorni pri glasovanju o predlaganih spremembah, da teh pravic ne bo mogoče zlorabiti. Majhna manjšina ne sme biti sposobna zlorabiti ali ovirati dejanskega zakonodajnega postopka. Najti moramo prilagodljive rešitve. Med ratifikacijo Lizbonske pogodbe smo videli, kako se je lahko ena sama oseba, en sam predsednik države igral s celotnim sistemom. Ravno zaradi tega morajo biti vključena samo tista zagotovila, ki jih ni mogoče do skrajnosti zlorabiti. Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) podpira to poročilo in čestitamo obema poročevalcema gospodu Corbettu in gospodu Martinu.

Ramón Jáuregui Atondo, v imenu skupine S&D. – (ES) Gospod predsednik, tudi jaz bi za začetek rad povedal, da je Skupina naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu zelo ponosna, da sta pri tej pomembni reformi pomagala dva izmed naših prijateljev in kolegov David Martin in Richard Corbett. Rad bi jima čestital in upam, da jima bo čestital tudi cel Parlament.

Druga stvar, ki bi jo rad povedal, je, da je akt, ki ga sprejemamo, resnično zelo pomemben, ker menim, da je politično zelo pomembno, da novi Poslovnik začne veljati 1. decembra skupaj z novo Pogodbo. Evropskemu

političnemu sistemu sporočamo, da se Parlament pripravlja na instrument za novo Pogodbo in se mu prilagaja. Očitno je veliko reform, ki ustrezajo tej zamisli.

Ker mislim, da je čas za povzetek, želim povedati, da se seveda strinjamo s celotnim poročilom, vendar bi glede reform in sprememb, ki še niso sprejete, rad povedal dve stvari, za kateri menim, da sta primerni.

Prva je, da čeprav je bilo nekaj zmede na konferenci predsednikov glede tega, katere vrste sprememb naj se potrdijo ali sprejmejo na podlagi tega, ali so rezultat Lizbonske pogodbe v najstrožjem pomenu, bi rad izrazil našo željo, da o tem, ali katera od reform Poslovnika ni ustrezna, odloča predsednik Parlamenta. V tem smislu se strinjam s tem, da odloča predsednik, mi pa bomo podprli to odločitev.

Za konec bi rad povedal, da je reforma Poslovnika po mojem mnenju tako pomemben dogodek, da je zanjo potrebno soglasje. Menim, da bi bilo zelo dobro, če bi lahko dosegli dogovor o spremembah pred glasovanjem v sredo, tako da bi se celoten Parlament popolnoma strinjal.

Predsednik. – Rad bi vas obvestil, da vas bom po izjavah predstavnikov političnih skupin seznanil s tehnično ureditvijo glasovanja o tem poročilu.

Andrew Duff, v imenu skupine ALDE. – Gospod predsednik, skupina ALDE z veseljem sprejema poročilo gospoda Corbetta in gospoda Martina, ki Parlament usmerja na pravo pot, da bo po začetku veljavnosti Pogodbe prevzel svoje velike odgovornosti. Pomembno je, da se Parlament pripravi na to, da bo postal splošni parlament – to se pravi, da bomo morali vse delo po celotnem spektru politike začeti opravljati učinkovito in hitro.

Kratka pripomba k našemu obravnavanju nacionalnih parlamentov: Pogodba povsem pravilno predlaga, naj izboljšamo naše sodelovanje z nacionalnimi parlamenti, vendar je precej diskretna; ne govori o natančni obliki, ki naj bi jo imelo tako sodelovanje. Zato bi se morali pripraviti na posvetovanje z nacionalnimi parlamenti o njihovem pristopu k Pogodbi, preden natančne predpise določimo samo enostransko, v okviru naših postopkov.

Preskusi, ki so bili do zdaj opravljeni pod okriljem COSAC, kažejo na velike razlike med pristopi nacionalnih parlamentov k vprašanju subsidiarnosti. Menim, da je primerno, da Evropski parlament upošteva take razlike in da se na sedanji stopnji vzdržimo formalizacije natančnih metod sodelovanja in odzivanja na delovanje mehanizma subsidiarnosti. Sicer pa skupina ALDE v celoti podpira predloge, ki so nam predloženi.

Gerald Häfner, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, ta parlament je hiter, dela svoje domače naloge in je sposoben ukrepati. To se splača poudariti na tem mestu.

Za to, da Lizbonska pogodba končno lahko začne veljati, je bilo potrebnih sedem let. V našem primeru je bilo – ker je Parlament porabil veliko časa za temeljite priprave na ta dogodek – potrebnih samo nekaj tednov za to, da se novi Poslovnik sprejme na tej podlagi, tako da bomo po začetku veljavnosti Pogodbe lahko takoj začeli delati v skladu z novim Poslovnikom.

Poslovnik je treba določiti s širokim soglasjem. Zato smo se omejili predvsem na tiste spremembe, ki so neposredno povezane z začetkom veljavnosti nove Pogodbe. Za ostale predloge sprememb je potrebna poglobljena razprava. Za to bomo v tem parlamentu imeli dovolj časa. Vendar je treba nujne zadeve obravnavati brez odlašanja.

Meni se zdi pomembno, da te spremembe vključujejo nove določbe o poenostavljenih in običajnih spremembah Pogodbe. Pomembno se mi zdi, da se predlogi sprememb, katerih namen je izboljšati sodelovanje z nacionalnimi parlamenti, podprejo soglasno. Pri drugih oddelkih bi si želeli iti dlje, zlasti v primerih, kot je naša zastopanost, namreč zastopanost Evropskega parlamenta pri COSAC, vendar se o tem lahko razpravlja tudi pozneje. Za zdaj pozdravljam široko soglasje, ki je bilo doseženo, in se želim zahvaliti predvsem poročevalcema.

Ashley Fox, v imenu skupine ECR. – Gospod predsednik, želim izraziti zaskrbljenost, ker nam je bila onemogočena razprava o spremembi gospoda Broka o izvajanju Statuta poslancev.

Elmar Brok je predlagal, da se odgovornost prenese s predsedstva, ki se sestaja tajno, na Parlament, ki se sestaja javno. Menim, da imajo naši volivci pravico do tega, da so seznanjeni ne samo s tem, koliko si plačujemo, temveč tudi s podrobnostmi o nadomestilih in ugodnostih, ki jih prejemo. Zdi se mi obžalovanja vredno, da vi, gospod, kot naš predsednik menite drugače.

Še bolj zaskrbljujoče je, da ste se zaradi strahu pred porazom na glasovanju ali morda strahu pred tem, da bi glasovanje sploh bilo, zatekli k postopkovnemu instrumentu, da ste preprečili razpravo. To je nedemokratično in v času, ko vsi govorijo o tem, da mora EU postati preglednejša in se približati državljanom, je ta poteza nekoliko hinavska. Če naj Evropska unija poveča preglednost, moramo ukrepati, ne pa samo govoriti o tem.

Preprosto nesprejemljivo je, da se z volivci ravna kot z gobami, da se jih pusti v temi in zasuje z gnojilom. Zagotavljam vam, gospod, da to vprašanje ne bo poniknilo in da se boste morali slej ko prej soočiti z glasovanjem.

Predsednik. – Mislim, da gre za nesporazum. O vsem je bilo mogoče razpravljati. S tega vidika ni nič zaprto. Prvi primer so naši enominutni govori. Odgovoriti vam moram takoj, ker ni nič zaprto, vendar moramo iti od odločitve do odločitve in upoštevati naša pravila v Evropskem parlamentu, nič drugega. Vendar pa ste precej razširili to razpravo.

Ashley Fox, v imenu skupine ECR. – Gospod predsednik, ali lahko razložite, zakaj je bilo glasovanje o spremembi gospoda Broka v Odboru dovoljeno in opravljeno, kljub temu pa črtano iz dnevnega reda plenarnega zasedanja?

Predsednik. – Če bi se radi pogovorili o tem, se lahko z vami pogovorim takoj po seji, vendar pa ne želim prekiniti naše razprave tukaj na plenarnem zasedanju.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Gospod predsednik, demokracija potrebuje revolucijo. Dandanes to stalno ponavljam, tokrat pa je pripomba namenjena posebej vam, gospod predsednik. Kaj pravzaprav počnete tukaj? Ljudem, ki se strinjajo z evropskim idealom, ki pa zaradi svojih temeljnih načel ne želijo pripadati nobeni politični stranki, povsem po nepotrebnem otežujete življenje in s tem škodujete samemu sebi.

O čem govorim? Govorim o členu 192(1). Določba o tem, da skupine lahko izvolijo koordinatorja, je bila sprejeta skozi zadnja vrata in je številni niso opazili. Prej, gospod predsednik, smo vedno imeli ta dodatek: „ustrezne določbe se smiselno uporabljajo tudi za samostojne poslance“. Ta razlaga ni več navedena. Napisal sem vam pismo. Dva meseca zatem ste odgovorili in zgolj ponovili člen. Prosim, ponovno preberite moje pismo. Prosim, razumite, da ste trenutno zelo blizu temu, da dopustite, da se Parlament, ki ga načeloma podpiram, izrodi v dvotirni Parlament. Kako lahko glede na svojo preteklost naredite kaj takega? Ker kot samostojni poslanci nimamo možnosti, da bi pravočasno pridobili ustrezne informacije in dejavno sodelovali pri odločanju o poročilih in podobnih zadevah. V tem smislu je treba Poslovnik spremeniti.

Poleg tega bi rad vedel, zakaj sme gospod Corbett, ki so ga skrajni desničarji izločili na volitvah ravno zato, ker počne take stvari, danes sedeti na plenarnem zasedanju tako rekoč v vlogi nadzornika. To je dvotirni Parlament. Prisiljeni bomo vložiti pritožbo, čeprav bi se temu zelo rad izognil.

Predsednik. – Hvala. Kakor veste, se o zadevi, ki ste jo omenili, še vedno razpravlja, in prosil bi vas, da se ne prenačite s sklepi. Želimo si razrešiti to zadevo, vendar, kakor veste, skupina samostojnih poslancev ni predlagala kandidata in zato ne sodeluje pri delu. Skupina nima kandidata, ki bi bil sprejemljiv za vse samostojne poslance. Vendar bomo našli rešitev za to težavo.

Konferenca predsednikov se je odločila, da se v sredo med glasovanjem o poročilu gospoda Martina ne bo glasovalo o tistih delih poročila, ki niso povezani z Lizbonsko pogodbo, ker je potrebna širša razprava o njih. Tako je zato, ker želimo zagotoviti, da bo glasovanje potekalo v sredo, in ker želimo glasovati o tistih zadevah, ki so povezane z izvajanjem Lizbonske pogodbe. Tako se je odločila konferenca predsednikov in to odločitev moramo uresničiti.

David Martin (S&D). – Gospod predsednik, seveda razumem in podpiram vašo odločitev, vendar si ne želimo – in mislim, da smo znake tega morda že opazili – neprimerne prepira v Parlamentu v sredo, ko bomo prišli glasovat o tem pomembnem koraku za Poslovnik.

Prosil bi vas, da jutri vsem ustreznim osebam posredujete tiste spremembe, ki jih ne štejete za „lizbonske“ – in podobno tudi tiste, ki jih Lizbonska pogodba zajema –, tako da bomo to lahko pojasnili in imeli zelo jasn seznam glasovanja za sredo, tako da v sredo ne bo nobenega prepiranja.

Predsednik. – Seveda nameravam to narediti in bom to naredil, vendar sem se želel sestati tudi z gospodom Casinijem in nekaterimi drugimi, da seznam najprej pokažem njim. Seznam sem želel pokazati tudi vam osebno, kot poročevalcu, vendar za to še nisva imela priložnosti, ker vas prej ni bilo tukaj. To je samo tehnično vprašanje in nič drugega.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE). – (ES) Gospod predsednik, jaz sem imel enak pomislek, kot ga je izrazil poročevalec. Menim, da bi za pravičen potek glasovanja v sredo pri tako pomembnem poročilu morali vnaprej vedeti, katere spremembe štejete za nedopustne.

Zato sprejemam to, kar ste povedali, in spremembe bi radi prejeli jutri.

Predsednik. – Za pripravo seznama so bile odgovorne parlamentarne službe in prejel sem ga šele pred dvema urama. Zato je še čisto nov in takoj vam ga bom pokazal.

Carlo Casini (PPE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, seveda bomo spoštovali vaše odločitve, vendar, kakor razumem, obstaja nekaj pridržkov glede določenih sprememb, namreč, da niso neposredno povezane z Lizbonsko pogodbo.

Morda se motim, vendar se mi zdi, da je Odbor za ustavne zadeve do zdaj imel splošne pristojnosti za predložitev predlogov glede regulativnih sprememb. Odbor lahko to naredi, če spremembe predlaga skupina poslancev ali jih predlagajo posamezni poslanci, lahko pa tudi na lastno pobudo.

Zato dejstvo, da se je v okviru širše reforme Poslovnika v skladu z Lizbonsko pogodbo izkoristila priložnost za nekaj popravkov, tudi v zvezi z drugimi vidiki, po mojem mnenju ne more veljati za nesprejemljivo – še toliko bolj ne, ker bi kar nekaj sprememb služilo temu, da bi se v Poslovniku odražal duh Lizbonske pogodbe, včasih prek pravil, ki se v Poslovniku tehnično in materialno ponovijo, še veliko pogosteje pa prek sklicevanja na duha Pogodbe. Pomisliti je treba samo na vlogo Parlamenta, ki je bila v primerjavi s Svetom okrepljena, ki pa jo Poslovník krepi tudi v zvezi z notranjimi odnosi z institucijami znotraj samega Parlamenta. Seveda bomo spoštovali vaše odločitve, gospod predsednik, vendar sem menil, da moram to pripomniti.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Gospod predsednik, v razpravi, ki trenutno poteka, se odraža tudi dejstvo, da je velika reforma, ki se trenutno izvaja, v zgodovini Evropske Unije in Evropskega parlamenta tako pomembna, da naloge verjetno ne bomo mogli končati na podlagi enega poročila. Obenem čestitam gospodu Martinu in gospodu Corbettu ter vsem, ki so sodelovali v tej razpravi. Vendar je še vedno kar nekaj vprašanj, ki jih bo treba v prihodnosti razjasniti s pravnega vidika.

Naj navedem samo en primer: zadovoljen sem, da je Parlament očitno imel besedo pri podpori Listini o temeljnih pravicah, ki jo Parlament nedvomno podpira. Vendar dobro vemo, da je prav v primeru Listine o temeljnih pravicah več držav zahtevalo odstopanje, da ne omenjam, da tudi ta listina vsebuje zadeve in nerešene težave, kot je vprašanje jezikovnih pravic, o katerih naj bi razpravljali jutri zvečer. Do zdaj so komisariji Evrope pravzaprav govorili, da te pravice niso del prava Skupnosti.

Zato moramo ob upoštevanju Lizbonske pogodbe in Listine o temeljnih pravicah vsekakor zelo natančno pojasniti prav te vidike prava Skupnosti, na katere sta se Komisija in Parlament upravičena odzvati, ker se potem lahko izognemo temu, da bi komisarja Barrot ali Leonard Orban v prihodnosti govorila, da pomembne zadeve, kot je slovaški zakon o jeziku, niso v okviru pristojnosti Skupnosti.

Diane Dodds (NI). – Gospod predsednik, pred vami stojim kot demokratka. Pred vami stojim kot nekdo, ki ima demokratični mandat – mandat, podoben mandatu, ki ga imajo vsi drugi, ki so bili izvoljeni v ta parlament.

Pred vami stojim tudi kot nekdo, ki prihaja iz države ali regije Združenega kraljestva, ki je doživelo veliko gorja zaradi tistih, ki so skušali uničiti demokratično politiko. Zato imam velika pričakovanja glede tega, kako se bo v tem parlamentu obravnavala demokracija.

Pa vendar v svojem prvem mandatu kot demokratično izvoljena poslanka Evropskega parlamenta ugotavljam, da sem izključena iz sestankov koordinatorjev, da pri konferenci predsednikov ne morem glasovati.

O teh zadevah je vsekakor treba razpravljati – in vsekakor sem zelo vesela, ker pravite, da poskušate te zadeve razrešiti. Vendar bi vas pozvala, gospod predsednik, da te zadeve razrešite zelo hitro, ker je pomembno, da se spoštuje demokratični mandat tega parlamenta. Prav tako bi vas pozvala, gospod predsednik, da se sestanete s tistimi samostojnimi poslanci, ki so demokrati in želijo doseči napredek pri tej zadevi.

Elmar Brok (PPE). – (DE) Gospod predsednik, rad bi čestital gospodu Martinu za vsebino tega poročila, saj so to vprašanja, o katerih smo dosegli dogovor in ki jih je treba obvezno obravnavati. Vendar je treba povedati tudi, da je Evropski parlament z Lizbonsko pogodbo postal popolnoma demokratičen in enakopraven parlament. Prav tako je čas, da se Parlament spomni, kdo so temelji tega parlamenta, namreč posamezni poslanci Evropskega parlamenta, parlamentarni odbori in politične skupine.

Menim, da je preveč znakov, da odločitve sprejemata konferenca predsednikov in predsedstvo. Prav tako sem opazil veliko znakov, ki kažejo na željo, da se odborom prepreči, da bi delali neposredno in na lastno pobudo z odbori nacionalnih parlamentov, in da se v ta proces vključi preskakovanje birokratskih ovir.

Opazil sem, da se sestankov predsednikov odborov nacionalnih parlamentov udeležujejo bolj podpredsedniki kot predsedniki odborov Evropskega parlamenta. Kar zadeva pravice poslancev Evropskega parlamenta, če odbor predloži predloge sklepa na plenarnem zasedanju, o tem, ali so ti predlogi pravilni ali napačni, ne odločajo parlamentarne službe ali drugi organi. O tem odločajo poslanci Evropskega parlamenta. Če so predlogi slabi, jih večina ne bo podprla.

Očitno obstaja strah pred tem, da bi morali poslanci Evropskega parlamenta sprejemati odločitve, ki bi škodovalle njihovim karieram, in zato bi morali biti poslanci zavarovani pred samimi seboj. To je edini način, da si lahko razložim predloge, katerih namen je očitno omejiti pravice Parlamenta in posameznih poslancev Evropskega parlamenta. Občutek imam, da Imperij vrača udarec.

Roberto Gualtieri (S&D). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, s sprejetjem poročila gospoda Martina je Evropski parlament opravil nalogo, ki se ji glede na bližnji začetek veljavnosti Lizbonske pogodbe ni mogoče izogniti. To je naredil s točnim in natančnim besedilom, ki v naš Poslovnik vključuje pomembne spremembe, ki jih nova Pogodba uvaja v zvezi z okrepljeno vlogo Evropskega parlamenta v zakonodajnem postopku, proračunskem postopku in splošnem institucionalnem ravnovesju Evropske unije.

Z veseljem omenim tiste novosti, ki so povezane s postopki za revizijo pogodb in vlogo Parlamenta pri predložitvi predlogov, ter spremembe, ki so povezane z vlogo nacionalnih parlamentov in na Parlament prenašajo posebno odgovornost: da lahko iz te okrepljene vloge naredi vir demokratične legitimnosti evropskega združevanja in ne birokratsko oviro.

Odločitev predsednika, da se reši vprašanje tistih sprememb, ki niso neposredno povezane z nalogo tega poročila, je dobra, saj bo pozneje še čas za doslednejše in bolj sistematično obravnavanje vprašanja, ali je treba opraviti celovitejšo revizijo našega Poslovnika.

Vendar ostaja dejstvo, da se nekateri elementi lahko izločijo iz dela Odbora za ustavne zadeve, medtem ko bi bilo druge dobro dodati. V mislih imam pomembnost spremembe, ki poudarja način, na katerega je treba obravnavati vprašanje opazovalcev, ob upoštevanju, da je treba te opazovalce izbrati med glavnimi kandidati, ki niso bili izvoljeni na volitvah v Evropski parlament.

Paulo Rangel (PPE). – (PT) Gospod predsednik, najprej bi rad čestital poročevalcema, natančno gospodu Martinu in gospodu Corbettu, in povedal, da kot poslanec Skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) glavno skrb namenjam predlaganim spremembam Poslovnika.

Rad bi izpostavil vprašanje, ki je po mojem mnenju ključno in nocoj tukaj še ni bilo omenjeno: vprašanje nacionalnih parlamentov.

Parlament je vsekakor postal močnejši v smislu demokracije zaradi tega poslovnika in Lizbonske pogodbe, vendar je Evropska demokracija tudi rezultat vezi med nacionalnimi parlamenti.

Ta predlog Poslovnika naj bi zakonsko vzpostavil ti dve instanci legitimne demokracije in tako utrdil demokracijo. Po eni strani obstaja demokracija, ki izhaja iz instrumentov Evropskega parlamenta, njegovih instrumentov nadzora in njegove zakonodajne vloge, po drugi strani pa obstaja demokratično sodelovanje nacionalnih parlamentov prek drugih instrumentov.

Zato predloge popolnoma podpiram. Ne strinjam se z gospodom Duffom, ki pravi, da bi oblikovanje odnosov z nacionalnimi parlamenti morali preložiti na pozneje. Menim, da lahko nadaljujemo zdaj, na podlagi Lizbonske pogodbe, in da je zelo pomembno, da to storimo.

Prav tako bi rad povedal, da podpiram predlog kolegov gospoda Szájerja in gospoda Broka glede zastopanja v konferenci odborov parlamentov EU za evropske zadeve (COSAC) in, za konec, da se popolnoma strinjam s pripombami kolega Broka in drugih poslancev glede tega, da so Parlament in njegovi poslanci pomembnejši od parlamentarnih služb.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, gotovo poteka resnična sprememba narave naših institucij, evropskih institucij. Pravilno delovanje stroja Skupnosti v bližnji prihodnosti je odvisno od naše politične spretnosti in naše sposobnosti, da se v Parlamentu kot instituciji čim prej opremimo

z zakonodajnimi instrumenti: instrumenti, ki nam bodo omogočili izkoristiti številne priložnosti, ki jih ponuja Lizbonska pogodba.

Ravno zaradi tega menim, da gre, paradoksalno, v resnici za krepitev federativne razsežnosti in subsidiarne razsežnosti Evropske unije. To je odločilno za našo prihodnost, tem bolj, ker na tej stopnji državljanov nismo v zadostni meri upoštevali kot posameznikov, se pravi kot *raison d'être* politike.

Naj razložim, kaj mislim. Raven usklajevanja, ki smo jo dosegli, je mogoče opisati kot zadovoljivo; Evropa državljanom v življenju veliko pomeni. Vseeno Evropska unija in države članice pogosto izkoriščajo subsidiarnost za spodbujanje interesov institucij, namesto da bi v središče politike postavile posameznika, družino in vse druge.

Zaradi tega je zaščita načela subsidiarnosti, kakor je navedeno v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah, pomembnejša kot kdaj koli prej. Potrebujemo sistem spremljanja, ki bo zagotovil, da se zakonodajni predlogi, predloženi Parlamentu, dejansko ocenjujejo, zlasti kar zadeva spoštovanje tega načela subsidiarnosti. To bi bilo pravo izhodišče za institucije, ki varujejo, ne pa nadzirajo življenja državljanov.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE). – (ES) Gospod predsednik, rad bi se vrnil k dopustnosti sprememb, ki ste jo omenili prej.

V skladu s členom 157(3) odločate vi, vendar bi vas prosil, gospod predsednik, da upoštevate modre besede predsednika Odbora za ustavne zadeve gospoda Casinija. Menim, da odločanja o tem, katere spremembe so povezane z Lizbonsko pogodbo in katere ne, ni mogoče prepustiti parlamentarnim službam. Poleg tega ima ta parlament v tem času, ko se, kakor so vsi rekli, začela nova faza, suvereno pravico, da odloča o tem, ali je sprememba potrebna ali ne.

Gospod predsednik, zato bi vas prosil, da precejšnja pooblastila, ki so vam dodeljena v skladu s Poslovnikom, uporabite zmerno in s svojo običajno preudarnostjo. Da bi sprejeli pravo odločitev in da bi jo vsi videli.

David Martín, poročevalec. – Gospod predsednik, zahvaljujem se vsem kolegom, ki so govorili v tej razpravi. Tudi jaz želim nadaljevati s pripombo gospoda Méndez de Viga.

Gospod Casini je, kot pogosto pri teh zadevah, modro ugotovil, da obstajajo spremembe, ki nimajo čisto nič z Lizbonsko pogodbo, in zelo očitno je, da nimajo nič z Lizbonsko pogodbo. Čeprav bi jaz lahko shajal s tem, da bi Parlament nekatere od teh sprememb izglasoval, je morda bolj pravično, da imamo ločeno celovito in odkrito razpravo o teh zadevah, preden glasujemo o njih.

Obenem bi rad pojasnil, da poslancem nič ne preprečuje, da bi predložili predloge, na primer takšne, o kakršnih je govoril gospod Fox, ki bi predsedstvu odvzeli nekaj njegovih pristojnosti v zvezi z izvajanjem Statuta poslancev. S tem se ne strinjam, vendar poslancem nič ne preprečuje, da bi v prihodnje zadevo predložili v razpravo v tem parlamentu.

Druge spremembe, kot je vloga nacionalnih parlamentov, strogo gledano morda niso lizbonske spremembe, vendar ima gospod Casini popolnoma prav, da so povezane z duhom izvajanja Lizbonske pogodbe, ker se naš odnos z nacionalnimi parlamenti spreminja zaradi Lizbonske pogodbe.

Zato bi vas pozval, da modro presodite, da so te spremembe dopustne, da pa spremembe v zvezi z delovanjem predsedstva – številom podpredsednikov za odbore in tako naprej – očitno niso povezane z Lizbonsko pogodbo in se o njih ta teden ne bi smelo glasovati.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo v sredo, 25. novembra 2009.

22. Dnevni red naslednje seje: glej zapisnik

23. Zaključek seje

(Seja se je zaključila ob 22.00)